



อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

ชนิดาภา ลีคำงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
ชนิดาภา ลีคำงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

INFLUENCES OF INFORMATION PERCEPTION AND PEOPLE'S PARTICIPATION
AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF THE PUBLIC SERVICES OF SAKON NAKHON
PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

BY

CHANIDAPA LEEKHUMNGAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Public Administration Degree in Public Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

February 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University







ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

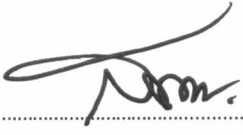
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชนิดาภา สีคำงาม


คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการสอบ  กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธิ การสมมติ) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์


 กรรมการสอบ  กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

 กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว


(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว


(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยบุญกรณีย์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ตลอดจนมาตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอ กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการสอบเค้าโครงและสอบป้องกัน ทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมให้คำแนะนำ การพัฒนาวิธีดำเนินการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิง ทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนประชาชนที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร ทุกท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน ทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ และคอยให้กำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ ด้วย

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดาของ ผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผล สำเร็จในปัจจุบัน

ชนิดาภา ลีคำงาม

ชื่อเรื่อง	อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	ชนิตาภา สีคำงาม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล
ปริญญา	รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
ของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด
สกลนคร จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์
การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) การมีส่วนร่วมของประชาชนใน
การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X}=2.92$) ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$)
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
ด้านสื่อบุคคล ($\beta=.501$) ด้านสื่อภาพ ($\beta=.325$) และด้านสื่อเสียง ($\beta=.271$) มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ส่วนด้านสื่อลายลักษณ์อักษร ($\beta=.212$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .552 โดยสามารถรวมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 55.20

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta =.672$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\beta=.179$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .537 โดยสามารถรวมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 53.70 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

คำสำคัญ: การรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชน ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

TITLE	Influences of Information Perception and People's Participation Affecting the Effectiveness of the Public Services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization
AUTHOR	Chanidapa Leekhumngam
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Samart Aiyakorn Asst. Prof. Dr. Chardchai Udomkijmongkol
DEGREE	M.P.A. (Public Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this study included the following: 1) to investigate the level of people's information perception, people's participation, and the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization, 2) to examine the influences of information perception and people's participation on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization. The samples consisted of 400 people who resided in Sakon Nakhon Province. They were gained through stratified random sampling. A questionnaire was employed as a tool for data collection and statistics used for data analysis comprised frequency, percentage, mean, standard deviation and Multiple Regression Analysis.

The study revealed these results:

1. The people's information perception of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization, as a whole, was at the moderate level ($\bar{X} = 3.11$). Likewise, the people's participation in the functions of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization, as a whole, was at the moderate level ($\bar{X} = 2.92$). In the same vein, the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization, as a whole, was also at the moderate level ($\bar{X} = 3.34$).

2. Regarding the people's information perception of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization, personal media ($\beta=.501$), image/photo media ($\beta=.325$), and audio media ($\beta=.271$) significantly influenced on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization at .00 statistical level. At the same time, written and printed media ($\beta=.212$) significantly influenced on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization at .01 statistical level. The correlation coefficient was .552 and altogether, they could be used to correctly predict the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization 55.20%.

3. Concerning the people's participation, taking part in receiving the benefits ($\beta=.672$) significantly influenced on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization at .00 statistical level. At the same time, the people's participation in the functions of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization ($\beta=.179$) significantly influenced on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization at .05 statistical level. The correlation coefficient was .537. Altogether, they could be used to correctly predict the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization 53.70%. However, taking part in making decision and evaluating did not influence on the effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization.

Keywords : Information perception, people's participation, effectiveness of the public services of Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	28
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริการสาธารณะของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	43
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	70
บริบทองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	78
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	84
3 วิธีดำเนินการวิจัย	107
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	107
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	110
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	112
การเก็บรวบรวมข้อมูล	115
การวิเคราะห์ข้อมูล	116
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	116

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	120
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	120
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	122
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	160
สรุปผลการวิจัย	160
อภิปรายผลการวิจัย	166
ข้อเสนอแนะการวิจัย	179
บรรณานุกรม	181
ภาคผนวก	193
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	194
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	204
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	206
ภาคผนวก ง สรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	225
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	233
ภาคผนวก ฉ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	236
ประวัติย่อของผู้วิจัย	247

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	119
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	123
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน	126
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อลายลักษณ์อักษร รายข้อ	127
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อภาพ รายข้อ	128
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อเสียง รายข้อ	129
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล รายข้อ	130
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและ รายด้าน	131
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ รายข้อ	133
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม ในการดำเนินการ รายข้อ	135
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์ รายข้อ	137

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม ในการประเมินผล รายชื่อ	139
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน	140
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน รายชื่อ	141
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต รายชื่อ	143
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว รายชื่อ	145
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น รายชื่อ	147
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย รายชื่อ	148
19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รายชื่อ	149

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วม ของประชาชน กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร	152
21 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	154
22 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	155
23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	156
24 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ...	157

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
2 Model การสื่อสาร (Communication Model)	22

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นรูปแบบการกระจายอำนาจการปกครอง โดยมีหลักการ คือ รัฐบาลต้องการกระจายอำนาจทางการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นการตอบสนองวัตถุประสงค์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งนำไปสู่ผลของการปฏิบัติโดยการส่งเสริมให้ประชากรมีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งการปลูกฝังวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนอย่างแท้จริง พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546 กำหนดให้จังหวัดหนึ่งให้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง และได้กำหนดภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารกิจการในเขตจังหวัด และช่วยพัฒนางานของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อนและจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนำไปดำเนินการต่าง ๆ จัดสร้างระบบสาธารณูปโภคที่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถทำได้เนื่องจากขาดงบประมาณ (ณัฐภัทร์ สัมฤทธิ์, 2556)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา 45 ซึ่งมีสาระที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล

(7) คຸ່ມครอง คຸ່มแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (9) จัดทำกิจการอื่นใด ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 17 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองที่ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ในงานบริการสาธารณะ (คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2561)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เป็นราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2546 การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 มาตรา 45/1 ได้กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผล การปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย มีความรู้ความเข้าใจในหลักการการสร้างกลไกการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Yodsomsak, 2006) มีจิตสำนึกให้กับข้าราชการในการช่วยกันดูแล รักษาทรัพยากรสินของทางราชการ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ (Wannacum, 2015) ลดอำนาจในการกอบโกยหรือแสวงหา

ผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ และที่สำคัญที่สุดคือเป็นการสร้างกลไกของการพัฒนาระบบราชการในแบบประชาธิปไตยที่ยั่งยืน (Kanapol, 2016)

ในระบบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวาง ในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้ให้หลักประกันกับประชาชนทุกคนในเรื่องโอกาสการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐ และการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองและควบคุมของรัฐ หลักประกันดังกล่าวจะมีส่วนอย่างสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมไทยทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งถือได้ว่าเป็นประโยชน์และคุณค่าของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2550, หน้า 7-9)

นอกจากนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ก็เป็นแนวทางสำคัญแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการกำหนดนโยบายและการทำงานของภาครัฐซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของประเทศในภาพรวมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น โดยองค์กรระหว่างประเทศและประเทศที่พัฒนาแล้วได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังจะเห็นได้จากองค์การสหประชาชาติ (United Nation: UN) ได้บรรจุให้การจัดตั้งกลไกการตัดสินใจที่ให้คนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม ร่วมกันในทุกระดับ (Ensure responsive, inclusive, participatory, and representative decision-making at all levels) เป็นหนึ่งใน “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDG)” เช่นเดียวกับองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (the Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) ที่เล็งเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้ภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายได้ดีขึ้น รัฐบาลมีเสถียรภาพและความเชื่อมั่นสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยในประเทศให้ดียิ่งขึ้น (ส่วนนโยบายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.), 2561, หน้า 2)

ที่ผ่านมา ประชาชนในพื้นที่ที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน้อยมาก และอาจไม่สนใจที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารของทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนและผู้เชี่ยวชาญทางการเมืองการปกครองมักจะมอง

ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีความจำเป็นมากนัก หากมีการยุบเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ส่วนงบประมาณที่นำไปใช้จ่ายในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถนำไปใช้ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลได้มากขึ้น ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ (Right to know) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นสิทธิตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อส่งเสริมสิทธิของพลเมือง (Citizen Right) ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยในรัฐหรือประเทศเสรีประชาธิปไตย ซึ่งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐนี้เป็นส่วนสำคัญและเป็นคุณค่าของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบอบประชาธิปไตยโดยตัวแทนที่ให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนประชาชนไปทำหน้าที่เป็นรัฐบาลบริหารประเทศ แม้ประชาชนจะได้มอบอำนาจอธิปไตยให้ผู้แทนไปบริหารประเทศแล้ว แต่ประชาชนก็ยังมีสิทธิในอำนาจอธิปไตย ดังนั้น ประชาชนจึงยังมีสิทธิตรวจสอบและรับรู้การปฏิบัติงานของผู้ปกครองประเทศ สิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการนี้จึงเป็นสิทธิที่รับรองให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชนอย่างแท้จริง สิทธิดังกล่าวนี้ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศด้วย ดังนั้น สิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการจึงเป็นสิทธิที่สนับสนุนสิทธิทางการเมืองของประชาชนที่มีระดับค่าบังคับทางกฎหมายสูงสุด (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2550, หน้า 38)

นอกจากนั้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดค่อนข้างน้อย โดยเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น จึงทำให้ขาดพลัง ขาดความร่วมมือ ขาดความสนใจจากประชาชน การถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะ แต่มิได้ถ่ายโอนบุคลากรและงบประมาณ ทำให้อำนาจหน้าที่และงบประมาณของท้องถิ่นมีจำกัด และไม่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง ดัดจริตในระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ทำให้ไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการ ไม่มีความเป็นอิสระเพียงพอ ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของข้าราชการส่วนภูมิภาคอย่างใกล้ชิด ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้จริง (ณัฐภัทร์ สัมฤทธิ์, 2556)

ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษา อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จะนำไปใช้ในการส่งเสริม และพัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้น นอกเหนือจากการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งนายกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินงานตามภารกิจที่เป็นภาพรวมมากยิ่งขึ้นและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด สามารถสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตจังหวัดสกลนครได้อย่างแท้จริงต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษามีความสำคัญดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2. ทำให้ทราบอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
3. ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 1,153,390 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร, 2562) ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 (อ้างถึงใน นพพร ณะชัยพันธ์, 2555) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

2.1.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน คือ

2.1.1.1 สื่อลายลักษณ์อักษร

2.1.1.2 สื่อภาพ

2.1.1.3 สื่อเสียง

2.1.1.4 สื่อบุคคล

2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน คือ

2.1.2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.1.2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

2.1.2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

2.1.2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

2.2.1 โครงสร้างพื้นฐาน

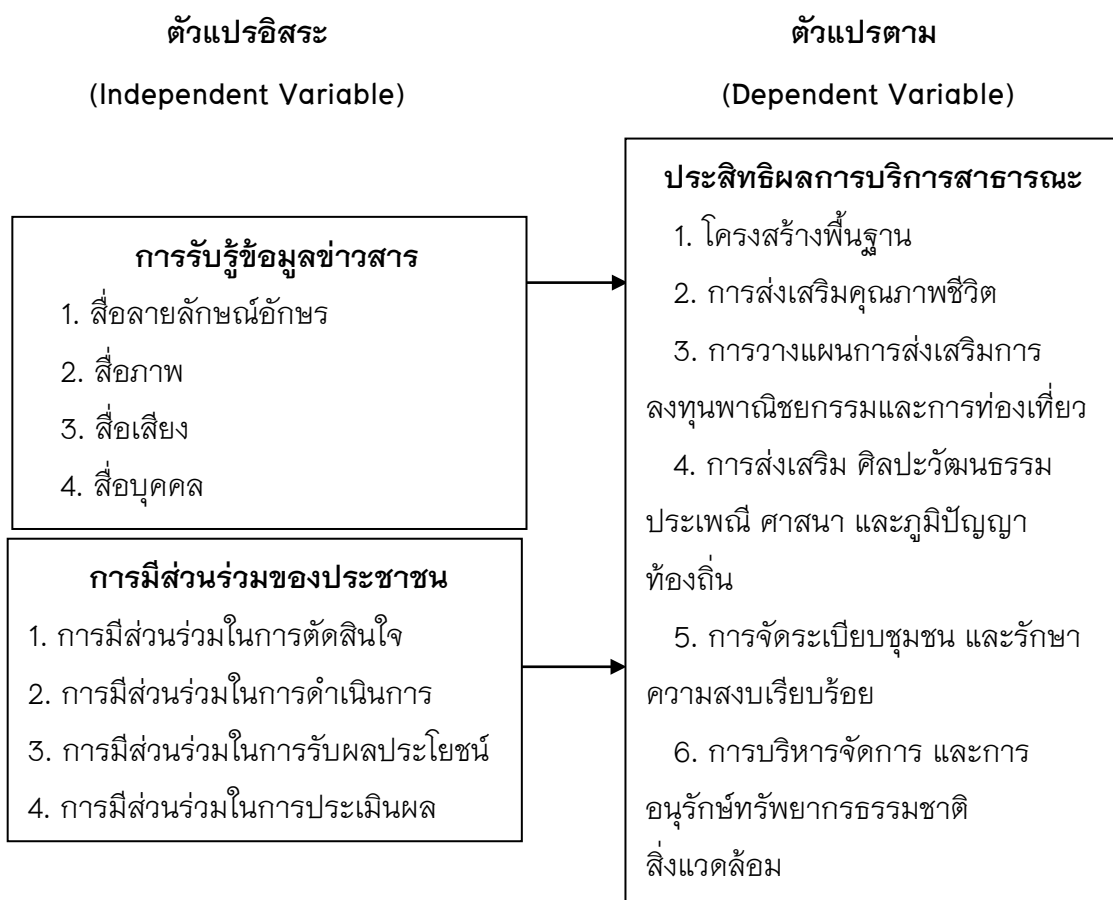
2.2.2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- 2.2.3 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว
- 2.2.4 การส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2.2.5 การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย
- 2.2.6 การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- 3. พื้นที่ของการวิจัย**
- พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ จังหวัดสกลนคร
- 4. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย**
- ช่วงเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2564

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำ

1) ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ John M Cohen and Norman T. Uphoff Cohen (1980, pp. 219-222 อ้างถึงใน ฤวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5-8) 3) เกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ด้านที่ 4 การบริการสาธารณะ มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย เพื่อตอบคำถามของการวิจัยและกำหนดเป็นความมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเปิดรับต่อข้อมูลข่าวสาร การตั้งใจรับข้อมูลนั้น และทำความเข้าใจความหมาย การให้ความสนใจของประชาชนในการติดตามข่าวสารความรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องของการดำเนินการต่าง ๆ ตลอดจนให้ความสนใจของประชาชนในการติดตามข่าวสารความรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องของการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

2.1 สื่อลายลักษณ์อักษร คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากจดหมายแจ้งข่าว แผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์) แผ่นผ้า ป้าย ประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out) แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ การจัดทำวารสารรายปี และ ราย 3 เดือน

2.2 สื่อภาพ คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จากเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดผ่านทางอินเทอร์เน็ต แฟนเพจ เฟซบุ๊ก ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก จากการประชาสัมพันธ์/ ประกาศในรายการโทรทัศน์ และจากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูป ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ

2.3 สื่อเสียง คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง การประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน และการโฆษณา/การประชาสัมพันธ์/ประกาศ ในรายการวิทยุ

2.4 สื่อบุคคล คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการจัดประชุมหมู่บ้าน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครสกลนคร เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย

3.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเสนอแนวความคิด ความต้องการ/ความคิดเห็น เสนอปัญหา แผนงานโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เสนอตัวแทนเข้าร่วมเป็นกรรมการ ในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ ร่วมตัดสินใจการจัดลำดับโครงการแผนงาน กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และเข้าร่วมประชุมเวทีประชาคม หมู่บ้าน ที่จัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อวิเคราะห์และเสนอปัญหาของ ชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

3.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ด้านอบรม วิชาชีพ ส่งเสริมการทำมาหากิน ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ด้านสุขภาพอนามัย ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รวมทั้งการเสนอตัวเป็นคณะทำงานในการ

ปรับปรุงระบบการบริหารงาน/การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรม/
คณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินวัสดุตามโครงการหรือกิจกรรม/คณะทำงานในการดำเนิน
กิจกรรมตามโครงการกิจกรรม/คณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร

3.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชนเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและ
ความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชน ได้รับ
ผลประโยชน์จากกิจกรรมโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ
ด้านอบรมวิชาชีพ ส่งเสริมการทำมาหากิน ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
ด้านสุขภาพอนามัย ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชน และได้รับ
ผลประโยชน์จากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทั้งทางตรง
และทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม รวมทั้ง
ได้มีโอกาสสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาชุมชน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

3.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการประเมินผลกิจกรรม แผนงานหรือโครงการ หรือการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยการวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหา
ร่วมกัน ว่าประสบความสำเร็จ และมีความสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด

4. ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะ หมายถึง การจัดบริการสาธารณะ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงาน
การปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการ
จัดบริการสาธารณะ ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อ
ประชาชนในประเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลการบริการสาธารณะ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

4.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินงานในเรื่องการคมนาคม
และการขนส่ง ทางบก อาทิ การก่อสร้าง และการบำรุงรักษาถนนและสะพานเชื่อมต่อ
ระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การดูแลจัดตั้งสถานีขนส่ง การจัดการจราจรในเขต
พื้นที่ การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจรทางน้ำ เช่น การบำรุงรักษาทางน้ำ
เชื่อมต่อระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การก่อสร้างและดูแลสถานีขนส่งทางน้ำ

สาธารณูปโภคต่าง ๆ แหล่งน้ำ/ระบบประปาชนบท อาทิ การดูแล รักษา พัฒนาซ่อมบำรุง แหล่งน้ำ และระบบประปาชนบท สาธารณูปการ การจัดให้มีตลาด อาทิ การจัดให้มีและ การควบคุมตลาดการจัดตั้งและดูแลตลาดกลางการผังเมือง อาทิ การจัดทำผังเมืองรวม จังหวัด และการวางและปรับปรุงผังเมืองรวม

4.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมอาชีพ อาทิ การฝึกอบรมส่งเสริมพัฒนากลุ่มอาชีพต่าง ๆ งานสวัสดิการสังคมการสังคมสงเคราะห์ พัฒนาคูณภาพชีวิตเด็กสตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส อาทิ งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ เป็นต้น นันทนาการ การส่งเสริมการกีฬา อาทิ การจัดหาอุปกรณ์ กีฬา การก่อสร้าง บำรุง รักษาสนามกีฬาการจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อาทิ การบริหารจัดการดูแลบำรุงรักษาสวนสาธารณะ การศึกษาการจัดการศึกษาในระบบ อาทิ การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียนหรือปฐมวัย การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการ การศึกษาสงเคราะห์ การศึกษานอกระบบ อาทิ การบริหารการศึกษานอกโรงเรียนระดับ อำเภอและการจัดการศึกษาระดับเขต งานห้องสมุดประชาชน เป็นต้น การสาธารณสุข การสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล อาทิ การส่งเสริมสุขภาพจิตและป้องกันปัญหา สุขภาพจิต และการส่งเสริมสุขภาพแม่และเด็ก การพัฒนาอนามัยบนพื้นที่สูง การป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ อาทิ การควบคุมโรคติดต่องานสนับสนุนเงินอุดหนุนในการสงเคราะห์ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ค่าสังคมสงเคราะห์และค่าฅาปนกิจการจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด เป็นต้น

4.3 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณดำเนินการด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและ แก้ไขปัญหาความยากจน เช่น การเกษตรผสมผสานตามแนวทฤษฎีใหม่ การกำหนด แผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

4.4 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การจัดการ การดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ อาทิ การบำรุงรักษาโบราณสถาน การจัดการดูแล พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ การส่งเสริมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน

4.5 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณดำเนินงานด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบเรียบร้อยในเรื่องนี้ต่อไปหรือไม่ เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นต้น

4.6 การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
5. บริบทองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ในหัวข้อนี้จะเป็นการกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมา ดังนี้

สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายถึง อำนาจโดยชอบธรรมตามกฎหมายของประชาชนเพื่อได้รับรู้ เข้าใจ แจ่มถึงสิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งบันทึกไว้ปรากฏได้ ซึ่งอยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแลของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กร

ควบคุมประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการในฐานะเป็น “หลักการพื้นฐาน ของระบอบประชาธิปไตย”

สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการยังเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน
ในสังคมประชาธิปไตย ซึ่งมีหลักการพื้นฐานว่า ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการปกครอง
ประเทศ (Public Participation) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อ
การปกครองประเทศ โดยเหตุที่การปกครองประเทศย่อมมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง
การใช้อำนาจรัฐและกระบวนการบริหารราชการทุกชั้นตอนจึงต้องโปร่งใส เพื่อให้
ประชาชนโดยตรง การใช้อำนาจรัฐและกระบวนการบริหารราชการทุกชั้นตอนจึงต้อง
โปร่งใส เพื่อให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการตรวจสอบและควบคุมการทำงานของรัฐ
ตลอดจนคุ้มครองสิทธิของตนเองได้ประชาชนจึงต้องได้รับรู้ว่าการใช้อำนาจในการปกครอง
ประเทศอย่างไร ประชาชนได้หรือเสียสิทธิประโยชน์คุ้มค่ากับผลที่ได้รับจากการดำเนินการ
ตามนโยบายของรัฐหรือไม่ (วชิราภรณ์ พรหมชินวงศ์, 2545, หน้า 40)

ดังนั้น สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการจึงเป็น “หลักการพื้นฐานของ
ระบอบประชาธิปไตย” ที่เป็นทั้ง “สิทธิ” และ “กลไก” ในการควบคุม ตรวจสอบ และ
ถ่วงดุลการใช้อำนาจของรัฐ ทำให้ประชาชนสามารถควบคุม หรือตรวจสอบการดำเนินงาน
ของรัฐ ป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ หรือสิทธิ
ประโยชน์ของตนเองได้ด้วยตนเอง และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนยังจะเป็นผลดี
ต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลหรือระบบราชการด้วย เพราะการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของราชการจะทำให้รัฐบาลหรือระบบราชการได้รับความไว้วางใจและความนิยมจาก
ประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงอาจจะกล่าวได้ว่า สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเป็น
สิทธิที่เกื้อกูลต่อระบบประชาธิปไตย และเป็น “เครื่องชี้วัด” ระดับการพัฒนาการเมืองการ
ปกครองในระบบประชาธิปไตยของประเทศนั้น ๆ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือ ในระบอบประชาธิปไตยการให้ประชาชนมีโอกาสอย่าง
กว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น
เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรง

กับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ยังมีความสำคัญในแง่ที่เป็นเครื่องมือของประชาชนในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐอีกด้วย กล่าวคือ หากประชาชนต้องการตรวจสอบว่าหน่วยงานของรัฐได้กระทำการใด ๆ ไปโดยถูกต้องชอบธรรม มีเหตุมีผลหรือไม่ก็สามารถทำได้โดยการขอตรวจดูข้อมูลเอกสารของราชการที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารยังมีความสำคัญในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของประชาชนอีกด้วย โดยกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ใดอยู่ต้องรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นความลับ ห้ามมิให้เปิดเผยเว้นแต่จะได้รับความยินยอมหรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (กำชัย จงจักรพันธ์, 2544, หน้า 3)

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดหลักการสำคัญ 2 ประการ คือ

1. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ โดยหลักการแล้วต้องเปิดเผยทั้งสิ้น เว้นแต่การเปิดเผยนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ หรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ฯลฯ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 14, 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร หรือที่เรียกง่าย ๆ ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

2. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ประวัติการศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ฯลฯ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลไม่ได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น หรือเป็นการเปิดเผยไปตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ หรือเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือเป็นการเปิดเผยต่อศาล ฯลฯ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 24 หรือที่เรียกง่าย ๆ ว่า “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น”

สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางราชการของประชาชน

สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ (Right to know) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นสิทธิตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อส่งเสริมสิทธิของพลเมือง (Citizen Right) ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยในรัฐหรือประเทศเสรีประชาธิปไตย ซึ่งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐนี้เป็นส่วนสำคัญและเป็นคุณค่าของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบอบประชาธิปไตยโดยตัวแทนที่ให้ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนประชาชนไปทำหน้าที่เป็นรัฐบาลบริหารประเทศ แม้ประชาชนจะได้มอบอำนาจอธิปไตยให้ผู้แทนไปบริหารประเทศแล้วแต่ประชาชนก็ยังมีสิทธิในอำนาจอธิปไตย ดังนั้น ประชาชนจึงยังมีสิทธิตรวจสอบและรับรู้การปฏิบัติงานของผู้ปกครองประเทศ สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการนี้จึงเป็นสิทธิที่รับรองให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชนอย่างแท้จริง สิทธิดังกล่าวนี้ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศด้วย ดังนั้น สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการจึงเป็นสิทธิที่สนับสนุนสิทธิทางการเมืองของประชาชนที่มีระดับค่าบังคับทางกฎหมายสูงสุด

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีขึ้นเพื่อรองรับ "สิทธิได้รับรู้" (Rights to know) ของประชาชนซึ่งเป็นแกนสำคัญของสังคมประชาธิปไตย โดยอาจพิจารณาได้จากบทบาท 2 ด้านดังนี้

1. ในทางการเมือง

ระบบประชาธิปไตยเป็นระบบการปกครองของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนซึ่งปรัชญานี้จะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดขึ้นอยู่กับการให้บทบาทที่กว้างขวางแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการปกครอง (Participatory democracy) พื้นฐานเบื้องต้นที่ประชาชนจะใช้บทบาทของตนให้ถูกต้องได้ นั่นคือประชาชน ต้องมีความรู้ในความเป็นไปของการปกครอง ว่าในขณะนี้การปกครองได้ดำเนินการในเรื่องใดไว้อย่างไร เพื่อประชาชนจะได้ติดตามตรวจสอบ และใช้สิทธิใช้เสียงในการปกครองได้ถูกต้อง ไม่ว่าจะเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์ การออกความเห็นในการจัดประชาพิจารณ์ การประท้วงแสดงพลังความต้องการ ตลอดจนการใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์

องค์กรของรัฐและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ถูกสร้างเพื่อทำการแทนรัฐและประชาชนทั่วไป เพื่อให้การปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อย และถูกต้องตามกฎหมาย องค์ของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่หลากหลายในการสัมพันธ์กับเอกชน โดยมีการออก "กฎระเบียบ" ต่าง ๆ ขึ้นใช้ในการปกครอง และจะมีการออก "คำสั่งทางปกครอง" เมื่อต้องการบังคับการให้เกิดผลในกฎหมาย ดังนั้นกฎ ระเบียบและคำสั่งทางปกครองต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งที่ประชาชนทั่วไปควรได้รู้เพื่อที่จะวิเคราะห์ได้ว่ากรณีของตนผลจะเป็นเช่นใด แตกต่างจากผู้อื่นอย่างไร และได้แย้งได้อย่างไรและเพียงใดอันการคุ้มครองสิทธิเฉพาะตัวประชาชนแต่ละคน

สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดไว้ ดังนี้

1. สิทธิในการขอคำปรึกษาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กับสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะเป็นหน่วยงานทางวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (มาตรา 16)
2. สิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง หรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 9 ได้ คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรา 9 นี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา 9)
3. สิทธิขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการนอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว โดยคำขอนั้นได้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจตามสมควร (มาตรา 11)
4. สิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับงานซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องให้กับบุคคลนั้น หรือผู้กระทำการแทนได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น (มาตรา 25 วรรค 1)
5. สิทธิในการดำเนินการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่กรรม ตามมาตรา 23 เกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือการแจ้งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใดของบุคคลดังกล่าว มาตรา 24

เกี่ยวกับการให้ความยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้น (มาตรา 25 วรรค 5)

6. สิทธิในการร้องเรียน ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25 (วรรค 3)

7. สิทธิในการอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ (มาตรา 18) แต่ถ้าอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐ หมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้

ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

1. สื่อลายลักษณ์อักษร คือ ข้อมูลข่าวสารโดยใช้จดหมายแจ้งข่าว แผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์) แผ่นผ้า ป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out) และแผ่นพับหนังสือพิมพ์ การจัดทำวารสารรายปี และราย 3 เดือน

2. สื่อภาพ คือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดผ่านทางอินเทอร์เน็ต แพนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์ และจากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูป ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ

3. สื่อเสียง คือ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยการใช้เสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การใช้รถยนต์ติดเครื่องขยายเสียงประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน และการโฆษณาทางวิทยุ การประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการวิทยุ

4. สื่อบุคคล คือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโดยผ่านผู้นำชุมชน
เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการจัดประชุมหมู่บ้าน

ประเภทของข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้แบ่งประเภท
ข้อมูลข่าวสารของราชการออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป ซึ่งได้แก่

1.1 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องจัดพิมพ์เผยแพร่ในราชกิจจานุ
เบกษา หรือโดยวิธีอื่นตามสมควร อันได้แก่ (มาตรา 7)

1.1.1 โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

1.1.2 สรุปรายงานหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

1.1.3 สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำใน
การติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

1.1.4 มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ
แบบแผนนโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มี
ผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

1.1.5 ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการกำหนด

1.2 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูซึ่งรวมถึงเอกสาร
ประวัติศาสตร์ของหน่วยงานรัฐด้วยซึ่งได้แก่

1.2.1 ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้ง
ความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

1.2.2 นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ใน
ราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา 7(4)

1.2.3 แผนงาน โครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลัง
ดำเนินการ

1.2.4 คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งมี
ผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของประชาชน

1.2.5 สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงมาตรา 7(2)

1.2.6 สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดทอน หรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

1.2.7 มติรัฐมนตรีหรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาด้วย

1.2.8 ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

1.3 ข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 และ มาตรา 9

2. ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ได้แก่

2.1 ข้อมูลข่าวสารที่อาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันพระมหากษัตริย์ ตามมาตรา 14

2.2 ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามกฎหมายตามมาตรา 15 ซึ่งได้แก่กรณีต่อไปนี้

2.2.1 การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

2.2.2 การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร หรือไม่ก็ตาม

2.2.3 ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

2.2.4 การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

2.2.5 รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

2.2.6 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

2.2.7 กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

2.3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลที่กฎหมายคุ้มครองโดยจะเปิดเผยแก่บุคคลทั่วไปไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุที่กฎหมายกำหนดเป็นกรณี ๆ ไปเท่านั้น (มาตรา 24)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสาร คือ กระบวนการส่งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสารไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับสาร ผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน มีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องไปไม่มีที่สิ้นสุด

กระบวนการสื่อสาร

การสื่อสาร (Communication) คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้



ภาพประกอบ 2 ตัวแบบการสื่อสาร (Communication Model)

ที่มา : Berlo (1960, pp. 40-71)

แบบจำลอง SMCR ของ เบอร์โล (Berlo)

Berlo (1960, pp. 40-71) เป็นผู้คิดกระบวนการของการสื่อสารไว้ในลักษณะรูปแบบจำลอง SMCR Model ซึ่งแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของการสื่อสารไว้ อย่างชัดเจนอันประกอบด้วย

1. ผู้ส่ง (Sources) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน “การเข้ารหัส” (Encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสาร มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับ ตลอดจนมีพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

2. ข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสารนั้น

3. ช่องทางในการส่ง (Channel) หมายถึง วิธีการที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับข่าวสารข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การฟัง การดู การสัมผัส การลิ้มรสหรือการได้กลิ่น

4. ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการ “การถอดรหัส” (Decode) สารเป็นผู้มีทัศนคติ ระดับความรู้และพื้นฐานทางสังคม วัฒนธรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่งจึงจะทำให้การสื่อสารนั้นได้ผล แบบจำลอง SMCR ของเบอร์โลจะให้ความสำคัญในปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จได้แก่

1. ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับควรจะมีความชำนาญในการส่งและการรับสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้ อย่างถูกต้อง

2. ทัศนคติ (Attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีทัศนคติที่ดีต่อกันก็จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้ เพราะทัศนคติย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย

3. ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกันก็จะทำให้การสื่อสารนั้น ลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อมจะต้องมีการปรับความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในด้านของความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำสำนวนที่ใช้

4. ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Socio-culture Systems) ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในชาตินั้น ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติ ย่อมมีความแตกต่างกันไป

การสื่อสารเป็นกระบวนการ และภายในกระบวนการสื่อสารนั้นก็มีส่วนประกอบย่อย ๆ ที่สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งองค์ประกอบของการสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ข่าวสาร (Message) ช่องทางข่าวสาร (Channel) ผู้รับข่าวสาร (Receiver) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) (Hybels and Weaver, 1995, p. 98) สามารถที่จะพิจารณาองค์ประกอบเหล่านั้นได้ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งข่าวสาร เป็นองค์ประกอบแรกในกระบวนการสื่อสารเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการ ผู้ส่งสาร หมายถึง ทั้งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความคิด มีความต้องการ

มีความตั้งใจที่จะส่งข่าวสาร อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ทศนคติ ความเชื่อ และอื่น ๆ ไปยังผู้รับสาร ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าผู้ส่งสารเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งการเลือกข้อมูลข่าวสารที่จะส่งถ่ายทอดไป การเลือกวิธีการและช่องทางที่จะทำให้สารไปถึงผู้รับสาร รวมทั้งการเลือกและกำหนดผู้รับสารที่จะเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับใดระดับหนึ่ง หรือในด้านใดด้านหนึ่งกับบุคคลที่ตนสื่อสารด้วย เช่น การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มหรือสังคม เป็นต้น

2. สาร หมายถึง เรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกมาโดยอาศัยภาษา หรือสัญลักษณ์ใด ๆ ก็ตามที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ระหว่างผู้ส่งสารผู้รับสาร จะเป็นตัวเร้าให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้ความหมายและมีปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว สารจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

2.1 รหัสสาร คือ ภาษา สัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์คิดขึ้น เพื่อแสดงออกแทนความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ค่านิยม วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสาร ซึ่งรหัสสารอาจถูกแสดงออกมาเป็นสารที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียนและรหัสของสารที่ไม่ใช่ภาษาพูดหรือภาษาเขียน

2.2 เนื้อหาของสาร หมายถึง เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้รับสาร ซึ่งเนื้อหาของสารนั้นอาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท หลายลักษณะตามเนื้อหาของสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เนื้อหาโดยทั่วไป และเนื้อหาเฉพาะ เนื้อหาเชิงวิชาการต่าง ๆ และเนื้อหาที่ไม่ใช่วิชาการ หรืออาจเป็นเนื้อหาประเภทบอกเล่ากัน เนื้อหาประเภทความคิดเห็น เนื้อหาที่เป็นข่าวเนื้อหาบันเทิง และเนื้อหาชักจูงใจ เป็นต้น

2.3 การเรียงลำดับสาร หมายถึง รูปแบบวิธีการในการนำรหัสสารมาเรียบเรียงเพื่อให้ได้ใจความตามเนื้อหาที่ต้องการ ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างของภาษาและบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคลซึ่งส่วนใหญ่การจัดเรียงลำดับสารจะออกมาในรูปแบบลีลา (Styles) ส่วนตัวที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของผู้ส่งแต่ละคนว่ามีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันไปอย่างไร เช่น คนที่อารมณ์เย็นมักพูดจาด้วยวิธีการที่สุภาพ สุขุม เยือกเย็น ในขณะที่คนอารมณ์ร้อนมักพูดรวบรัด สรุปรูป เพื่อให้จบเร็ว ๆ เป็นต้น

3. ช่องทางการสื่อสาร หรือสื่อ หมายถึง พาหนะที่นำหรือพาข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้น ช่องทางการสื่อสารจึงอาจหมายถึง ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์ที่รับรู้ความหมายจากสิ่งต่าง ๆ อันได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น

การสัมผัสและการสัมผัสเป็นต้น นอกจากนี้ ช่องทางการสื่อสารหรือสื่อยังอาจหมายถึง คลื่นแสง คลื่นเสียง และอากาศที่อยู่รอบ ๆ ตัวคนเราด้วย สื่อแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 สื่อที่เป็นมนุษย์ หรือสื่อบุคคล อันได้แก่ บุคคลที่เป็นผู้นำสารไปยัง ผู้รับสารหรือในอีกแง่หนึ่งก็คือ ผู้ส่งสารนั่นเองที่ทำการเข้ารหัสสาร (Encode) ให้ผู้รับสาร ได้รับรู้และเข้าใจในสิ่งที่ตนต้องการ

3.2 สื่อที่ไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอาจหมายถึง สื่อธรรมชาติ หรือสื่อที่ถูกประดิษฐ์ ขึ้นอันได้แก่ สื่อมวลชน และสื่อระยะไกล สำหรับสื่อที่เป็นสื่อมวลชนนี้ แบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภท คือ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือแผ่นพับ ฯลฯ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ฯลฯ

4. ผู้รับสาร หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากแหล่งสาร เป็นจุดหมายปลายทาง ที่สารส่งไปถึงอาจเป็นบุคคลธรรมดาที่กำลังรับฟัง ดู หรืออ่านข่าวสาร หรือเป็นสมาชิก ของกลุ่มหรือไม่ก็เป็นมวลชน

5. ผลของการสื่อสาร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือข้อแตกต่าง ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อันเนื่องมาจากข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งสามารถแยกเป็นระดับบุคคล หรือระดับส่วนรวมหรือกระทั่งระดับระหว่างบุคคลก็ได้ในระดับบุคคล ซึ่งเป็นระดับจุลภาค ผลของการสื่อสารมักจะปรากฏในรูปของการเปลี่ยนแปลง ระดับความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรม

6. ปฏิกริยาโต้ตอบ หมายถึง วิธีการหรือกิริยาท่าทางที่ผ่านผู้รับสารใช้หรือ แสดงออกมาให้ผู้ส่งสารได้รับทราบ ทั้งนี้ สืบเนื่องจากผลของข่าวสารปฏิกริยาโต้ตอบ นับว่าเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ผู้ส่งสารสามารถหยั่งทราบข่าวสารที่ส่งออกไปนั้น ได้รับ ผลตามเป้าหมายหรือไม่เพียงไร ลักษณะของปฏิกริยาโต้ตอบอาจเป็นไปโดยตั้งใจและโดย ไม่ได้ตั้งใจก็ได้ และมีลักษณะที่เป็นทั้งผลดีและผลเสียได้เช่นเดียวกัน ปฏิกริยาโต้ตอบนั้น มีหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นกลไกควบคุมของกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิกริยาโต้ตอบที่เป็นผลเสียหรือเชิงลบมีบทบาทสำคัญมากเพราะจะคอยแจ้งให้ ผู้ส่งสารทราบว่าการส่งสารผิดพลาดล้มเหลวหรือบกพร่องแค่ไหน เพียงไร เพื่อจะได้ หาทางปรับปรุงและแก้ไขให้ดีขึ้น

ดุขฎี นิลด้า (2548) ได้อธิบายการสื่อสารจะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการส่งข่าวสารข้อมูลให้ ผู้รับ สาร โดยมีวิธีการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ลักษณะของผู้รับสารอาจมีความแตกต่างกัน

ในด้านภาษาวัฒนธรรม ความรู้สึกทัศนคติ ความเชื่อ และระดับความรู้ ซึ่งผู้ส่งสารพึงตระหนักถึงการเลือกโอกาสและวิธีการที่เหมาะสมที่เชื้อให้ผู้รับสารเข้าใจและตอบสนองได้ง่าย โดยผู้ส่งสารต้องการที่จะบอกหรือแจ้งข่าวสาร เหตุการณ์ ข้อมูล หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารทราบหรือเกิดความเข้าใจ และต้องการให้การศึกษามีลักษณะเป็นวิชาการเพื่อให้ผู้รับสารมีความรู้เพิ่มขึ้นตลอดจนสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นการพูดเขียน หรือแสดงกริยาท่าทาง จูงใจให้เกิดการคล้อยตามหรือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ

2. สาร สิ่งที่แสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ สารจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้ส่งสารเกิดความคิดขึ้นและต้องการจะส่งหรือถ่ายทอดความคิดนั้นไปสู่การรับรู้ของผู้รับสารความสำคัญของสารที่ถูกส่งมาจากผู้ส่งสาร คือการทำหน้าที่ให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้ความหมายและมีปฏิกิริยาตอบสนอง

3. สื่อหรือช่องทางในการสื่อสารใด ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางให้ทำหน้าที่นำสารไปยังผู้รับสาร สื่อมีหลายประเภท เช่น สื่อธรรมชาติ สื่อมนุษย์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

4. ผู้รับสาร เป็นองค์ประกอบสุดท้ายในกระบวนการสื่อสาร การสื่อสารใด ๆ จะไม่ประสบความสำเร็จถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนเองที่มีต่อการสื่อสาร ทั้งนี้ ผู้รับจะต้องทราบเรื่องราว เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ผู้ส่งสารได้แจ้งให้ทราบ หากเป็นข่าวสารใหม่ผู้รับสารจะได้ทราบสิ่งใหม่เพิ่มเติม และถ้าเป็นสิ่งที่เคยทราบมาก่อนแล้วจะเป็นการยืนยันความถูกต้องของสาร ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้องในข่าวสารนั้นและผู้รับสารจะต้องแสวงหาความรู้จากข่าวสาร สร้างความพอใจ สามารถตัดสินใจในการเลือกรับข่าวสารได้

5. ปฏิกริยาตอบกลับของผู้รับสารเป็นการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสารหลังจากได้รับสารมาว่ามีความเข้าใจต่อสิ่งที่รับมาหรือไม่อย่างไร เพื่อให้การสื่อสารบรรลุจุดมุ่งหมาย ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการสื่อสารนั้นมีลักษณะเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุดเป็นกระบวนการที่ทั้งผู้ข่าวสารและผู้รับข่าวสารจะเป็นได้ทั้งผู้เข้ารหัสและถอดรหัส และส่งข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ข่าวสารที่ผู้รับสารส่งกลับไปยังผู้ส่งข่าวสาร เรียกว่า ข้อมูลสะท้อนกลับ หรือ Feedback ซึ่งข้อมูลสะท้อนกลับนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการสื่อสารเพราะเป็นข้อมูลที่จะบอกให้แหล่งข่าวสารหรือผู้ส่งข่าวสารรู้ว่า ข่าวสารที่ส่งออกไปนั้น กำลังได้รับการแปลความหมาย และการแปลนั้นตรงกับความหมายที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการให้แปลหรือไม่

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารนั้นจะสมบูรณ์ที่สุดก็ต่อเมื่อมีการส่งข้อมูลสะท้อนกลับมายังผู้ส่งสาร แต่ทั้งนี้ หากกระบวนการสื่อสารขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปย่อมเป็นการสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเข้าใจผิดตลอดจนผู้รับสารไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ส่งสารได้

สรุปได้ว่า กระบวนการสื่อสารนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อน หากบุคคลสามารถทำความเข้าใจกับกระบวนการนี้ได้จะช่วยให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้นชัดเจนขึ้นและมีประสิทธิผลมากขึ้นเป็นผลให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ขององค์การในทางกลับกัน ถ้าผู้รับและส่งข่าวสารมีวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกัน การรับรู้ในข่าวสารไม่ตรงกันการบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น กล่าวคือ ทั้งสองฝ่ายทำให้เกิดสภาพการสื่อสารที่ชะงักงันขึ้น ประสิทธิภาพของงานจะไม่เกิดขึ้น (Hersey, P., & Duld, 1989)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำ ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตามตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย กล่าวคือ ในระบอบประชาธิปไตยการให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง โดย การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การให้ความสนใจของประชาชนในการติดตามข่าวสารความรู้ที่มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องของการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 1) สื่อลายลักษณ์อักษร คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากจดหมายแจ้งข่าว แผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์) แผ่นผ้า ป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out) แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ การจัดทำวารสารรายปี และราย 3 เดือน 2) สื่อภาพ คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจากเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดผ่านทางอินเทอร์เน็ต แพนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์ และจากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูบ ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ 3) สื่อเสียง คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รถยนต์ติด

เครื่องขยายเสียง การประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน และการโฆษณาทางวิทยุ การประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการวิทยุ 4) สื่อบุคคล คือ ประชาชนรับรู้ข่าวสารจาก องค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการจัดประชุมหมู่บ้าน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ภาครัฐมีบทบาทหน้าที่ในการวางแผนและจัดสรรทรัพยากรของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดพร้อมกับสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในสังคม การดำเนินนโยบายของภาครัฐย่อมต้องมีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในวงกว้างทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น การดำเนินนโยบายของภาครัฐให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินการของรัฐบาลบนพื้นฐานความต้องการของประชาชน

ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ โดยอาจส่งผลให้งานที่ทำให้สำเร็จหรือล้มเหลวต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็ได้ นอกจากนี้แล้วยังมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดและให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้มากมายดังต่อไปนี้

จักรพงษ์ สงวนชม (2549, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องต่าง ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อันเป็นผลประโยชน์ร่วมกันของคนในชุมชน

สุเมธ พุทธนันท์เมธา (2549, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การดำเนินการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด มาร่วมทำในรูปแบบของคณะกรรมการเพื่อคอยให้คำแนะนำความคิดเห็นให้เป็นจุดเชื่อมโยง อันจะนำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานและชุมชน ทั้งนี้ทุกฝ่ายต้องสื่อสารแบบเปิดระดมความคิดเห็นเพราะชุมชนย่อมมีทรัพย์สินอันทรงคุณค่าแอบแฝงอยู่ ถ้าครูหรือผู้บริหารใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์แล้วสิ่งที่ตามมามากมาย เช่น การเกิดความสามัคคี ประสิทธิภาพงานและเป็นการสร้างสรรค์ในการปกครองแบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในชุมชน

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ (2550) ได้ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า การที่กลุ่มประชาชนหรือขบวนการที่สมาชิกของชุมชนที่กระทำการออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกันที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม มีความต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจและสังคมหรือการเมือง หรือการดำเนินการร่วมกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจ มติชน ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อม หรือการดำเนินการเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ การปรับปรุงสถานภาพทางสังคมในกลุ่มชุมชน

อรทัย ก๊กผล (2552, หน้า 17-18) ให้ความหมายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ นโยบายกระบวนการบริหารและการตัดสินใจของท้องถิ่น เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวมอย่างแท้จริงทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระทางความคิด มีความรู้ความสามารถในการกระทำ และมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ โดยหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุด ไม่ใช้การจัดเวทีการมีส่วนร่วมเพียงครั้งเดียว ตัวอย่าง เช่น ในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมตั้งแต่ต้น จนจบ

วิชัย ภูโยธิน (2554, หน้า 108) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง สิทธิของประชาชนที่จะเข้ามาที่ส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบกับตัวประชาชน

อรทัย ก๊กผล และฉัตรระวี กิติโยดม (2555, หน้า 15-26) รายงานไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เริ่มตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมยังหมายถึงกระบวนการสื่อสารสองทางที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้นและได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน ซึ่งเป้าหมายของกระบวนการมีส่วนร่วม ก็คือการใช้ข้อมูลต่อสาธารณชนและให้สาธารณชนแสดงความคิดเห็นต่อโครงการหรือนโยบายรัฐและมีส่วนร่วมแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน โดยเงื่อนไขสำคัญของการมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความเต็มใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ รวมทั้งอยู่บนพื้นฐาน

ของความเสมอภาค ประชาชนมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ และมีขีดความสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยการสมัครใจเข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของชุมชนตั้งแต่การค้นหาปัญหา การตัดสินใจวางแผนในกิจกรรม การร่วมดำเนินการตามแผน การได้รับประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากกิจกรรม และการประเมินผลเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาจากบทเรียนร่วมกันของกิจกรรมการพัฒนานั้น ๆ

รูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วม

การที่องค์กรจะสามารถดำเนินงานได้อย่างใดอย่างหนึ่งนั้น บุคคลและสมาชิกจะมีรูปแบบการมีส่วนร่วมตามที่นักวิชาการได้อธิบายรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

ทวีศักดิ์ ปักษา (2550, หน้า 25) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชน มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการค้นการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน

อรพินท์ สพิโชคชัย (2550, หน้า 1) ได้นำเสนอแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งหากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปจะทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์โดยทั้ง 5 ขั้นตอนนั้น ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการรับรู้ สามารถให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
2. การมีส่วนร่วมในการเลือกและเสนอแนวทางเพื่อตัดสินใจ
3. การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
4. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานติดตามตรวจสอบ
5. การมีส่วนร่วมรับประโยชน์และเป็นเจ้าของนโยบายสาธารณะ

ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2553, หน้า 2 อ้างถึงใน ภูสิทธิ์ ขันดีกุล, 2553, หน้า 13) ได้เสนอรูปแบบหรือมิติการมีส่วนร่วมไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในโครงการ

3. การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์

จินตวีร์ เกษมสุข (2554) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ดำเนินอยู่ โดยทั่วไปสามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information)
2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation)
3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting)
 - 3.1 การประชุมในระดับชุมชน (Community Meeting)
 - 3.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ (Technical Hearing)
 - 3.3 การประชาพิจารณ์ (Public Hearing)
4. การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making)

John M Cohen and Norman T. Uphoff Cohen and Uphoff (1980, pp. 219–222 อ้างถึงใน ฤวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5–8) ได้จำแนกการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งเป็นการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ระยะเริ่มต้น
 - 1.1 การเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการของท้องถิ่น
 - 1.2 การร่วมคิด และกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาของท้องถิ่น
 - 1.3 การร่วมวางแผนนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม
 - 1.4 การร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Implementation) เป็นการเข้าร่วมโดยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหาร และการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ
 - 2.1 การร่วมมือปรับปรุงระบบการบริหารงาน เพื่อดำเนินการในกิจกรรมโครงการของท้องถิ่น
 - 2.2 การร่วมสนับสนุนทรัพยากรส่วนตัว เพื่อดำเนินการในกิจกรรมโครงการของท้องถิ่น

- 2.3 การร่วมปฏิบัตินโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย
- 2.4 การประสานขอความร่วมมือระหว่างประชาชน กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefit) โดยอาจจะเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุ ทางสังคม หรือโดยส่วนตัว
- 3.1 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในรูปแบบวัสดุสิ่งของ
- 3.2 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในลักษณะของส่วนร่วม
- 3.3 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในลักษณะส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเป็นการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วม ต่อไป
- 4.1 การแต่งตั้งประชาชนเข้าเป็นกรรมการประเมินประสิทธิผลแผนงานหรือโครงการ
- 4.2 การควบคุม การตรวจสอบโดยประชาชน

Sherry R. Arnstein (1969) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า ถือเป็นอำนาจประเภทหนึ่งของประชาชนและเป็นกระบวนการจัดสรรอำนาจ (Redistribution of power) โดยส่งเสริมให้ประชาชนผู้ไร้ซึ่งอำนาจ (The Have-Nots) ที่มักไม่มีโอกาสถูกกีดกัน หรือถูกแยกออกจากกระบวนการทางการเมืองและเศรษฐกิจทั้งหลายให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกระบวนการดังกล่าว กล่าวคือ การมีส่วนร่วมเป็นกลยุทธ์ให้ประชาชนไร้ซึ่งอำนาจสามารถกำหนดแนวทางในการรับรู้และแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร การกำหนดเป้าหมาย และนโยบายสาธารณะ การจัดสรร-ใช้จ่ายรายได้ภาษีอากร การดำเนินงานกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ และการเปิดเผยและการกระจายผลประโยชน์ ทั้งนี้ ตามแนวคิดดังกล่าว ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถแบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 8 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับการถูกจัดการได้ (Manipulation) : กลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการตรวจสอบ ฯลฯ เปรียบเสมือน “ตรายาง” ที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างหรือแสวงหาการสนับสนุน แทนที่จะ

เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ลำดับขั้นต่ำสุดของขั้นบันไดแห่งการมีส่วนร่วมนี้แสดงถึงการปิดเปิดของการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนกลายเป็นเครื่องมือ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือนโยบายของผู้มีอำนาจ

2. ระดับการบำบัดรักษา (Therapy) : จากการทดลองพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ความไร้ซึ่งอำนาจ (The Powerless) เปรียบเสมือนความเจ็บป่วยทางจิตใจ ภายใต้สมมติฐานนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเข้มข้นจึงไม่เป็นสาเหตุของความเจ็บป่วยแต่อย่างใด

3. ระดับการให้ข้อมูลข่าวสาร (Informing) : การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบและทางเลือกนโยบายต่าง ๆ แก่ประชาชนถือเป็นครั้งแรกของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม จุดเด่นของการมีส่วนร่วมในระดับนี้ คือ การไหลข้อมูลทางเดียว (One Way Flow Information) และมีได้มีช่องทางสำหรับการตอบสนองความต้องการหรือการให้อำนาจแก่ประชาชนในการต่อรองแต่อย่างใด ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับมักอยู่ ณ ขั้นตอนท้ายสุดของการวางแผน แล้วประชาชนแทบไม่มีโอกาสในการเปลี่ยนแปลง กิจกรรมและโครงการที่ถูกออกแบบมาและเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารดังกล่าว ได้แก่ สื่อสารมวลชน เอกสารสรุปแผนงาน/โครงการ โปสเตอร์และการให้ข้อมูลตามการร้องขอต่าง ๆ

4. ระดับการปรึกษาหารือ (Consultation) : การชักชวนให้ประชาชนออกมาแสดงความคิดเห็น เช่น การสำรวจความคิดเห็น การประชุมชุมชน การทำประชาพิจารณ์ ฯลฯ กิจกรรมดังกล่าวเป็นวิธีการพยายามดึงดูดประชาชนให้มาเข้าร่วมและปริมาณการมีส่วนร่วม ยังสามารถวัดผลออกเป็นเชิงปริมาณได้ เช่น จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมการประชุม จำนวนเอกสารที่แจกออกไป จำนวนแบบสอบถามที่ประชาชนตอบ ฯลฯ

5. ระดับการปลอบใจ (Placation) : ประชาชนเริ่มที่จะมีอิทธิพล แต่ยังคงอยู่ภายใต้สภาวะของการทำให้ประชาชนตระหนักถึงความชอบธรรมของภาครัฐ (Tokenism) กล่าวคือ ประชาชนสามารถให้คำปรึกษาหรือเข้าร่วมในกระบวนการวางแผนได้อย่างไม่มีของเขตแต่การตัดสินใจในขั้นสุดท้ายยังเป็นดุลยพินิจของผู้มีอำนาจที่สามารถนำเอาคำปรึกษาหรือคำแนะนำของประชาชนมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ ทั้งนี้โอกาสที่ประชาชนจะได้รับการปลอบใจขึ้นอยู่กับ

1) คุณภาพความช่วยเหลือทางเทคนิคระหว่างที่ประชาชนจัดลำดับนโยบาย (Policy Prioritization)

2) ระดับการรวมตัวกันของกลุ่มประชาชนเพื่อกดดันให้ผู้มีอำนาจรับฟังและตัดสินใจตามการจัดลำดับความสำคัญของนโยบายที่พวกเขาได้เสนอให้ไป

6. ระดับความร่วมมือ (Partnership) : อำนาจถูกจัดสรรผ่านการต่อรองระหว่างประชาชนกับผู้มีอำนาจ ทั้งสองฝ่ายมีความรับผิดชอบในการวางแผนและตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้รูปแบบของคณะกรรมการนโยบายร่วม (Joint Policy Boards) คณะกรรมการวางแผน รวมทั้งคณะกรรมการแก้ไขความขัดแย้งต่าง ๆ

7. ระดับอำนาจการเป็นตัวแทน (Delegated Power) : ประชาชนสามารถมีบทบาทในการตัดสินใจวางแผนและดำเนินการตามแผนงานต่าง ๆ ได้ประกันถึงการรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) โดยภาครัฐซึ่งจะป้องกันมิให้เกิดการตัดสินใจในนโยบายของรัฐแตกต่างไปจากความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนและภาครัฐ ที่เกิดจากการต่อรองกับประชาชนระหว่างกัน การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่จะตอบสนองปัญหาหรือความต้องการของประชาชนตั้งแต่เริ่มต้น ไม่รอให้ถึงกระบวนการตรวจสอบหรือติดตามผลนโยบายแต่อย่างใด

8. ระดับการควบคุมโดยประชาชน (Citizen Control) : ประชาชนได้รับการประกันว่านโยบายและการบริหารแผนงานหรือโครงการใด ๆ ก็ตามที่ตนมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นไปในทิศทางที่ประชาชนต้องการอย่างแท้จริง รวมทั้งยังสามารถต่อรองข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและไม่มีใครสามารถมาเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเหล่านั้นได้ภายหลัง

Cohen (1996 อ้างถึงใน จินตวิริ์ เกษมศุข, 2559, หน้า 12) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในงานพัฒนา สามารถกระทำได้ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในเชิงการกระทำ โดยที่สมาชิกในชุมชนได้อุทิศแรงกายในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
2. การมีส่วนร่วมในเชิงเงินงบประมาณ โดยที่สมาชิกในชุมชนได้อุทิศเงินให้การดำเนินกิจกรรมของชุมชน
3. การมีส่วนร่วมในเชิงความรับผิดชอบ โดยมีการกระจายภารกิจและความรับผิดชอบให้แก่สมาชิกในชุมชน
4. การมีส่วนร่วมในเชิงการตัดสินใจ โดยให้สมาชิกในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างความภาคภูมิใจให้กับสมาชิกชุมชนอีกด้วย

นอกจากนี้ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ยังได้ถูกนำเสนอผ่านหลักการ 6 Cs ประกอบไปด้วย (Singhal, 2001 อ้างถึงใน จินตวีร์ เกษมศุข, 2559, หน้า 12-13)

1. Co-operation การร่วมมือของคนในท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนก็ตามต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคนในท้องถิ่นนั้น เป็นสำคัญ การพัฒนาจึงจะประสบความสำเร็จ

2. Compliance การยินยอมทำงานเพื่อคนในท้องถิ่น หมายถึง บุคคลที่ได้รับการมอบหมายภารกิจหรือหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นต้องยินยอมที่ทำงานเพื่อท้องถิ่นของตนอย่างเต็มที่

3. Consultation การให้คำปรึกษา หมายถึง การสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้คำปรึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งการปรึกษาหารือถือเป็นกระบวนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยกระบวนการดังกล่าวนี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) และการสื่อสารในแนวราบ (Horizontal Communication)

4. Cooperation การให้ความร่วมมือ หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนและบุคคลภายนอกทำงานร่วมกันเพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาอย่างเหมาะสม

5. Co-learning การเรียนรู้ร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนและบุคคลภายนอกมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน อันจะนำไปสู่การทำงานเป็นทีม

6. Collective Action การลงมือกระทำร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนเป็นผู้กำหนดแนวทางในการพัฒนาชุมชนของตนและขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติด้วยตนเอง

International Fund for Agricultural Development (2001) หรือเรียกว่า IFAD ซึ่งเป็นกองทุนเพื่อการพัฒนาการเกษตรระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีพันธกิจเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนในชนบทเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 8 ระดับนั้น ซึ่งขั้นรับฟังความคิดเห็นสอดคล้องอยู่ในระดับที่ 3 การมีส่วนร่วมโดยให้คำปรึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเฉยเมย (Passive participation) เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะที่ประชาชนมีส่วนร่วมเพียงแต่ถูกบอกเล่าว่ามีอะไรเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น ไม่รับฟังการตอบสนองจากประชาชน

2. การมีส่วนร่วมในการให้ข่าวสาร (Participation in information giving) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตอบคำถามที่มาจากเจ้าหน้าที่หรือนักวิจัยโดยใช้แบบสอบถามหรือแบบสำรวจหรือแนวทางอื่น ๆ ประชาชนไม่มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้

3. การมีส่วนร่วมโดยให้คำปรึกษา (Participation by consultation) ประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะที่ถูกปรึกษาโดยที่บุคคลภายนอกรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ จากประชาชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐอาจนำความคิดเห็นที่ได้มาจากประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนหรือตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาต่อไป การมีส่วนร่วมในลักษณะเช่นนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อผูกพันที่จะทำตามความเห็นของประชาชน

4. การมีส่วนร่วมด้วยสิ่งจูงใจทางวัตถุ (Participation for material incentives) เป็นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมผ่านการนำทรัพยากรต่าง ๆ มาจูงใจ เช่น การให้ค่าจ้างหรือการให้อุปกรณ์ที่นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

5. การมีส่วนร่วมเชิงหน้าที่ (Functional participation) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยหน่วยงานภายนอกมาช่วยก่อตั้งกลุ่มให้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานภายนอกต้องการโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่หรือตามกฎหมายที่กำหนดไว้

6. การมีส่วนร่วมเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive participation) เป็นระดับที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ซึ่งนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการและช่วยก่อตั้งสถาบันใหม่ ๆ ในท้องถิ่นหรือเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันที่มีอยู่ มีการนำบุคคลที่มีความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน

7. การระดมตน (Self-mobilization) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยที่ไม่ขึ้นกับสถาบันหรือองค์กรภายนอก ประชาชนมีการติดต่อสื่อสารกับภายนอกเพื่อนำมาซึ่งการได้มาทรัพยากรต่าง ๆ และคำแนะนำทางวิชาการที่ตนจำเป็น แต่ประชาชนยังสามารถระดมความคิดริเริ่มของตนเองตลอดจนควบคุมวิธีใช้ทรัพยากรและการทำงานร่วมกันเอง

8. การเป็นตัวเร่งการเปลี่ยนแปลง (Catalyzing change) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนผลักดันให้คนอื่น ๆ ในชุมชนริเริ่มการเปลี่ยนแปลงกันเอง โดยเน้นการพึ่งพาตนเองเป็นหลักสำคัญ

International Association of Participation (2006) หรือเรียกว่า IAP2 คือ สมาคมนานาชาติด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้กล่าวถึงตัวแบบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยนำเสนอการแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ชั้น ซึ่งเป็นตามหลักการเดียวกับของ Arnstein คือ ยิ่งสูงขึ้นไปยิ่งสะท้อนอำนาจและอิทธิพลของประชาชนในการบริหารหรือตัดสินใจมากขึ้นด้วย จำแนกได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในระดับเสริมอำนาจให้ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทกับประชาชนสูงที่สุดเพราะให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการตามผลการตัดสินใจนั้น รูปแบบการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ที่เรารู้จักกันดี คือ การลงประชามติหรือสภาเมือง การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้สะท้อนความยินยอมพร้อมใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการยอมรับอำนาจการตัดสินใจของประชาชนหรือชุมชน อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในระดับนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีกระบวนการเสริมความสามารถของประชาชนให้สามารถตัดสินใจด้วยตัวเอง เช่น ข้อมูลที่ครอบคลุมเพียงพอ การเสริมทักษะให้ประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินใจหาทางแก้ปัญหาที่มีคุณภาพ การใช้การมีส่วนร่วมในระดับนี้สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของประชาชนในระดับสูง

2. การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ เป็นการให้บทบาทของประชาชนในระดับสูงโดยประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำงานร่วมกันในกระบวนการของการตัดสินใจ ฉะนั้นความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในการตัดสินใจค่อนข้างสูง รูปแบบการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ เช่น คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน และคณะที่ปรึกษาฝ่ายประชาชน ผลการตัดสินใจที่ออกมาเป็นผลการตัดสินใจร่วมกัน เชื่อว่าจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคมเพราะประชาชนหรือตัวแทนของประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในองค์กรตัดสินใจด้วยไม่ใช่เพียงให้ความคิดเห็นต่อองค์กรตัดสินใจ

3. การมีส่วนร่วมในระดับเข้ามามีบทบาท เป็นลักษณะการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทำงานตลอดกระบวนการตัดสินใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนอย่างจริงจังและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในทางเลือกต่าง ๆ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนขั้นนี้ใกล้เคียงกับการมีส่วนร่วมในระดับการร่วมมือ เพียงแต่รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบร่วมมือมีลักษณะเป็นกิจกรรมถาวรมากกว่าการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ อำนาจการตัดสินใจสุดท้ายยังเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นและมี

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างเข้มข้น ตัวอย่างเทคนิคการมีส่วนร่วมที่ใช้มาก อาทิ การประชุมเชิงปฏิบัติการตั้งคณะทำงานภาคประชาชน เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมในระดับรับฟังความคิดเห็น เป็นลักษณะการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็นประกอบการตัดสินใจ ดังนั้น ประชาชนมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข้อมูล การตัดสินใจเป็นบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ เทคนิคการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ เช่น การสำรวจความคิดเห็น การประชุมสาธารณะ ปัจจุบันนี้กฎหมายส่วนใหญ่ มักกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐจัดการมีส่วนร่วมของประชาชน อย่างน้อยในระดับการรับฟังความคิดเห็น

5. การมีส่วนร่วมในระดับให้ข้อมูลข่าวสาร เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุดบทบาทของประชาชนน้อยมากเพียงแต่รับทราบว่าจะเกิดอะไรที่ไหน ปัจจุบันการที่ภาครัฐตัดสินใจในเรื่องที่กระทบประชาชน และแจ้งให้ประชาชนทราบสะท้อนความล้มเหลวในการบริหารงาน ในขณะที่เดียวกันจำเป็นต้องตระหนักว่า ไม่ว่าจะเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในขั้นใด การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก แต่ต้องไม่ใช้การให้ข้อมูลลักษณะประชาสัมพันธ์โดยให้มองแต่ด้านดีเท่านั้น หัวใจสำคัญคือการให้ข้อเท็จจริง และตัดสินใจแสดงความคิดเห็นอย่างมีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ องค์กรประชาชนที่ตั้งขึ้นอย่างไม่เป็นทางการมีการรวมตัวกันเองเป็นกลุ่มขนาดเล็กในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือจังหวัด เพื่อร่วมทำประโยชน์ต่อส่วนร่วมหรือสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการหรือองค์กรเอกชน เช่น ลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มออมทรัพย์ องค์กรประชาชนที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ เป็นองค์กรที่ประชาชนทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียน หรือตามที่กฎหมายบัญญัติบทบาทหน้าที่ไว้ เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน และตัวแทนบุคคลหรือตัวแทนองค์กรเอกชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการประสานงานในกิจกรรมของรัฐบาล ส่วนขั้นตอนการมีส่วนร่วมในงานวิจัยเรื่องนี้ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร 2) การมีส่วนร่วมในขั้นรับฟังความคิดเห็น 3) การมีส่วนร่วมในขั้นเข้ามามีบทบาท 4) การมีส่วนร่วมในขั้นสร้างความร่วมมือ และ 5) การมีส่วนร่วมในขั้นเสริมอำนาจ

ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ในสังคมประชาธิปไตย โดยมีงานศึกษาวิจัยหลายชิ้นที่เน้นย้ำถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) เพิ่มศักยภาพในกระบวนการทำงานของภาครัฐ การมีส่วนร่วมช่วยให้ภาครัฐมีข้อมูลประกอบการพัฒนาการทำงานให้ตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนอื่นได้อย่างมีคุณภาพ ครอบคลุมคนทุกกลุ่ม และโปร่งใส (Bastidas, 2004 ; Wouters et al., 2011 ; Noris 2017) ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนาของประเทศในภาพรวม อีกทั้ง IAPP ได้ชี้ให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมเปรียบเสมือนเป็นระบบส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า (Early warning system) ที่ช่วยให้ภาครัฐทราบถึงข้อกังวลและความเสี่ยงของการตัดสินใจจากประชาชนและหาแนวทางป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบล่วงหน้า

2) ลดความขัดแย้งทางการเมือง ความโปร่งใสในขั้นตอนการให้ข้อมูลมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจในหมู่ประชาชนต่อการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของภาครัฐ ทำให้ลดแรงต่อต้านซึ่งอาจเกิดจากความเข้าใจเจตนาของภาครัฐผิดหรือความไม่สมบูรณ์ของข้อมูล และช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility) ให้แก่การตัดสินใจของภาครัฐ (Wouters et al., 2011 และ Irvin and Stansbury, 2016) กระบวนการมีส่วนร่วมยังช่วยสร้างสำนึกความเป็นเจ้าของ (Sense of belonging) ให้ประชาชน ซึ่งช่วยลดความขัดแย้งและก่อให้เกิดความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Davies and Simon 2012, Carreira et al. 2016, และ Uraia 2016)

3) สร้างทุนทางสังคม (Social capital) การสื่อสารระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการมีส่วนร่วม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนอกจากจะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันแล้ว ยังเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างเครือข่ายความร่วมมือซึ่งก่อให้เกิดทุนทางสังคม (Social capital) เครือข่ายอันเกิดจากการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้เชี่ยวชาญจากภาคส่วนอื่นจะช่วยให้สังคมมีความเข้าใจถึงประเด็นปัญหามากขึ้น (Irvin and Stansbury 2004 และ Mandarano et al. 2010)

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมที่กำหนดจะมากหรือน้อยขึ้นกับปัจจัยหลายประการได้มีผู้ศึกษาและเสนอแนะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมโดยตัวบุคคลถือเป็นการมีส่วนร่วมโดยตรง

2. การมีส่วนร่วมโดยองค์การจัดตั้งของประชาชนอาจถือเป็นการส่วนตัวโดยตรง
ได้อีกวิธีการหนึ่ง

3. การมีส่วนร่วมโดยผ่านตัวแทนที่มีลักษณะทั่วไปถือเป็นการมีส่วนร่วม
โดยอ้อม การมีส่วนร่วมที่แท้จริงต้องเป็นการมีส่วนร่วมโดยตรงเท่านั้น

วรวิทย์ พลະบุตร (2548, หน้า 11) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม
ซึ่งประกอบด้วย

1. มีความตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในการทำงาน
2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน
หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสนองความต้องการของชุมชน
3. ร่วมวางนโยบายหรือวางแผน หรือโครงการ หรือกิจกรรม เพื่อขจัดและ
แก้ปัญหาและสนองความต้องการของชุมชน
4. ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ
6. การลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเอง
และหน่วยงาน
7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการและกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย
ที่วางไว้
8. ร่วมควบคุมติดตามประเมินผล และบำรุงรักษาโครงการ และกิจกรรมที่ได้
ทำไป ทั้งโดยเอกชนและรัฐให้ให้ประโยชน์ได้ตลอดกาล

วรวิทย์ พลະบุตร (2548, หน้า 7) ได้สรุปปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม
ของประชาชนไว้ 11 ประการ ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของบุคคลและกลุ่มบุคคล
2. ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของบุคคลและกลุ่มบุคคล
3. ต้องส่งเสริมปกป้องและรักษาเป้าหมายของบุคคลและกลุ่มบุคคล
4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติหรือธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
บางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา
5. ความคาดหวัง บุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติตามแบบที่ตนคาดหวัง
ว่าจะต้องประพฤติในสถานการณ์เช่นนั้น ทั้งยังชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นในลักษณะที่ตนคาดหวัง
จากผู้อื่นด้วยเช่นกัน

6. การมองแต่ตัวเองบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกว่าตนถูกบังคับให้ทำ
7. การบีบบังคับบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกว่าตนถูกบังคับให้ทำ
8. นิสัยและประเพณีบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเรามีนิสัยชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ
9. โอกาสบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติของสังคมโดยเฉพาะในทางที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและชนิดของโอกาส ซึ่งโครงสร้างของสังคมเอื้ออำนวยเข้ามามีส่วนร่วมกันในการกระทำเช่นนั้นเท่าที่พวกเขาได้รับรู้มา
10. ความสามารถบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมกันในกิจกรรมบางอย่างที่ตนเห็นว่าสามารถทำในสิ่งที่ต้องการให้เขาทำในสถานการณ์เช่นนั้น
11. การสนับสนุนบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเริ่มปฏิบัติเมื่อเขารู้สึกว่าเขาได้รับการสนับสนุนที่ดีพอให้กระทำการเช่นนั้น

ระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นขั้นตอนในแต่ละช่วงที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งมีความเข้มข้นตั้งแต่ระดับต่ำสุดไปจนถึงระดับที่มีความเข้มข้นมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานของท้องถิ่นและสามารถที่จะเข้ามาตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่นได้ ซึ่งแต่ละระดับของการมีส่วนร่วมควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีอิสระในการเข้ามามีส่วนร่วม มากที่สุด สามารถแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ ดังนี้ (วิชัย ภูโยธิน และ จำเนียร ณะคังคิวิ, 2554, หน้า 116-118)

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับพื้นฐาน แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นที่ประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับรู้รับทราบถึงกิจกรรมหรือโครงการของท้องถิ่น ที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงและโดยอ้อม เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในระดับที่มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารในลักษณะที่หลากหลาย เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ จัดหม้ายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ ประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย หน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

2. การแสดงความคิดเห็น

ประชาชนเป็นผู้ที่รับรู้อยู่กับปัญหา และเข้าใจสภาพของท้องถิ่นของตนเอง ท้องถิ่นแต่ละแห่งควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นที่สะท้อนถึงปัญหาที่แท้จริง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเปิดโอกาสช่องทางการให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในหลาย ๆ ช่องทาง เช่น ตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ตั้งศูนย์รับฟังความคิดเห็นประชาชน การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ และการแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

3. การลงมือปฏิบัติร่วมกัน

การลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันในท้องถิ่น เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วมเสนอแนะแนวทางในการนำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่า ข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริการงานของภาครัฐ เช่น การจัดประชุมประชาคม การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาวิจาร์ณ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย เป็นต้น

4. การเป็นหุ้นส่วนร่วมกัน

จากการที่มีการดำเนินงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การได้รับประโยชน์ร่วมกันของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการนั้น อย่างเป็นรูปธรรม หากการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้รับประโยชน์ การมีส่วนร่วมนั้นอาจจะไม่เกิดผลในเชิงบวก ผลสำเร็จของการมีส่วนร่วมไม่ได้วัดผลเฉพาะในทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่อาจจะเกิดจากความพึงพอใจ และความสุขที่เกิดจากการได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การเป็นกรรมการ การเข้ามาเป็นอาสาสมัคร เป็นต้น

5. การมอบอำนาจให้ประชาชนตัดสินใจ

การให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจ เป็นขั้นตอนการมีส่วนร่วมที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนให้เข้าใจถึงสิทธิในการมีส่วนร่วมของประชาชน และการใช้อำนาจโดยมีความเป็นอิสระไม่ถูกแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองและบุคคลที่มีอิทธิพล เช่น การใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การใช้อำนาจในการถอดถอน ผู้บริหารและสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทำความผิด เป็นต้น

6. การควบคุมโดยประชาชน

การที่ประชาชนสามารถดูแลบริการจัดการในท้องถิ่นได้ เป็นการแสดงถึงความสำเร็จสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สามารถจะเข้าไปดำเนินการบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยตนเอง โดยปราศจากการแทรกแซงจากหน่วยงานรัฐซึ่งประชาชนอาจจะคัดเลือกตัวแทนของตนเองเข้ามาบริการจัดการท้องถิ่น โดยการใช้กระบวนการในระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้ สามารถบริการจัดการท้องถิ่นของตนเองได้

ในการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ John M Cohen and Norman T. Uphoff Cohen (1980, pp. 219-222 อ้างถึงใน ฤวิไลดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5-8) มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครสกลนคร เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวคิดประสิทธิผลองค์กร (Organizational Effectiveness) เกิดมาเป็นระยะเวลายาวนานแล้ว และมีลักษณะกว้างขวางเป็นประเด็นที่นักทฤษฎีองค์กรให้ความสำคัญเพราะเป็นแก่นของแนวคิดที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนองค์กรในด้านต่าง ๆ อีกจำนวนมาก เช่น โครงสร้างองค์กร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร (ธงชัย สันติวงษ์ (2537, หน้า 22) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลองค์กรเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าการบริหารองค์กรประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด องค์กรจะอยู่รอดและมีความมั่นคงเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลองค์กร ความหมายของประสิทธิผลองค์กร ที่ใช้กันในกลุ่มผู้บริหารองค์กร คือ ความสามารถ ขององค์กรที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ทำให้เกิดผลผลิตที่บรรลุเป้าหมายขององค์กร และสามารถ

คงอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ทั้งประสิทธิภาพขององค์การที่ดีที่สุดเป็นการทำให้เป้าหมายขององค์การในสถานการณ์ใด ๆ มีความเป็นไปได้ ถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดที่ผู้บริหารองค์การต้องการจะบรรลุถึง (พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553, หน้า 136) ซึ่งทุกองค์การไม่ว่าจะมีขนาด ประเภท หรือสถานที่ตั้งอย่างไรล้วนต้องการความเจริญก้าวหน้า ความอยู่รอด การปรับตัว รักษาสภาพ และไม่ต้องการความขัดแย้งในการทำงานเหล่านี้ เป็นประสิทธิภาพขององค์การ ทั้งสิ้น แต่กรณีจะเป็นไปได้ต้องอาศัยการบริหารและการจัดการที่เหมาะสม (Steers, 1977, p. 55) โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การในศตวรรษที่ 21 ซึ่งอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็วการแข่งขันระหว่างประเทศทวีความรุนแรงมากขึ้น กฎหมายข้อตกลงระหว่างประเทศ การเปิดเสรีตลาดจนการรวมกลุ่มกันของประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้องค์การ ทุกองค์การ จำเป็นที่จะต้องปรับสภาพแวดล้อมภายใน อาทิ ด้านโครงสร้าง การนำองค์การ การวางแผนยุทธศาสตร์ การมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์การจัดการความรู้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการบริหารจัดการให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วดังกล่าวเพื่อให้การดำเนินการขององค์การบรรลุผลสำเร็จหรือผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดองค์การมีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

ในยุคแรกของการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพขององค์การ มีแนวคิดหลักอยู่ 2 แนวคิดที่มีความแตกต่างกัน แนวคิดแรกเป็นแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพเชิงเดี่ยว (Ultimate Effectiveness Measures) (Steers, 1977) โดยใช้หลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงเท่านั้น ในการวัดประสิทธิภาพขององค์การ เช่น วัดจากผลกำไร วัดจากความพึงพอใจ เป็นต้น ส่วนอีกแนวคิดหนึ่งนั้น มีลักษณะที่แตกต่างกัน คือ เป็นแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพแบบหลายเกณฑ์ (Multivariate Effectiveness Measures) โดยใช้หลายเกณฑ์ในการวัดประสิทธิภาพขององค์การ Thorndike (1978, อ้างถึงใน พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553)

นอกจากนี้ Cameron (1981, p. 1) ได้แสดงความคิดเห็นถึงความไม่เหมาะสมของแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพเชิงเดี่ยวไว้ว่า ภายในองค์การมักจะประกอบไปด้วยโครงการหลายโครงการในการดำเนินงาน โดยโครงการเหล่านั้นอาจมีการดำเนินงานที่ขัดแย้งกัน หรือทับซ้อนกันก็ได้ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากเป้าหมายของแต่ละโครงการถูกกำหนดจากกลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสียหลายกลุ่ม (Broad Array of Constituencies) ดังนั้น

การนำเกณฑ์วัดประสิทธิผลเชิงเดี่ยวมาใช้จึงไม่เหมาะสมยกตัวอย่างเช่น การนำเกณฑ์วัดด้านผลกำไรมาวัดประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งเกณฑ์วัดด้านผลกำไรอาจวัดระดับความสำเร็จของโครงการได้เพียงโครงการเดียว แต่ไม่อาจวัดประสิทธิผลของโครงการอื่น ๆ ภายในองค์การได้พร้อม ๆ กัน เนื่องจากโครงการอื่น ๆ อาจมีเป้าหมายที่ใช้ผลกำไร เช่น โครงการทางฝ่ายผลิตอาจมุ่งเน้นไปในการลดต้นทุนการผลิต ด้วยเหตุนี้ผลกำไรจึงไม่สามารถวัดประสิทธิผลของฝ่ายผลิตได้ ดังนั้นเกณฑ์วัดด้านผลกำไรเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์การโดยรวมได้ แนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิผลแบบหลายเกณฑ์ (Multivariate Effectiveness Measures) จึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์การ โดยพยายามสร้างตัวแบบหรือแบบจำลอง และนำไปทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis) ด้วยการนำไปทดลอง หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลัก ซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จขององค์การ

จะเห็นได้ว่าเกณฑ์วัดประสิทธิผลนั้นมีความหลากหลาย โดยแต่ละเกณฑ์นั้นขึ้นอยู่กับฐานคติในเรื่องประสิทธิของนักวิชาการแต่ละท่าน ซึ่งจะรวมถึงการนิยามหรือความหมายของแนวคิดประสิทธิผลที่แตกต่างกันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2553) กล่าวว่า การก่อตัวเรื่องแนวคิดประสิทธิผลขององค์การยังไม่มีสถานะสากล (Generalization) ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะประเมินประสิทธิผลขององค์การในเชิงประจักษ์ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะยังไม่มีเงื่อนไขที่สมบูรณ์แบบในการให้คำนิยามหรือความหมายแนวคิดประสิทธิผลขององค์การ

ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ

เนื่องจากแนวคิดประสิทธิผลขององค์การมีความคลุมเครือ และเกิดปัญหาการนิยาม หรือการให้ความหมาย Cameron (1981) ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาดังกล่าวว่าเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการ เหตุผลประการแรก คือ การที่แนวคิดด้านองค์การ (Concepts of Organization) มีต้นกำเนิดแนวคิดมาจากหลายแนวคิด ทั้งในประเด็นที่ว่าองค์การ คือ อะไร และแตกต่างจากองค์การอื่นอย่างไร ซึ่งความหลากหลายของแนวคิดด้านองค์การนี้ได้ส่งผลให้ความพยายามที่จะกำหนดเกณฑ์หรือตัวชี้วัดมาตรฐานของประสิทธิผลขององค์การต้องพลอยล้มเหลวไปด้วย เนื่องจากความไม่มีมาตรฐานในการนิยามองค์การ เหตุผลประการที่สอง คือ การศึกษาประสิทธิผลในอดีต นักวิจัยได้ใช้ตัวชี้วัดประสิทธิผลขององค์การที่มีลักษณะไม่ทับซ้อนต่อกัน ส่งผลให้ไม่เกิดความพอกพูนทางวิชาการ กล่าวคือ เมื่อนักวิจัยต้องการประเมินประสิทธิผลขององค์การ ตัวชี้วัดที่ถูกเลือก

นำมาใช้ มักจะเป็นผลลัพธ์ของความสะดวก หรือความอคติของนักวิจัยแทนที่จะมาจากการสร้างตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบ (Campbell, 1977; Steers, 1977) ส่งผลให้ไม่มีความก้าวหน้าใด ๆ ในแง่การศึกษาวิจัยด้านประสิทธิผลองค์กร แต่มีความก้าวหน้าเล็กน้อยในการสร้างทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผลองค์กร เหตุผลประการที่สามที่ก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามประสิทธิผลองค์กร ก็คือ คุณสมบัติที่ซับซ้อนขององค์กรเอง กล่าวคือ วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรมักจะมีหลากหลาย ขัดแย้ง และยากต่อการนิยาม ความซับซ้อนขององค์กรนี้เองที่ก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจงในการวัดประสิทธิผลองค์กรทั้งนี้ก็เพราะว่า บ่อยครั้งที่องค์กรได้แสวงหาเป้าหมายที่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน (Weick, 1976) ยกเว้น องค์กรที่มีเป้าหมายเพื่อแสวงหากำไร ที่เงื่อนไขของประสิทธิผลจะถูกกำหนดมาจากการพิจารณาประเด็นทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ แต่สำหรับองค์กรประเภทอื่น ๆ ที่มีใช้ขององค์กรที่มีเป้าหมายเพื่อแสวงหากำไรแล้วก็จะมีความยุ่งยากในการกำหนดชุดตัวชี้วัดที่สามารถวัดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรโดยรวมได้ ความคลุมเครือหรือความกำกวมเหล่านี้ ทำให้การนิยามแนวคิดประสิทธิผลองค์กรที่เคยใช้ในอดีต และแนวทางที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลในอดีตส่วนใหญ่ไม่มีความเหมาะสมต่อความวุ่นวายสับสนขององค์กรสมัยใหม่ (Cameron, 1981)

จากเหตุผลดังกล่าวจึงมีการให้นิยามความหมายที่แตกต่างกันไปตามความแตกต่างของผู้ศึกษาและยังมีความขัดแย้งกันเองด้วย จากการศึกษาเอกสารที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ได้มีผู้ให้นิยามประสิทธิผลขององค์กร ดังนี้

Schein (1970) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์กรว่า หมายถึง สมรรถนะ (Capacity) ขององค์กรในการที่จะอยู่รอด (Survive) ปรับตัว (Adapt) รักษาสภาพ (Maintain) และเติบโต (Grow) ไม่ว่าองค์กรนั้นจะมีหน้าที่ใดต้องการให้ลุ่ลง ประสิทธิผลขององค์กรจะมีขึ้นได้ ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่า องค์กรสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

Robbins (1990, p. 77) ได้ให้นิยาม ประสิทธิผลขององค์กรสามารถนิยามได้ว่า หมายถึง ระดับความสามารถที่องค์กรจะบรรลุเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งในเชิงผลลัพธ์และกระบวนการ การเลือกตัวแปรหรือเรื่องที่น่ามาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลสะท้อนค่านิยมของกลุ่มยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดขององค์กร สะท้อนความสนใจของผู้ประเมิน และระยะเวลาที่จัดตั้งองค์กรขึ้นมา

Hoy, Wayne K. & Miskel (1991) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง การที่ผู้นำใช้ความสามารถในการบริหารจัดการ การจัดระบบองค์การ และการใช้ทรัพยากรที่ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

จันทร์ศมี ภูติอริยวัฒน์ (2551) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการทำงานให้บรรลุถึงเป้าหมาย ความสามารถในการดำเนินงาน ความสามารถในการที่จะอยู่รอด ปรับตัว รักษาสภาพ และเติบโตได้

สุदारัตน์ อ่อนละเอียด (2551) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลขององค์การว่า หมายถึง สมรรถนะขององค์การในการที่จะอยู่รอด ปรับตัว รักษาสภาพ และเจริญเติบโต รวมทั้งการบูรณาการองค์การทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อไม่ให้งานขัดแย้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเป้าหมายของบุคคลและเป้าหมายขององค์การ

บงกช คุณผล (2552) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลขององค์การว่า หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในองค์การ และคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

จิราภรณ์ พงษ์ศรีทัศน์ (2553) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการดำเนินงานให้สำเร็จ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่องค์การกำหนดไว้

สมจินตนา คุ่มภัย (2553, หน้า 16) สรุปความหมายของประสิทธิผลขององค์การไว้ว่า การที่องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายทั้งระยะสั้นหรือจุดหมาย (Ends) และระยะยาวหรือวิธีการ (Means) โดยบรรลุเป้าหมายในระดับที่ดีเลิศ (Excellence) เกินกว่าระดับปกติและสอดคล้องหรือตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับองค์การด้วย ดังนั้น การวัดหรือประเมินประสิทธิผล ควรวัดในหลายด้านทั้งด้านการเงินและด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการเงิน เช่น ความพึงพอใจของ ผลเกี่ยวข้องกับองค์การ (Stakeholders)

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2554) ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การแสวงหาปัจจัยนำเข้า (Input) การดำเนินงานในกระบวนการ (Process) เพื่อสร้างผลผลิต (Output) และการดำรงรักษาเสถียรภาพและดุลยภาพในระบบเพื่อให้องค์การอยู่รอดในระยะยาว

จากการศึกษาความหมายของประสิทธิผลขององค์การจากนิยามต่าง ๆ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์การ (Organizational Effectiveness) หมายถึง

ความสามารถขององค์การในการใช้ทรัพยากร รวมถึงการบูรณาการบริหารจัดการภายใน องค์การ ให้สามารถดำเนินการบรรลุถึงผลงานหรือผลสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์การได้ กำหนดไว้ และตอบสนองของความต้องการของสังคม

ความหมายของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการปกครองตนเอง โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นทำหน้าที่เป็น กลไกหลักในการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่งต่างมี บทบาทหน้าที่ในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้เขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งล้วนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการบริหารและพัฒนา ท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยในส่วนการบริหารท้องถิ่นนั้นถือเป็นการใช้ทรัพยากรทาง การบริหารเพื่อดำเนินการในกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขณะที่การพัฒนาท้องถิ่นเป็นการดำเนินการ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย การดำเนินงานหรือการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอันที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นองค์กรปกครอง ตนเองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ย่อมมีมากน้อยแตกต่างกันไปตามระดับการกระจายอำนาจ ของรัฐบาลในแต่ละประเทศ แต่อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่รัฐบาลประชาธิปไตยทุก ๆ ประเทศมักจะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการได้ด้วยตนเองก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนใน ท้องถิ่น โดยบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจมาให้ดำเนินการได้ ด้วยตนเองล้วนมีลักษณะเป็นบริการพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกตอบสนองความต้องการ ของประชาชนในท้องถิ่น และเป็นบริการที่เกี่ยวข้องการวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนเป็น บริการที่มีขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดบริการ ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การจราจรและขนส่ง มวลชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในส่วนความหมายของการจัดบริการสาธารณะ (Public services Management) นั้น หมายถึง การบริหารและดำเนินการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทั่วไป โดยการบริการสาธารณะจะเป็นไปในลักษณะของการที่มีองค์การหรือหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการทำหน้าที่ปฏิบัติการรับใช้อำนวยความสะดวกแก้ปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการในด้านหรือเรื่องต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน ในขณะที่การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น (Local services management) หมายถึง การบริหารและดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการรับใช้และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยการดำเนินการบริการจะเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีลักษณะเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การบริการสาธารณสุข ฯลฯ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมีหลากหลายประการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยทั่วไปจะครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ตั้งแต่เกิดจนตาย การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นเอง ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ความสำคัญต่อบุคลากรท้องถิ่น ความสำคัญต่อรัฐบาลและประเทศชาติ ซึ่งความสำคัญในแต่ละประการสรุปได้ ดังนี้

1) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อประชาชนในท้องถิ่น จากการที่การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่ประชาชนล้วนเป็นบริการพื้นฐานที่จัดให้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในอันที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การรักษาความสงบเรียบร้อย การสวัสดิการสังคม สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ฯลฯ หากท้องถิ่นสามารถจัดบริการต่าง ๆ ได้โดยตรงกับความต้องการและดำเนินการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมทำให้ประชาชนในท้องถิ่นพึงพอใจ

ในบริการที่ได้รับ ตลอดจนทำให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไปด้วย ดังนั้น เมื่อการดำเนินการจัดบริการของท้องถิ่นมีความสำคัญต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ประชาชนในท้องถิ่นเองก็ควรเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อให้การจัดบริการสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อไป โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นนั้น ประชาชนสามารถกระทำได้หลายแนวทางด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น การเสนอปัญหาหรือความต้องการของตนในเรื่องเกี่ยวกับการบริการสาธารณะให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับรู้รับทราบ การเข้าร่วมประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การตรวจสอบการดำเนินงานและตรวจสอบ คุณภาพของบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชน เป็นต้น

2) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการศึกษาองค์ประกอบของท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดบริการสาธารณะ โดยบริการต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดทำหรือดำเนินการจะมีลักษณะเป็นการนำเอาทรัพยากรท้องถิ่นมาจัดการบริการส่งมอบให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อท้องถิ่นใดสามารถจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้วย่อมส่งผลให้ท้องถิ่นนั้นเกิดความเจริญก้าวหน้า เพราะบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนนั้นถือเป็นบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และคุณภาพการจัดบริการสาธารณะยังถือเป็นดัชนีชี้วัดสำคัญในการวัดระดับการพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย เช่น หากท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพย่อมทำให้เกิดผลผลิตเป็นประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หรือหากท้องถิ่นสามารถจัดทำผังเมืองและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเกิดประสิทธิผลแล้วย่อมทำให้การพัฒนาเมืองหรือการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นไปอย่างมีระบบและมีทิศทาง การพัฒนาที่ชัดเจน หรือในกรณีที่ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณูปโภค จำพวกไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ แก๊ส ได้อย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรมแล้ว กิจกรรมด้านสาธารณูปโภคที่ท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวก็ย่อมเรียกได้ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม ตลอดจนค่าบริการสาธารณะต่าง ๆ เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้ก็จะถูกส่งกลับคืนสู่ท้องถิ่นในรูปแบบประมาณท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีการนำไปใช้ในกิจการสาธารณะหรือการจัดบริการสาธารณะเพื่อพัฒนาท้องถิ่นต่อไปนั่นเอง

3) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อบุคลากร
ท้องถิ่น บุคลากรท้องถิ่นหมายถึงรวมทั้งบุคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ บุคลากร
ท้องถิ่นในที่นี้จึงมีความหมายครอบคลุมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และ
พนักงานท้องถิ่น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่
ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดและดำเนินการจัดบริการสาธารณะ
ย่อมได้แก่บุคลากรท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ โดยฝ่ายสภาท้องถิ่นซึ่งก็คือสมาชิกสภาท้องถิ่น
ว่าเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะที่จะปรากฏ
ออกมาในรูปของกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ส่วนผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาท
และความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายและแผนการจัดบริการสาธารณะ
ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้การดำเนินการจัดบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ ขณะที่พนักงานท้องถิ่นถือเป็นกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติที่จะทำหน้าที่ส่งมอบ
การบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น พนักงานท้องถิ่นจึง
เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างใกล้ชิดหรือต้องเผชิญหน้ากับประชาชนที่
มาติดต่อขอรับบริการต่าง ๆ ดังนั้น หากการดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น
เป็นไปด้วยดีมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนใน
ท้องถิ่นได้อย่างเป็นที่พึงพอใจแล้ว ผลการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะดังกล่าวย่อม
สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของบุคลากรท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ประชาชนเกิด
การยอมรับและเชื่อมั่นศรัทธาต่อบุคลากรท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น และการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยต่อไปด้วย

4) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อรัฐบาลและ
ประเทศชาติ จากการที่รัฐบาลต้องทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน และทำหน้าที่
ในการจัดบริการสาธารณะโดยมีภารกิจของรัฐในการจัดบริการสาธารณะมากมาย
หลากหลายด้าน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานเป็นจำนวน
มาก หากให้รัฐบาลหรือส่วนกลางรับภาระในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะซึ่งมีเป็น
จำนวนมาก แต่เพียงส่วนเดียวอาจทำให้ขาดประสิทธิภาพในการจัดบริการสาธารณะได้
โดยง่าย และอาจไม่ตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น
หรือแต่ละพื้นที่ได้อย่างตรงจุด รัฐบาลในประเทศประชาธิปไตยทุกประเทศจึงกระจาย
อำนาจในการบริหารการปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของคนใน

ท้องถิ่นเอง ซึ่งการที่ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะย่อมทำให้เกิดผลดีต่อประชาชนในท้องถิ่นที่จะได้รับการบริการที่ใกล้ชิดและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นแต่ละแห่ง และการให้ท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะยังเกิดผลดีกับรัฐบาลในการช่วยลดภาระการดำเนินงานของรัฐบาลลงได้ในระดับหนึ่ง ส่งผลให้รัฐบาลสามารถทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินและปฏิบัติการกิจที่สำคัญอื่น ๆ ในระดับชาติต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการกระจายอำนาจการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ท้องถิ่นดำเนินการได้เองแล้ว หากท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถดำเนินการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ถือเป็น การดำเนินการจัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นบริการที่อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1) เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน การจัดบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบริการทางการแพทย์การสาธารณสุข การจัดบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ การจัดการศึกษา ฯลฯ ล้วนเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการพื้นฐานของประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น และเมื่อประชาชนมีแสดงออกซึ่งความต้องการบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่อยู่ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการดังกล่าวของประชาชน

2) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชนแล้ว ย่อมนำมาซึ่งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย อันเนื่องมาจากประชาชนได้รับบริการด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและมาตรฐานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งบริการสาธารณสุข ปกศ สาธารณูปการ การพัฒนาที่อยู่อาศัย การสวัสดิการสังคม ฯลฯ คุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนในท้องถิ่น นั้น ๆ เพราะเมื่อประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมาตรฐานในด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกกลุ่มคนแล้วย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นตามมาด้วย

3) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นการจัดบริการสาธารณะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ครอบคลุมทั้งการจัดบริการเพื่อแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น การจัดบริการเพื่อการรักษาสิ่งที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่ และการจัดบริการเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยในส่วนของ การจัดบริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหานั้นจะพบว่าในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นมีปัญหามultiple หลายประการที่เป็นเหตุทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งปัญหาต่าง ๆ จำเป็นต้องขจัดให้หมดสิ้นไป โดยทางแก้ปัญหาทางหนึ่ง อาจกระทำด้วยการจัดบริการสาธารณะที่ดีมีคุณภาพเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น ก็อาจสามารถแก้ไขด้วยการจัดบริการในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ในส่วนของ การจัดบริการเพื่อรักษาสิ่งที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่นั้น ปรากฏออกมาได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดบริการสาธารณะเพื่อการรักษาขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น การจัดกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการจัดบริการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่เป็นผลมาจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล แม้ว่าจะมีอิสระในการบริหารและการปกครองตนเองมากเพียงใดก็ไม่ใช้รัฐเอกราชที่จะมีอำนาจอธิปไตย การบริหารและการปกครองของท้องถิ่นจึงสอดคล้องและรองรับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรวมไปถึงการจัดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นด้วย เพราะอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นก็เป็นอำนาจหน้าที่ที่มีการกระจายหรือถ่ายโอนมาจากรัฐบาล การดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่สอดคล้องรองรับกับนโยบายของรัฐบาลจึงเป็นเสมือนการช่วยให้เห็นนโยบายของรัฐบาลบรรลุผล พร้อม ๆ กับช่วยในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะ ดังนั้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องสอดคล้องหรือตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายของรัฐบาลในการประกันสุขภาพ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการ

สาธารณสุขจึงต้องตอบสนองนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลด้วย หรือนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาและการศึกษาภาคบังคับของรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาก็ต้องมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องและตอบสนองต่อนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลด้วยเช่นกัน

เงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1) นโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล โดยทั่วไปแล้วประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสิ่งหนึ่งที่ต้องมีการกระจายอำนาจหรือถ่ายโอนไปให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงถือเป็นหนึ่งในนโยบายที่สำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศประชาธิปไตย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะอย่างไรบ้างมากน้อยเพียงใด จึงต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ใดเป็นของหน่วยงานหรือองค์กรใด โดยอำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นส่วนกลางก็จะกำหนดให้อำนาจหน้าที่นั้นเป็นของราชการส่วนกลาง ในขณะที่อำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นของท้องถิ่นก็จะกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ด้วยการกำหนดเป็นนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2) ความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ นอกเหนือจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นแล้ว ความพร้อมของท้องถิ่นเองก็ถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดบริการสาธารณะ เพราะแม้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายการกระจายอำนาจมากเพียงใดก็ตาม แต่หากท้องถิ่นขาดความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายแล้วย่อมไม่อาจทำให้นโยบายนั้นเกิดผลสำเร็จในทางการปฏิบัติได้ ในการจัดบริการสาธารณะตามนโยบายของรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความพร้อมในหลากหลายด้าน แต่ที่สำคัญก็คือ ความพร้อมของประชาชนท้องถิ่นกับความพร้อมของทรัพยากรท้องถิ่น ในส่วนความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นต้องท้องถิ่นต้องมี

ความพร้อมในการปกครองตนเอง โดยมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่น พร้อมที่จะเสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่น ความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าวสามารถสะท้อนออกมาให้เห็นได้จากพฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในท้องถิ่นย่อมมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมที่คนในท้องถิ่นในชุมชนสนใจเรื่องการเมือง มองการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตน จึงแสดงออกในเชิงพฤติกรรมด้วยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุก ๆ ขั้นตอน การที่ประชาชนในท้องถิ่นมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชน

นอกจากความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชนที่จะต้องมีความพร้อมทางวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมแล้ว ประชาชนในท้องถิ่นยังต้องมีความพร้อมในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วยไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยในส่วนของความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจนั้นพิจารณาได้จากการที่ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งเมื่อประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ขัดสนแล้วย่อมทำให้ประชาชนหันมาสนใจเรื่องของส่วนรวม เรื่องของสาธารณะเพิ่มมากขึ้นโดยไม่ต้องกังวลกับการเลี้ยงชีพหรือเลี้ยงดูครอบครัวมากนัก แนวโน้มการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมมีมากขึ้น ในส่วนของความพร้อมทางด้านสังคมนั้น ในท้องถิ่นใดหรือชุมชนใดที่มีความเข้มแข็ง คนในท้องถิ่นมีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อแบ่งปัน ตลอดจนช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาก ย่อมจะส่งผลดีต่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการปกครองท้องถิ่นต่อไปด้วย

อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเทศก็มียอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแตกต่างกันไปตามนโยบายการกระจายอำนาจและความพร้อมของท้องถิ่นแต่ละแห่ง หรือแม้กระทั่งในประเทศเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างรูปแบบกันก็มีอำนาจหน้าที่แตกต่างกัน โดยปกติแล้วรัฐบาลประเทศต่าง ๆ จะมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องสำคัญ ๆ ในระดับชาติหรือระดับมหภาคใน 4 ประการ คือ (1) การป้องกันประเทศ (2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน (3) การต่างประเทศ และ (4) การเสริมสร้างความเจริญเติบโตและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดย

อำนาจหน้าที่หรือภารกิจของรัฐบางส่วนและนอกเหนือจากนี้รัฐบาลสามารถกระจายหรือถ่ายโอนไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดำเนินการจัดบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นแทนรัฐบาลได้ ซึ่งงานหรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะโดยทั่วไปรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้ (รสนนท์ รัตนเสริมพงศ์, 2552, หน้า 12-13)

1) การบริการสาธารณะที่เป็นการสนองความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริการสาธารณะในลักษณะนี้ถือว่าเป็นภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไป ได้แก่ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สะพาน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การรักษาพยาบาล การจัดการศึกษา ฯลฯ ซึ่งการบริหารสาธารณะเหล่านี้เป็นความจำเป็นในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น การให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม

2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยเป็นความจำเป็นอีกประการหนึ่งในการดำรงชีวิตของผู้คน ในขณะเดียวกันก็เป็นความจำเป็นในการดำรงอยู่ของชุมชนในส่วนรวมด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิดกับประชาชน ย่อมเข้าใจสถานการณ์และสามารถแก้ไขหรือป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ ได้ทันที่วงที่ กิจกรรมในด้านนี้ ได้แก่ การจัดระเบียบสังคม การรักษาความสงบ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3) การจัดสวัสดิการสังคมและการประชาสงเคราะห์ ในทุกสังคมย่อมมีบุคคลที่ด้อยโอกาส ประสบปัญหายากไร้และพึ่งพาตนเองไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น เช่น การจัดสวัสดิการด้านอาหาร การรักษาพยาบาล อาคารสงเคราะห์ การสงเคราะห์คนพิการ เด็กพิการ คนชรา เป็นต้น การจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้ได้อย่างทั่วถึงและพอเพียง จำเป็นต้องอาศัยองค์กรของท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยรัฐบาลควรเข้ามาร่วมรับผิดชอบด้านงบประมาณด้วย

4) การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิในถิ่นที่อยู่อาศัยของตน และมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีความรักผูกพัน และหวงแหนท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจน การจัดการให้

ท้องถิ่นมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม สะอาดร่มรื่นน่าอยู่อาศัย

5) การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะสืบทอดวิถีทางการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของบรรพบุรุษตน ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นมรดกท้องถิ่นของตน จึงควรเป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น อนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุในท้องถิ่นจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หรือศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น

6) การอำนวยความสะดวกและบริการประชาชน นอกจากความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตแล้วประชาชนยังมีความต้องการที่จะมีชีวิตที่ดี สะดวกและสบายกว่าเดิม ซึ่งเป็นลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะจัดบริการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เช่น การขนส่งมวลชน โทรศัพท์สาธารณะ ห้างสมุด สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ รวมทั้งจัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น การแสดงดนตรี การแข่งขันกีฬา

7) การพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าเป็นภารกิจโดยตรงของท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญเติบโตไปในแนวทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์หรือเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ ผู้คนในท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดอนาคตของท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายนั้น เช่น การจัดผังเมือง การปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม การส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาอาชีพ

ในกรณีประเทศไทย พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 16 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน รวม 31 ประการ คือ

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณสุขการ

- 6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมการกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- 24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 25) การผังเมือง
- 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 28) การควบคุมอาคาร
- 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

หลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งถือเป็นการบริหารและดำเนินการใช้ ทรัพยากรเพื่อจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีหลักการที่สำคัญหลายประการโดยมีทั้งหลักการที่แตกต่างและคล้ายคลึงกับหลักการจัดบริการ สาธารณะโดยทั่วไป และไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดบริการสาธารณะใดให้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้องดำเนินการโดยเป็นไปอย่างสอดคล้องกับหลักการจัดบริการ สาธารณะของท้องถิ่นที่สำคัญ 12 ประการ ดังนี้

1. หลักประโยชน์สาธารณะ การดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ กล่าวคือ บริการสาธารณะที่ท้องถิ่นดำเนินการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่นโดยรวม ซึ่งประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์จากการบริการ ดังกล่าวของท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

2. หลักการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น การดำเนินการจัดบริการ สาธารณะจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยเฉพาะบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น การสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การรักษาความสงบเรียบร้อย การศึกษา การสาธารณสุข ฯลฯ เนื่องจาก บริการต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการได้รับการ ตอบสนอง นอกจากบริการพื้นฐานแล้วท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงาน อาจทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนทั้งก่อน ระหว่างและหลัง การจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลหรือผลที่ได้รับกลับมาจัดบริการสาธารณะ ให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อไป

3. หลักความสามารถของท้องถิ่น ความพร้อมหรือความสามารถของ ท้องถิ่นเป็นอีกหลักการที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น โดยใน การจัดบริการสาธารณะใด ๆ ท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ถึงความพร้อมหรือความสามารถของ ท้องถิ่นเองว่าจะจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ท้องถิ่นมี

ทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคน เงิน วัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอสำหรับดำเนินการหรือไม่ โดยท้องถิ่นที่มีความพร้อมหรือมีขีดความสามารถสูงย่อมสามารถจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพสูงกว่า ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถที่ต่ำกว่า ดังนั้นในการจัดบริการสาธารณะท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องพิจารณาถึงขีดความสามารถของตนก่อนดำเนินการเสมอ เพื่อให้เกิดการจัดบริการที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. หลักความเสมอภาค การจัดบริการสาธารณะต้องเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประชาชนทุกคนในท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นต้องได้รับผลประโยชน์จากการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกันโดยไม่มีการเลือกที่รักมักที่ชังหรือการเลือกปฏิบัติ การบริการสาธารณะพื้นฐานต่าง ๆ จึงต้องจัดให้ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงบริการได้ โดยเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรท้องถิ่นที่เป็นผู้ให้บริการก็ต้องมีความพร้อมในการให้บริการแก่ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันด้วย

5. หลักความต่อเนื่องการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นในเรื่องต่าง ๆ ถือเป็นบริการที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน จึงต้องจัดให้แก่ประชาชนแบบต่อเนื่องตลอดไปจะดำเนินการแบบทำ ๆ หยุด ๆ มิได้ หากการดำเนินการบริการที่จำเป็นบางอย่างต้องชะงักหรือสะดุดหยุดลงย่อมส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยประชาชนท้องถิ่นต้องได้รับความเดือดร้อนจากการไม่สามารถใช้บริการต่าง ๆ

6. หลักการพัฒนาการบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่ประชาชนจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยเมื่อท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วควรมีการติดตามและประเมินผล พร้อม ๆ กับรับฟังความคิดเห็น ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับของประชาชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ

7. หลักนิติธรรม การดำเนินการจัดบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องคำนึงถึงกฎหมายเป็นใหญ่ ซึ่งในการดำเนินการจัดบริการต้องมีการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการให้บริการที่เสมอภาค เป็นธรรม และมีมาตรฐานแก่ประชาชนท้องถิ่น โคนกฎหมายที่ตราขึ้นสำหรับเป็นแนวทางหรือเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะนั้นจะต้องมีความถูกต้อง เป็นธรรม

8. หลักคุณธรรม ในการให้บริการสาธารณะของท้องถิ่นต้องยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบุคลากรท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นไปตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรท้องถิ่นที่มีการกำหนดไว้ ตลอดจนมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานทั้งจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม

9. หลักความโปร่งใส การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจำเป็นต้องสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างบุคลากรท้องถิ่นด้วยกันเอง และท้องถิ่นกับประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ โดยต้องมีการปรับปรุงกลไกการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การบริหารการดำเนินงาน และการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นจึงต้องสามารถเปิดเผยได้ โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ และพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้จากภาคประชาชนตลอดจนภาคส่วนอื่น ๆ

10. หลักการมีส่วนร่วม เนื่องจากการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการในทุก ๆ ขั้นตอน ทั้งในขั้นตอนการกำหนดนโยบายและแผนขั้นการปฏิบัติหรือการดำเนินการ และการติดตามประเมินผลการจัดบริการสาธารณะ

11. หลักความรับผิดชอบ ในการจัดบริการสาธารณะผู้รับผิดชอบซึ่งก็คือบุคลากรท้องถิ่นต้องตระหนักในสิทธิหน้าที่ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมท้องถิ่น ตลอดจนสนใจปัญหาความต้องการของประชาชนท้องถิ่น พร้อม ๆ กับกระตือรือร้นในการที่จะแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชน และเมื่อมีการดำเนินการจัดบริการต่าง ๆ แล้วต้องมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีผลเสียจากการกระทำของตนเอง การปฏิบัติต่าง ๆ จึงควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถวัดผลความสำเร็จของงานในความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายหรือแต่ละบุคคลได้

12. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การจัดบริการสาธารณะโดยมีการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการบริการด้านต่าง ๆ ท้องถิ่นจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานและแสดงประสิทธิภาพการใช้

ทรัพยากรต่อสาธารณะ และหน่วยงานยังต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมไปถึงวิธีการให้บริการแบบใหม่ เช่น One Stop Service, Kiosk, Electronic Service (นราธิป ศรีราม, 2554, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

จากการพิจารณาแนวความคิดของการให้บริการสาธารณะข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ และต้องเป็นไปด้วยความเสมอภาค ตรงต่อเวลา เพียงพอ สม่่าเสมอ และประหยัด ดังนั้น การที่จะวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ วิธีหนึ่งคือ การวัดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการว่ามีความสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ เพียงใด อย่างไร

ประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA)

1. ความเป็นมาและความสำคัญของ LPA

ด้วยวิสัยทัศน์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการ “มุ่งสร้างท้องถิ่นไทยให้เข้มแข็ง โปร่งใส ก้าวสู่ประเทศไทย 4.0 อย่างมั่นคง ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ที่เป็นเสมือนเป้าหมายในการดำเนินงานของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่จะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน อันจะส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับบริการที่ดีและมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะต้องมีการ “เครื่องมือ-ข้อมูล” ที่มีประสิทธิภาพที่ใช้ในการดำเนินงาน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้มีการกำหนดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของการ “ประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา และพัฒนาวิธีการ รูปแบบ หลักเกณฑ์ และมาตรฐานการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมัก เรียกกันว่า “การประเมิน Core Team” อันหมายถึงทีมประเมินที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มอบหมายให้จังหวัดแต่งตั้งบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเป็นทีมตรวจประเมินมาตรฐานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกแห่งทั่วประเทศ ซึ่งมี

ประมาณ 500 ทีม ในแต่ละปี ทั้งนี้มีการติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขจุดอ่อน ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยนำผลการประเมินในปีที่ผ่านมาเป็น “ฐานข้อมูล” เทียบเคียง นอกจากนี้ยังใช้ผลการประเมินในการกำหนดแนวทางนโยบาย โครงการเพื่อยกระดับศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเพื่อให้ประชาชนได้รับการตอบสนองของความต้องการอย่างแท้จริงและทั่วถึง

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แบ่งการประเมินประสิทธิภาพเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ

ด้านที่ 2 ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา

ด้านที่ 3 ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง

ด้านที่ 4 ด้านการบริการสาธารณะ

ด้านที่ 5 ด้านธรรมาภิบาล

ด้านที่ 6 ด้านติดตามนวัตกรรมท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (สถ -อปท) หรือ “Local Performance Assessment” (LPA) โดยในปี พ.ศ. 2559 ได้มีการพัฒนารูปแบบการประเมินให้มีความสอดคล้องกับนโยบายสำคัญของรัฐบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยมีการกำหนดให้ผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลเพื่อสร้างความโปร่งใส และสร้าง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในปี พ.ศ. 2560 ได้มีการพัฒนารูปแบบการประเมิน โดยมีการเพิ่มการประเมินในเรื่องการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล จึงออกมาเป็นการประเมินในด้านที่ 5 “ธรรมาภิบาล” ขึ้นเป็นครั้งแรก รวมถึงมีการปรับปรุงแบบประเมินในด้านที่ 1-4 ให้มีตัวชี้วัดที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์มากขึ้น มีการใช้ระบบถ่วงน้ำหนักการประเมิน เพื่อเป็นการจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดในแต่ละหมวด มีการใช้การประเมินผลคะแนนบางตัวชี้วัดโดยดึงข้อมูลจากระบบสารสนเทศ และมีการเพิ่มตัวชี้วัดนอกรอบในเรื่องที่สอดคล้องกับนโยบายสำคัญของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แต่ยังเป็นเรื่องใหม่และยังมีการชักชวนและดำเนินการที่อาจจะยังไม่เต็มที่ จึงใช้การตรวจนอกรอบโดยยังไม่คิดเป็นคะแนนแต่เป็น

การตรวจเพื่อเก็บข้อมูลและแนวโน้ม เพื่อนำไปพิจารณาดำเนินการในปีถัดไป รวมถึงใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษา เพื่อยกระดับศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป นอกจากนี้ยังได้เพิ่มการประเมินด้านที่ 6 “ติดตามนวัตกรรมท้องถิ่น” ขึ้นมาเป็นครั้งแรกโดยไม่ได้เป็นการประเมินที่ให้คะแนน แต่เป็นการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งข้อมูลเกี่ยวกับดำเนินงานของตนเองที่คิดว่าเป็นนวัตกรรมท้องถิ่น เป็นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อหาแนวทางการทำงานใหม่ ๆ ในการตอบสนองของปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ส่งข้อมูลเข้ามาตามความสมัครใจเพื่อเก็บเป็นฐานข้อมูลในการใช้ประโยชน์ต่อไป

2. จุดประสงค์การประเมิน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานและจัดบริการสาธารณะที่มีมาตรฐาน ขึ้นพื้นฐานเช่นเดียวกันทั่วประเทศ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งทราบสถานะของตนเองจากผลการประเมินประสิทธิภาพว่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกัน ในจังหวัดเดียวกัน ในภาคเดียวกัน หรือในระดับประเทศ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานต่อไปโดยไม่หยุดนิ่ง

3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลการประเมินนี้ไปเป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน เพื่อปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ

3. การดำเนินการ

นอกจากบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นยังมุ่งหวังให้ สถ -อปท หรือ LPA ได้รับความสนใจจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ผลการประเมินดังกล่าวเป็นฐานข้อมูลสำคัญเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานประมาณ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน รวมถึงส่วนราชการที่สนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้ทราบปัญหา อุปสรรค และจุดอ่อนในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยส่งเสริมศักยภาพทั้งความรู้ ความสามารถ บุคลากร ทรัพยากร งบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้

เหมาะสมกับภารกิจและหน้าที่ที่ต้องรับภายหลังจากการถ่ายโอน และร่วมกันหาแนวทาง
วิธีการช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยร่วมจัดทำแผนงาน โครงการ กับ
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในอนาคตต่อไป

4. ผลที่คาดหวัง

ความคาดหวังในการดำเนินการ สถ-อปท ทั้งที่ผ่านมาและที่กำลังพัฒนา
ในช่วงต่อไป กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีได้คาดหวังเพียงให้องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นทั้งประเทศผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำครบทุกแห่ง หรือสร้างแรงกระตุ้นให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพของตนเองเท่านั้น เหนือสิ่งอื่นใดการเผยแพร่รายงาน
ผลการวิเคราะห์เพื่อเป็นฐานข้อมูลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่จะจัดทำขึ้นทุกปีนับจากนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องการ
ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน
ผ่านทางสื่อช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลทั่วไปทราบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วน
ใหญ่แท้จริงแล้วมีศักยภาพในการบริหารงานและตอบสนองความต้องการของประชาชนใน
พื้นที่ได้เพียงใด และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
รวมทั้งให้ผู้อ่านใช้ประโยชน์จากผลการประเมินนี้เปิดใจรับทราบมุมมองที่ดีของ
การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ และเข้าใจบทบาทของประชาชน
ในการมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมดำเนินการ ร่วมตรวจสอบการทำงานกับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวิถีทางประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นอันจะก่อให้เกิด
ประโยชน์สุขแก่ประชาชนในพื้นที่ระดับรากหญ้าด้วยตนเองอย่างแท้จริงต่อไป

5. ขั้นตอนการประเมิน

กระบวนการประเมินผล สถ-อปท (LPA) ในแต่ละปีงบประมาณประกอบด้วย
กระบวนการงาน ดังนี้

1. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดการประชุมระหว่างสำนัก/กอง
ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง แบบประเมินฯ (แบบ สถ-อปท) ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่
และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานการณ์ในปัจจุบันโดยอ้างอิงกับ
ผลการประเมินฯ ในปีงบประมาณที่ผ่านมา

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยกองพัฒนาและส่งเสริมการ
บริหารงานท้องถิ่น จัดพิมพ์ แบบประเมินฯ เพื่อส่งไปให้กับจังหวัดพร้อมจัดประชุมเพื่อชี้แจง
การตรวจประเมินให้กับจังหวัดตามภาคต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค เพื่อเตรียมพร้อมในการตรวจ

ประเมินองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

3. จังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานตรวจประเมินประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ทีม สถ-อปท) อย่างน้อยคณะละ 4 คน ประกอบด้วย บุคลากรในสังกัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในส่วนภูมิภาค จำนวน 2 คน ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิหรืออยู่ผู้นำชุมชนจำนวน 1 คน โดยจังหวัดหนึ่งอาจมีได้มากกว่า 1 คณะ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจำนวนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่แต่ละจังหวัด

4. คณะทำงานตรวจประเมินประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการตรวจประเมินในพื้นที่ตามคำสั่งของจังหวัดที่คณะได้รับมอบหมาย

5. จังหวัดรวบรวมผลการประเมินฯ ผ่านระบบที่กรมได้กำหนดขึ้น เพื่อประมวลผลและใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทาง รวมทั้งปรับปรุงการปฏิบัติราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป

6. ประเด็นและเกณฑ์การประเมิน

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แบ่งการประเมินให้คะแนน LPA ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การบริหารจัดการ ด้านที่ 2 การบริหารงานบุคคลและกิจการสภา ด้านที่ 3 การบริหารงานการเงินและการคลัง ด้านที่ 4 การบริการสาธารณะ และด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล โดยด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ซึ่งเพิ่มขึ้นมาใหม่ในปีนี้จะเป็นตัวชี้วัดนำร่องซึ่งยังไม่นำมาคิดคะแนนในการผ่านเกณฑ์การประเมินฯ แต่จะนำไปเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาในปีถัดไป เช่นเดียวกันกับในการประเมินด้านที่ 1-4 ก็จะมีตัวชี้วัดนำร่องซึ่งยังไม่มีในการคิดคะแนน แต่มีการวัดผลการดำเนินงาน เพื่อเก็บข้อมูลการดำเนินการที่ผ่านมาและเพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการเตรียมพร้อมในการเข้ารับการประเมินในปีถัดไป เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านจะประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 29 หมวด โดยแต่ละหมวด จะประกอบด้วยตัวชี้วัดที่ไม่เท่ากัน ดังนี้

ด้านที่ 1 ตัวชี้วัดทั้งสิ้น 25 ตัวชี้วัด (ตัวชี้วัดนำร่อง 4 ตัวชี้วัด)

ด้านที่ 2 ตัวชี้วัดทั้งสิ้น 49 ตัวชี้วัด (ตัวชี้วัดนำร่อง 6 ตัวชี้วัด)

ด้านที่ 3 ตัวชี้วัดทั้งสิ้น 57 ตัวชี้วัด (ตัวชี้วัดนำร่อง 2 ตัวชี้วัด)

ด้านที่ 4 ตัวชี้วัดทั้งสิ้น 83 ตัวชี้วัด (ตัวชี้วัดนำร่อง 27 ตัวชี้วัด)

ด้านที่ 5 ตัวชี้วัดนำร่อง 14 ตัวชี้วัด

รวมทั้งหมดเป็น 214 ตัวชี้วัด (ตัวชี้วัดนำร่อง 53 ตัวชี้วัด)

โดยในแต่ละตัวชีวิตจะมีระดับการให้ค่าคะแนนจากเดิม 4 ค่าคะแนน ได้แก่ ค่าคะแนนที่ระดับ 0 หมายถึง ไม่มีการดำเนินการ ค่าคะแนนที่ระดับ 1 หมายถึง เริ่มมีการดำเนินการ ค่าคะแนนระดับที่ 3 หมายถึง มีการดำเนิน การแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน ตามเป้าหมายที่กำหนด และค่าคะแนนระดับที่ 5 หมายถึง มีการดำเนินการแล้วเสร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยในปี 2560 ได้มีการเพิ่มค่าคะแนนระดับที่ 2 และค่าคะแนนระดับที่ 4 เพิ่มเข้ามา เพื่อจำแนกระดับคะแนนให้ละเอียดขึ้นในบางตัวชีวิต ทำให้มีค่าคะแนนรวมทั้งสิ้น 6 ค่าคะแนน และในแต่ละตัวชีวิตจะมีระดับการให้ค่าคะแนน ที่หลากหลายขึ้น เช่น บางตัวชีวิตที่เป็นการดำเนินการตามระเบียบ กฎหมายที่วัดได้ว่ามี การดำเนินการหรือไม่มีการดำเนินการ ค่าคะแนนก็จะมีแค่ระดับ 0 ระดับ 3 และระดับ 5 เป็นต้น นอกจากนี้ การคิดคะแนนในแต่ละด้านจะมีการถ่วงน้ำหนักเป็นรายหมวดเพื่อเป็น การจัดลำดับความสำคัญของค่าคะแนนแต่ละหมวดตามการให้ความสำคัญของนโยบายที่ เน้นหนักของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยในแต่ละ ด้านจะมีการให้ค่าน้ำหนักคะแนนของแต่ละหมวดที่ไม่เท่ากัน เช่น หมวดที่เป็นการวัด ผลสัมฤทธิ์หรือเรื่องที่เป็นนโยบายสำคัญอย่างการบริหารจัดการขยะ, การเพิ่มขึ้นของ รายได้ ก็จะมีค่าน้ำหนักที่มากกว่าหมวดที่เป็นการวัดกระบวนการทำงานทั่วไป ซึ่งค่าน้ำหนัก คะแนนของแต่ละหมวดจะปรากฏตามตาราง “ตัวชี้วัดในการประเมิน” ในหัวข้อถัดไป

คณะทำงานฯ จะตรวจประเมินจากหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-based Assessment) ที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นในเนื้อหา สารที่ตรงตามเป้าประสงค์ของตัวชี้วัดที่กำหนด โดยเกณฑ์ที่ใช้กำหนดว่าองค์กรปกครอง ท้องถิ่นผ่านการประเมินในตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ค่าคะแนนระดับ 3 หรือคิดเป็นร้อยละ 60 ของผลการประเมิน

7. ระดับของผลการประเมิน

ผลการประเมิน LPA ดังกล่าว จะถูกนำมาวิเคราะห์ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ ในการแบ่งระดับ ผลการประเมินออกเป็น 5 ระดับ และในแต่ละระดับจะใช้สีเพื่อแทนระดับ ผลการประเมินต่าง ๆ ดังนี้

ระดับ “ดีเด่น” หมายถึง ผลการประเมินอยู่ที่ระดับร้อยละ 90 ถึง 100 ใช้แทนด้วย “สีเขียวเข้ม”

ระดับ “ดีมาก” หมายถึง ผลการประเมินอยู่ที่ระดับร้อยละ 80 ถึง 89.99 ใช้แทนด้วย “สีเขียวอ่อน”

ระดับ “ดี” หมายถึง ผลการประเมินอยู่ที่ระดับร้อยละ 70 ถึง 79.99
ใช้แทนด้วย “สี่เหลือง”

ระดับ “พอใช้” หมายถึง ผลการประเมินอยู่ที่ระดับร้อยละ 60 ถึง 69.99
ใช้แทนด้วย “สี่ส้ม”

ระดับ “ควรปรับปรุง” หมายถึง ผลการประเมินอยู่ที่ระดับต่ำกว่าร้อยละ
60 ใช้แทนด้วย “สีแดง”

ทั้งนี้ ได้กำหนด “เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ” สำหรับผลการประเมินในแต่ละ
องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม เนื่องจากเป็นค่าคะแนน
ที่ตรงกับค่าคะแนนการประเมินฯ ในแต่ละตัวชี้วัดที่ผ่านระดับ 3 ซึ่งหมายถึงการที่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการตามตัวชี้วัดนั้น ๆ แล้วแต่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่
กำหนดอย่างครบถ้วน

การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA) ด้าน 4 การบริการสาธารณะ

หมวดที่ 1 โครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการในการจัดหา รักษา
และซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทั้งด้านไฟฟ้าสาธารณะ ถนน ทางเดิน และ
ทางเท้า น้ำประปา รวมถึงการควบคุมอาคารเพื่อสร้างความปลอดภัยในโครงสร้างพื้นฐาน
ในพื้นที่ต่าง ๆ

หมวดที่ 2 ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าหมาย : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการในการส่งเสริม
คุณภาพชีวิตทั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข การส่งเสริมการกีฬา การส่งเสริมเพื่อ
สร้างความเท่าเทียมกันในสังคมในการเข้าถึงโอกาสในด้านต่าง ๆ ทั้งในเด็ก และเยาวชน
ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ไร้ที่พึ่ง และคำนึงถึงการส่งเสริมความเท่าเทียมกัน
ทางเพศ

หมวดที่ 3 ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว

เป้าหมาย : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการเพื่อส่งเสริม
การพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในด้านกิจการตลาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการส่งเสริม

การประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

หมวดที่ 4 ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริม สร้างสรรค์ และอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาในท้องถิ่น

หมวด 5 การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าหมาย : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมความพร้อมรับ สาธารณภัย มีบทบาทในการส่งเสริมประชาธิปไตย ในฐานะโรงเรียนสอนประชาธิปไตย ขั้นพื้นฐานให้กับประชาชน และมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขอาชญากรรมเพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อยในชุมชน

หมวด 6 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาและสร้าง สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุป ได้ว่า ประสิทธิภาพการจั้ดบริการสาธารณะ หมายถึง การจั้ดบริการสาธารณะขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานการปฏิบัติ ราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจั้ดบริการ สาธารณะ ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน ในประเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมิน ประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ด้านที่ 4 การบริการสาธารณะ มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิด ของการวิจัย เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร ตามการรับรู้ของประชาชน ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ได้เปลี่ยนชื่อเป็น“การประเมินประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น” (สถ -อปท) หรือ “Local Performance Assessment” (LPA) โดยในปี พ.ศ. 2559 ได้มีการพัฒนารูปแบบการประเมินให้มีความสอดคล้องกับนโยบายสำคัญของรัฐบาล และ ในปี พ.ศ. 2560 ได้มีการพัฒนารูปแบบการประเมิน โดยมีการเพิ่มการประเมินในเรื่อง

การดำเนินงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล จึงออกมาเป็น การประเมินในด้านที่ 5 “ธรรมาภิบาล” ขึ้นเป็นครั้งแรก รวมถึงมีการปรับปรุงแบบประเมิน ในด้านที่ 1-4 ให้มีตัวชี้วัดที่สะท้อนผลสัมฤทธิ์มากขึ้น และยังได้เพิ่มการประเมินด้านที่ 6 “ติดตามนวัตกรรมท้องถิ่น” ขึ้นมาเป็นครั้งแรกโดยประสิทธิภาพการจั้ดบริการสาธารณะ หมายถึง ความสำเร็จของประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วน จังหวัดสกลนครในการจั้ดบริการสาธารณะ ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของ แผนงานการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์ สูงสุดในการจั้ดบริการสาธารณะ ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิด ประโยชน์สุขต่อประชาชนในประเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผล การบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครประกอบด้วย ประกอบด้วย 1) โครงสร้างพื้นฐาน 2) งานส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 4) การส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น 5) การจั้ดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย และ 6) การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่น (Local Government) มีผู้ให้คำนิยาม ใ้ไว้มากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และคำนิยามดังกล่าวมักจะมี ความหมายและ หลักการที่สำคัญตรงกัน แตกต่างกันเพียงรายละเอียดและถ้อยคำ เช่น Daniel A. Wit. (1967, Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ จุฑิพิทยา, 2550, หน้า 22) ให้ความหมายว่า คือ การปกครองที่รัฐบาลกลาง เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจการปกครอง ร่วมกัน หรือ John J. Clarke. (1957, p. Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ จุฑิพิทยา, 2550, หน้า 22) ให้ความหมายว่า คือ หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการ ให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ แต่คำนิยามที่ได้รับการกล่าวอ้าง อย่างกว้างขวางคือ คำนิยามของ William A. Robson (1953,p. Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ จุฑิพิทยา, 2550, หน้า 22) ผู้เชี่ยวชาญในกิจการปกครองท้องถิ่น เคยดำรงตำแหน่ง ประธานสมาคมการปกครองท้องถิ่นนานาชาติ ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นดังนี้ การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ

(Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์กรปกครองท้องถิ่นไม่ใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย แต่องค์กรท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และมีองค์กรที่จำเป็น (Necessary Organizations) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั่นเอง (อดิพงษ์ ลีดิพิทยา, 2550, หน้า 23)

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีนักวิชาการให้ความหมายหรือคำนิยามไว้หลายท่าน ส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกันแต่จะแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดปลีกย่อย นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชวงศ์ ฉายะบุตร (2539, หน้า 30) อธิบายว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อประโยชน์โดยรวมของท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึงเปรียบเหมือนสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยในทางปฏิบัติให้กับประชาชนมีประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจ กลไกในการบริหารงานของการปกครองตนเองในระดับพื้นฐานเพื่อให้มีความพร้อมที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองระดับชาติ ซึ่งมีความยุ่งยากและซับซ้อนกว่า

ประหยัด หงส์ทองคำ (2541, หน้า 30 อ้างถึงใน ธีรรัฐพราย ชัยสินคุณานนท์, 2554, หน้า 8- 9) ได้รวบรวมความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นของนักวิชาการชาวต่างประเทศและในประเทศไว้หลายท่านดังนี้

1. Robsun (1953, p. 754) ได้ให้ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจการปฏิบัติหน้าที่ต้องไม่มากจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตยแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย

2. Hollo Way (1951, p. 398) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองตนเองของท้องถิ่น หมายถึงองค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีอำนาจปกครองตนเอง มีการบริหารงานคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

3. Wit (1967, p. 101) ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่า เป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครอง

ท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครอง ร่วมกัน
รับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น

4. ลิขิต ชีรเวคิน (2540, หน้า 36) ได้ให้นิยามการปกครองท้องถิ่นเป็น
การปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้ทำหน้าที่ปกครอง
โดยอิสระและได้รับอำนาจโดยอิสระ โดยความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถใช้ได้โดย
ปราศจากการควบคุมของหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครอง
ท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ มิใช่ว่าได้กลายเป็นรัฐ
อธิปไตย

5. สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2550, หน้า 30) สรุปการปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามหลักการกระจายอำนาจไว้ว่า เป็นการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วน ซึ่งมีใช้
อำนาจนิติบัญญัติและมีใช้อำนาจในทางตุลาการ แต่เป็นอำนาจในการบริหารหรือ
การจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังในการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

วุฒิสสาร ต้นไทย (2552, หน้า 7) ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่น คือ
การปกครองที่ราชการบริหารส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น
ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง และประการ
สำคัญองค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Automaty) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม
การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วม
ในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะ
การมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงาน และร่วมรับบริการ
สาธารณะต่าง ๆ อย่างไม่จำกัด แม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงาน แต่ก็
ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลาง

รศ.ดร. รัตน์เสริมพงศ์ (2551, หน้า 58) อธิบายว่า การบริหารท้องถิ่น
หมายถึง การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองตนเอง
ของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินการบริหารในระดับรองจากระดับชาติหรือระดับรัฐ
การบริหารท้องถิ่นเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารประเทศได้
กระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองในรูปแบบการปกครองท้องถิ่น (Local
government) ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเองตามที่ได้รับจากการกระจาย
อำนาจจากรัฐบาล จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจ

แทนประชาชน เรียกว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนจะเป็นผู้ดำเนินการบริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างอิสระ ภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนชั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ให้ความหมายว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง

ความหมายการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ ตามที่นักวิชาการทั้งต่างประเทศและในประเทศให้มา สามารถสรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้หน่วยงานท้องถิ่นปกครองตนเอง โดยการเลือกผู้ปกครองเพื่อบริหารงาน การให้บริการสาธารณะ โดยรัฐบาลอุดหนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาและดำเนินการกิจกรรมภายใต้ขอบเขตของกฎหมายกำหนดและอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลกลาง

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ธนวัฒน์ คำภีลานนท์ (2550, หน้า 50) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าการบริหารประเทศต้องอาศัยงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัดภารกิจที่ต้องให้บริการชุมชนต่างอาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากมีการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยงานท้องถิ่นนั้นสามารถมีรายได้ มีงบประมาณของตัวเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลทั้งในด้านการเงิน บุคลากร และเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ
2. ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลอย่างเดียวอาจจะไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงและล่าช้าหน่วยการปกครองที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร จึงสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้
3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็แตกต่างกันไปด้วย การจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึง

จำเป็นโดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษี ซึ่งเป็นการรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนำไปบริหารราชการของตนเอง ทำให้รัฐประหยัดงบประมาณที่ต้องจ่ายให้ท้องถิ่นทั่วประเทศ และแม้จะจัดสรรงบประมาณจากรัฐให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้ อย่างรอบครอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบครอบระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติ การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันมีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้กับกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2549, หน้า 5-7) ได้กล่าวถึงระบบการปกครองท้องถิ่นว่า จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายถึงว่า หากประเทศใด กำหนดการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่กระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของการปกครองท้องถิ่น มีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักงานกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่นำมาพิจารณา เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายการเมืองและการปกครองของรัฐเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยพลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะกรรมการจะต้องได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อีสรระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งแล้ว ยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยรวม โดยการมีอีสรระในการดำเนินงานของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นนั้น

จากองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับกับคำกล่าวของ Jacques Moreau (อ้างถึงใน ชาญชัย แสงวงการ, 2542 ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน
2. มีสถานะเป็นนิติบุคคล
3. มีองค์กรเป็นของตนเอง
4. มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเอง
5. มีการกำกับดูแลจากรัฐ

นอกจากนี้คณะกรรมการปรับปรุงกระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคำสั่งที่ 262/2535 เพื่อศึกษาระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินอยู่ และหาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลัง และงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลางและภูมิภาค กับองค์กรปกครองท้องถิ่น โดยกล่าวถึงองค์ประกอบการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและทบวงการเมือง
 2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณและรายได้ของตนเองอย่างเพียงพอ
6. มีบุคลากรในการปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการบริการ
8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของ

กฎหมายแม่บท

9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะงานระดับรองของรัฐ

จากความหมายและแนวคิดองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นที่

นักวิชาการให้ไว้ผู้ศึกษาพอจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญเพื่อสามารถให้การบริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ซึ่งต้องประกอบด้วย พื้นที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่ชัดเจน เพื่อสามารถกำหนดเป้าหมายการให้การบริการบุคลากร งบประมาณ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับรองรับการบริหารองค์กร อำนาจการตัดสินใจ มีการจัดเก็บรายได้เพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการและการกำกับดูแลจากภาครัฐ เพื่อไม่ให้การบริหารงานขององค์กรขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจที่ให้มี

โครงสร้างและรูปแบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น

โครงสร้างการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน เป็นระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น 2 ระดับ คือ (สมาน รังสิโยกฤษฎ์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์, 2544, หน้า 73)

1. ระดับจังหวัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper Lever) ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) การบริหารองค์การส่วนจังหวัดประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภา ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในพื้นที่อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเลือกสมาชิกด้วยกันเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 คน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีก 2 คน เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 คน มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540

2. ระดับชุมชนเมืองและชนบท เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง (Lower Level) ในปัจจุบัน ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีรูปแบบดังนี้

2.1 เทศบาล มีเทศบาลระดับต่าง ๆ ตามรายได้และจำนวนประชาชน คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร การบริหารงานของเทศบาลทั้ง 3 ระดับ มีรูปแบบการจัดองค์กรและการบริหารงานอย่างเดียวกัน ประกอบด้วย สภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาเทศบาลได้รับเลือกโดยตรงจากประชาชน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภาเทศบาลจะเลือกสมาชิกด้วยกัน เป็นประธานสภาเทศบาล 1 คน และรองประธานสภาเทศบาล 1 คน ส่วนนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาล โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2543

2.2 องค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงานประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิก มาจากการเลือกตั้ง ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภา จะเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองประธานสภา 1 คน เลขานุการสภา 1 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี สำหรับคณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2546

นอกจากนี้ยังมีการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษ มี 2 องค์กร คือ

ก. กรุงเทพมหานคร การบริหารงานจะประกอบด้วย สภากรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภา ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในแต่ละเขต ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภา กรุงเทพมหานครจะเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็นประธานสภา 1 คน รองประธานสภา ไม่เกิน 2 คน ดำรงตำแหน่ง 2 ปี ส่วนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และมีรองผู้ว่าราชการฯ ไม่เกิน 4 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2542

ข. เมืองพัทยา จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542 มีรูปแบบการบริหารคือ สภาเมืองพัทยาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน เลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา อันเป็นการเลือกตั้งโดยตรงและและรับตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภาฯ จะเลือกตั้ง สมาชิกด้วยกันเป็นประธานสภาเมืองพัทยา 1 คน และรองประธานฯ อีก 2 คน แล้วเสนอให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ส่วนนายกเมืองพัทยานั้นมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยาอันเป็นการเลือกตั้งโดยตรงและรับตำแหน่ง คราวละ 4 ปี มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542

จากอดีตที่ผ่านมาแม้กฎหมายจะบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ มีอำนาจมากพอสมควร แต่ในความเป็นจริงกลับมีอำนาจในการบริหารงานน้อยมาก เพราะบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ท้องถิ่นทั้งหลาย มักบัญญัติให้ตกอยู่ภายใต้กฎหมายอื่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการดำเนินการได้เต็มที่ แต่ในอนาคต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่มากขึ้นตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยมี ส่วนราชการในส่วนกลางคอยดูแล แต่การตัดสินใจขึ้นอยู่กับคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

บริบทองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ไว้ดังนี้

1. ดราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
3. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

5. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่น

6. อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะในเขตสภาตำบล

7. คู้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

9. จัดทำกิจการอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

2. การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

5. การคู้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. การจัดการศึกษา

7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม

10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

11. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
 12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
 13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
 14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
 15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
 16. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 17. การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
 18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
 19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
 21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
 22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
 24. จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- 2.5 สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- 2.6 การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- 2.7 การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 2.8 จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.9 กิจกรรมอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

การบริหารการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

รายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มาจากภาษีชนิดต่าง ๆ ที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้จัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ บางส่วนมาจากภาษีบางชนิดที่รัฐบาลเป็นผู้จัดเก็บเองแล้ว จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บโดยกรมสรรพากร ภาษี และค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน จัดเก็บโดยกรมการขนส่งทางบก ค่าภาคหลวงแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม โดยกรมทรัพยากรธรณี เป็นต้น และบางส่วนมาจากเงินอุดหนุนของรัฐบาล ซึ่งการจัดเก็บภาษีดังกล่าว เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 โดยมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษี ดังนี้

1. ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีกน้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล และน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมไม่เกินลิตรละห้าสตางค์ ยาสูบไม่เกินมวนละห้าสตางค์

2. ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้พักในโรงแรม ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

3. ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตขายสุราและใบอนุญาตเล่นการพนันไม่เกินร้อยละสิบ

4. ภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร กรณีที่ประมวลรัษฎากรเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เก็บในอัตราร้อยละศูนย์ กรณีที่ประมวลรัษฎากรเก็บในอัตราอื่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

5. ค่าธรรมเนียมใด ๆ จากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้นตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การกำกับดูแล เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตามหลักการกระจายอำนาจโดยรัฐบาลกลาง ที่มุ่งกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีผู้บริหารมาจากเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่หรือโดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น และดำเนินการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลผ่านทางจังหวัด

การควบคุมกำกับดูแลจึงต้องกระทำเท่าที่จำเป็นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนด คือ

1. ระดับกระทรวง โดยรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับของราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อวินิจฉัยสั่งการในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับรายงานมา เช่น วินิจฉัยเกี่ยวกับการยับยั้งการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัด การสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง การยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. ระดับจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฝ่ายบริหาร) และสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการกำกับดูแลตาม พระราชบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้ว ยังมีการกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทยและจังหวัด ตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย เช่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ซึ่งสามารถแยกประเภทการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

- การกำกับดูแลตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- การกำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
- การกำกับดูแลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

- การกำกับดูแลเกี่ยวกับการพัฒนารายได้ท้องถิ่น
- การกำกับดูแลเกี่ยวกับการเงินการคลังและการงบประมาณท้องถิ่น
- การกำกับดูแลเกี่ยวกับการตรวจสอบการคลังท้องถิ่น

จากที่กล่าวมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงได้จัดตั้งขึ้นโดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับสาธารณะประโยชน์ในเขตจังหวัดสกลนคร โดยถูกต้องตามกฎหมาย ตลอดจนช่วยเหลือพัฒนางานของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อน ซึ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด รวมทั้งสิ้นประมาณ 9,605 ตารางกิโลเมตร จำนวน 18 อำเภอ

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉบับล่าสุดที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และได้แบ่งโครงสร้างและองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฝ่ายนิติบัญญัติ) และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฝ่ายบริหาร) สามารถแยกให้เห็นได้ดังนี้

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

1. ฝ่ายบริหาร

- 1.1 นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้บริหารสูงสุด
- 1.2 รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด 3 คน
- 1.3 ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 คน
- 1.4 รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด 3 คน
- 1.5 ส่วนราชการ
 - 1.5.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 1.5.2 กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 1.5.3 กองแผนและงบประมาณ
 - 1.5.4 กองคลัง
 - 1.5.5 กองช่าง
 - 1.5.6 กองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
 - 1.5.7 กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - 1.5.8 กองพัสดุและทรัพย์สิน

1.5.9 กองการเจ้าหน้าที่

1.5.10 หน่วยตรวจสอบภายใน

2. ฝ่ายนิติบัญญัติ

2.1 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้บริหารสูงสุด

2.2 รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 คน

2.3 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จำนวน 36 คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุเมธ โชตยะกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหัดพิบูลย์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในตำบลท่าหลวง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้นำชุมชนและหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือน จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Chi-Square) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษาด้านเพศ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 46-55 ปี การศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรม มีตำแหน่งมากที่สุดคือ ประชาชนทั่วไป มีระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ 10 ปีขึ้นไป วิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยผ่านสื่อต่าง ๆ มีจำนวนครั้งของการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการโดย อบต.ท่าหลวง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป/ปี การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากที่สุดคือ 3-4 ครั้ง คิดเป็น 90%

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชากรผ่านสื่อต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าระดับมาก มีอยู่ 2 ข้อ คือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของหมู่บ้านและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้นำหมู่บ้าน

เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. และจากเว็บไซต์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและยังขาดความรู้ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ขอรับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อบต. ร่วมคัดค้านข้อบังคับที่กระทบต่อวิถีชีวิตและความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน และร่วมรับฟังการชี้แจงผลการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาตำบลและการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี และส่วนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ร่วมรับฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง ร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่คิดว่า การเข้าไปร่วมโครงการหรือกิจกรรม ทำให้เสียเวลาทำมาหากิน และเขาได้เลือกสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปหาหน้าที่แทนเขาแล้ว

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนมีผลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอันได้แก่ เพศ อาชีพ ตำแหน่ง วิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวนครั้งในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ดังนั้นการที่ประชาชนจะรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการศึกษากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนได้ข้อเสนอแนะในการศึกษา ดังนี้ ทางเว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวงมีเว็บไซต์ (www.thaloung.go.th) ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ควรปรับปรุงเว็บไซต์ให้น่าสนใจและนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน จัดทำโครงการอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น ให้กับตัวแทนหมู่บ้านและผู้สนใจ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวงควรมีคอมพิวเตอร์ให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้งานอินเทอร์เน็ตฟรี จัดทำโครงการอาสากระจายข่าว โดยเลือกตัวแทนจากหมู่บ้านละ 2 คน มารับฟังการประชุมสภาแล้วให้นำกลับไปเล่าให้เพื่อนบ้านฟังอาจเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนเช่น สถานีวิทยุชุมชน และอาจถ่ายทอดสดทุกครั้งที่มีการประชุมสภา

มัลลิกา เบ็ญจกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพ การดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่การศึกษาเรื่องประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของ

องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ศึกษา จากผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จำนวน 60 คน และจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ศึกษา จำนวน 398 คน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการปฏิบัติงานด้านการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ในระดับปานกลาง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการโดยจัดให้มีช่องทาง/สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้งสื่อลายลักษณ์อักษร สื่อภาพและเสียง รวมทั้งสื่อบุคคล โดยที่ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคลอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนสื่อลายลักษณ์อักษรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และสื่อภาพและเสียงมีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างต่ำ อีกทั้งได้ดำเนินการจัดประเภทข้อมูลที่ต้องเปิดเผยและเผยแพร่ให้แก่ประชาชน โดยมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปี การประกาศสอบราคา/ประกวดราคาทางอินเทอร์เน็ต การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รายการและผลจัดซื้อจัดจ้าง และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เอกสารงบประมาณประจำปี

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจและความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ และด้านงบประมาณและอุปกรณ์ที่ได้รับการจัดสรร ดังนั้นการกำหนดนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความชัดเจนสามารถนำมาปฏิบัติงานได้ มีการวางแผน

พัฒนาบุคลากรด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ รวมทั้งต้องมีการจัดสรรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ

3. ปัญหาและอุปสรรคในการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในด้านการปฏิบัติงานแม้ว่าจะมีการจัดช่องทางหรือสื่อที่ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด คือ เสียงตามสายของหมู่บ้าน แต่ก็พบสภาพปัญหาว่าช่วงเวลาในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถรับฟังได้ ด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารมีจำนวนไม่เพียงพอและขาดความรู้เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะด้านการใช้อินเทอร์เน็ตในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการดำเนินงานเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมีจำนวนน้อย จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดเก็บและจัดประเภทข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการจัดทำตรรกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งสถานที่จัดเก็บข้อมูลข่าวสารที่ต้องเผยแพร่แก่ประชาชนมีความคับแคบทำให้ไม่สะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน

รัชตา ยางธิสาร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับแนวโน้มของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับแนวโน้มของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคล กับแนวโน้มของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับแนวโน้มของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร 4) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร จำนวน 374 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเทียบสัดส่วน (Proportional Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ค่าความเชื่อของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมจากสื่อทุกประเภทอยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายประเภท พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์มากที่สุด มีการรับรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาคือรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากผู้คนใกล้ชิด เพื่อน ครอบครัว มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ส่วนสื่อที่ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุด คือ นิตยสารทางการเมือง มีการรับรู้ในระดับน้อย 2) ระดับแนวโน้มของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผน 3) การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส ที่ต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยภาพรวมจากสื่อทุกประเภท และแยกเป็นรายประเภท ทุกประเภท ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบแนวโน้มของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่พบความแตกต่างกัน 5) การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน 6) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 3 ด้าน คือ (1) ด้านการมีส่วนร่วมใน

การวางแผน (2) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และ (3) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ

เทพอาภรณ์ คำชมพู (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผล การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัด สกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชาชนในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร จำนวนทั้งสิ้น 385 คน ทำการสุ่มตัวอย่างทำการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Sampling) โดยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.982 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหาร จัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง 2) การ เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำบลที่อยู่อาศัย และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชน ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ทั้งใน ภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนครที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการจัด ระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย

นันทชพร อ่อนสุระทุม (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 22 คน ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 47 คน และผู้นำชุมชน จำนวน 175 คน รวมจำนวน 244 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) กำหนดระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.47$) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.45$) และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.34$) ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.28$) ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.26$) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 3.25$) 2) ระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาองค์กร ($\bar{X} = 3.35$) ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = 3.32$) ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการ ($\bar{X} = 3.32$) และอันดับสุดท้ายได้แก่ด้านคุณภาพการให้บริการ ($\bar{X} = 3.25$) 3) ผลวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 4 ด้าน ดังนี้ ด้านปัจจัยหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านความโปร่งใส และด้านหลักคุณธรรม โดยปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมากที่สุดต่อประสิทธิผลการบริหารงานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม

มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.37 รองลงมา คือ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.28 ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.22 และด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.15 มีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดที่ 0.15 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R^2) เท่ากับ 0.78 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.77

4) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านหลักคุณธรรม 2) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 3) ด้านหลักความคุ้มค่า ส่วนระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ

ลัดมณี พรหมพินิจ (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.90 มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.84 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา, ปวช, คิดเป็นร้อยละ 73.42 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 65.27 และส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 68.69 ผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนร่วมในการบริหารงานในเขตเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครโดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีประสิทธิผลการบริหารงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีรพล วงวันดี (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 363 คน ซึ่งเป็นประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ทำการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional

Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา รองลงมาคือ ด้านการริเริ่มการพัฒนา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนพัฒนา 2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผล ได้ดังนี้ 2.1) จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย เพศชาย มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าเพศหญิง 2.2) จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.3) จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 2.4) จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความความแตกต่างกัน

กรแก้ว คัมยะราช (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จำนวน 379 คน ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเงิน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านกระบวนการภายใน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้และ

การเติบโต มีการรับรู้ในระดับน้อย

เบญญาภา ตันกันยา (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ทักษะคิดของประชาชนต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากวิทยุชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนมีทักษะคิดเชิงบวกโดยรวมต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง อยู่ในระดับมาก ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ได้แก่ เทศบาลนครลำปางควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บ่อยหรือถี่ขึ้น เทศบาลนครลำปางควรเพิ่มงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และเทศบาลนครลำปางควรปรับเปลี่ยนรูปแบบและการนำเสนอให้น่าสนใจมากขึ้น

รัฐ กันภัย (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง และ 3) ศึกษาปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบโควตา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 399 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม มากที่สุด 2) ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุดคือ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล น้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต 3) การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 54.9 ข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงคุณภาพจะเห็นได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อหอกระจายข่าวและเสียงตามสายของหมู่บ้าน

นพวรรณ โสภี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก 2) ศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก 4) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นได้จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างเท่ากับ 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์และการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางนกแขวก พบว่า ประชาชนมีระดับการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้ภาพลักษณ์ ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล บางนกแขวกพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปร เพศ อายุ และการศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรที่ เป็น

หมู่บ้านที่อยู่อาศัยกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ โดย ที่พบคือ ด้านผู้บริหารองค์กร ด้านบุคลากรและด้านการบริการ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวกพบว่า มีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางนกแขวกมากน้อยขนาดไหนซึ่งข้อมูลเหล่านี้นำไป แกะไขปรับปรุงพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ลัดดาวรรณ นนปะติ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคล และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการรับรู้ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 รายที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แล้วทำการวิเคราะห์ผลโดยค่าสถิติ ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามปัจจัยคุณลักษณะ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ รายได้มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้าน การศึกษาไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการรับรู้ข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมี ความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ปิยะ กล้าประเสริฐ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การประเมิน ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะของ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการสาธารณะในกลุ่มขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงด้านความสามารถในการให้บริการ ในการศึกษาวิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง อย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก ได้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 5 แห่ง ซึ่งในการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด จำนวน 400 ชุด นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ทั้งนี้สถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ตลอดจน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางเศรษฐศาสตร์ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัย พบว่า

1) ประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ (ใช้ผลของ VRS) มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90 ใน 5 ด้านตามลำดับ คือ 1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 2. ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 3. ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว 4. ด้านการสาธารณสุข และ 5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีประสิทธิภาพในการให้บริการต่ำกว่าร้อยละ 90 เพียง 2 ด้าน คือ 1. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และ 2. ด้านการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี (ใช้ผลของ VRS) ต่ำกว่าร้อยละ 90 มี 2 ด้าน คือ 1. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และ 2. ด้านการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน

3) ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผลจากการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของ

ประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน ค่าเฉลี่ยขนาดพื้นที่รับผิดชอบ คือ 322.23 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร และจำนวนครัวเรือนที่ อบจ. รับผิดชอบมีจำนวนมากกว่า อบต. จำนวนเจ้าหน้าที่ประจำ และชั่วคราว อบจ. มีการจ้างเจ้าหน้าที่มากกว่า และรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร อบจ. ก็มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเช่นกัน ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณของ อบจ. และ อบต. มีความคล้ายคลึงกัน คือ ให้นำหนักในการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาและการพัฒนาเยาวชนอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และด้านการสาธารณสุข มีความแตกต่างใน ส่วนของการจัดสรรงบประมาณด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ อบจ. จะให้ความสำคัญมากกว่าด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ซึ่งตรงกันข้ามกับ อบต. ที่เน้นการจัดงบประมาณด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากกว่าด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

4) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการสาธารณะในกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงด้านความสามารถในการให้บริการ ผลการศึกษาพบว่า 1. การเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการสาธารณะในกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีนั้นควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน 2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรราคาต่ำมาก ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน 3. ผู้นำควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านต่างมีแนวคิดและทราบปัญหาในแต่ละหมู่บ้านได้ดีกว่าบุคคลภายนอก ดังนั้น อบจ. ควรให้โอกาสประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่นได้ 4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรทำการชุดลอกคูกูลองเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าแล้ง เนื่องจากน้ำใน

คลองไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค 5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการโจรกรรมเกิดขึ้นในพื้นที่อย่างบ่อยครั้ง และ 6. ควรจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และทำเป็นประจำ ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง

เฉลิมพล ประเทียบอินทร์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน แนวทางการพัฒนา การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธร สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากประชาชนซึ่งมาติดต่อราชการที่สถานีตำรวจภูธรจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ระดับความเชื่อมั่น 0.98 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรขนาดใหญ่ จำนวน 8 คน แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร 4 ประเด็น ได้แก่ สิทธิในการรับรู้ โอกาสในการรับรู้ ช่องทางการรับรู้ และ สมรรถนะของหน่วยงานที่ให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ได้แก่ 1) สิทธิ ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร บุคลากรทุกระดับของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ต้องสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญถึงสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารราชการของ ประชาชนตามกฎหมาย โดยกำหนดมาตรการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารราชการทุกระดับ 2) โอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยการเปิดโอกาสให้ตัวแทนภาคประชาชนหรือกลุ่มประชาชน เข้าร่วมประชุมประจำเดือน ของสถานีตำรวจภูธร 3) ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารราชการ ควรกำหนดนโยบาย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเชิงรุกโดยการออกไปพบปะ

กับประชาชนทุกครัวเรือน 4) สมรรถนะของหน่วยงานที่ให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และปัจจัยที่มีต่อประสิทธิภาพ มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้าน การปฏิบัติงาน ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านงบประมาณและอุปกรณ์ดำเนินงาน

ฐิติอสิณา ใจเพียร (2559) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนใน เขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน : ภายใต้กระบวนการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งศึกษากระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และ หาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมือง ลำพูน จังหวัดลำพูน โดยใช้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินการเชิงสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า ทั้งหมด 10 หมู่บ้าน การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณสัดส่วนของจำนวนประชากร และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 390 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบล เหมืองง่า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่ามีค่าเฉลี่ยโดย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นรับฟังความคิดเห็นด้านการมี ส่วนร่วมในขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นเสริมอำนาจ ตามลำดับ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเหมืองง่า โดยรวมอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านขั้นตอนการติดตามและประเมินผลแผนด้านขั้นตอนการนำแผนไปปฏิบัติ ด้านขั้นตอน การจัดทำแผน ตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะ ควรมีการสร้างกลไกหรือช่องทางให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าการทำเวทีประชาคมเจ้าหน้าที่ ควรประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการตามแผนให้ประชาชนทราบความก้าวหน้าโดยตลอด ควรจัดตั้งบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแต่ละชุมชน ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้ ความรู้แก่ประชาชนด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์การส่วนท้องถิ่นอย่าง สม่่าเสมอ ควรการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในแผนการ ดำเนินงาน การติดตามการตรวจสอบผลการดำเนินงาน การใช้งบประมาณ การประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาเทศบาลมากขึ้น ต้องออกเอกสารชี้แจงเหตุผลโดยละเอียด

ถึงสาเหตุที่แผนพัฒนาซึ่งประชาชนเสนอไปแล้วไม่ได้รับการบรรจุเป็นแผน ควรให้ความสำคัญในการบูรณาการแผนของชุมชนที่สามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ธนิตกร ยืนยง (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดนครนายก วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก มีประชากร ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดนครนายก ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอองครักษ์ อำเภอปากพลี จำนวน 264,162 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 399 คน โดยทำการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Tora Yamane , 1973) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 2) การพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาและส่งเสริมความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้สังคมมีความสงบสุข อยู่ในระดับมาก การส่งเสริมการบริการทางการแพทย์ ศูนย์สุขภาพแบบองค์รวม อยู่ในระดับมาก และการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกสินค้า บริการ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 84.40

วาสนา วรศักดิ์เพชร (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผล การดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาล ตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาในอำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาใน จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ใช้สถิติทดสอบที (t-test) ชนิด Independent Samples และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาในในภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาในอำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) และมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบประสิทธิผล การดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การสมรส ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล การดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.05$ โดยมีความสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง และมี

ความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.589$) 4) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = .555$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta = .364$) และ น้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ ($\beta = .338$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .504 อธิบายได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนทำนาย ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 50.40 (Adjusted R² = .504) ส่วนอีกร้อยละ 49.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ

สุจิตรา สิงห์หันธ์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริการภาครัฐของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิผลการบริการภาครัฐ ของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริการภาครัฐ ของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริการภาครัฐ ของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย ผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร จำนวน 394 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของเจ้าหน้าที่รัฐในเขตอำเภอต่างอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน อำเภอต่างอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และประสิทธิผลการบริการภาครัฐของส่วนราชการ ในเขตอำเภอต่างอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) 2) ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวแปรของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการบริการภาครัฐของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 69.60 ($R^2 = .690$) และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 180.649$) โดยที่การปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ (LEA₄) มีค่าเบต้ามากที่สุด ($\beta = .355$) รองลงมาคือ การควบคุมองค์การให้สมดุล

(LEA₅) การสนับสนุนวัฒนธรรมองค์การที่มีประสิทธิภาพ (LEA₃) และการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ (LEA₁) ตามลำดับ ($\beta=.294, .154, .143$) ยกเว้นการบริหารทรัพยากรในองค์การ (LEA₁) 3 ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวแปร ของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการบริการภาครัฐของส่วนราชการในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 46.80 ($R^2=.468$) และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=87.311$) โดยที่การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PAR₃) มีค่าเบต้ามากที่สุด ($\beta=.441$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR₁) ($\beta=.167, .138$) ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR₂) 4 ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (LEA) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PAR) ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริการภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเบต้า .725 และ .193 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (LEA) ส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริการภาครัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน (PAR) ค่าเบต้า=.143

งานวิจัยต่างประเทศ

Conway (2000) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนอเมริกันในเชิงพหุมิติเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อสารมวลชน (mass media) พบว่า การกระจายเสียง การช่วยอุดหนุนในการลงโฆษณา และการจัดให้มีเวทีสาธารณะปราศรัยตอบโต้กันระหว่างผู้เข้าแข่งขัน ทางโทรทัศน์โดยเฉพาะในช่วงของการเลือกตั้งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมืองในการเลือกผู้แทนของประชาชนมากกว่าปกติ

Xu (2002 อ้างถึงใน สุระชัย ขอบชื่น, 2551, หน้า 58) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้อาศัยในชุมชนและองค์กรของประเทศจีน : กรณีศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบและผลลัพธ์การจัดบริการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองของประเทศจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการจัดบริการชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนผู้อาศัยในชุมชน องค์กรในชุมชนและการพัฒนาชุมชน โดยสำรวจข้อมูลเฉพาะพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองของประเทศจีน ในขณะที่มีการบริการด้านสวัสดิการของชุมชนโดยยึดรูปแบบและการดำเนินการดังนี้ ใช้กระบวนการควบคุมตลาด พัฒนาระบบเศรษฐกิจท้องถิ่น ส่งเสริมประชาธิปไตยท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เมืองปักกิ่ง ประเทศจีน พบว่า การจัดการบริการประสบความสำเร็จในด้านการสนับสนุนด้านการเงินเพิ่มขึ้นแก่ชุมชน ปลูกฝังให้ประชาชนที่อาศัยในชุมชนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

มากขึ้นและช่วยพัฒนากระบวนการสื่อสารภายในชุมชนได้ดียิ่งขึ้น การบริการที่จัดขึ้นในชุมชนช่วยสร้างกลุ่มขององค์กรให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนที่อาศัยในชุมชน และมีหลักฐานระบุชัดเจนว่าหลังจากมีการจัดบริการขึ้นในชุมชนก็มีผลในการเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้อาศัยในชุมชนเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน แม้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนจะไม่สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจสั่งการให้อยู่ในระดับสูงก็ตาม

Amaratunga (2003 อ้างถึงใน สุระชัย ชอบชื่น, 2551, หน้า 58-59)

ศึกษาวิจัยระดับการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ศึกษาการพัฒนาชุมชนในระดับหมู่บ้านประเทศศรีลังกา ศึกษากรณีชุมชน Savodaya way โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา กำลังเปลี่ยนแปลงจากแนวความคิดเห็นในเชิงเศรษฐศาสตร์อย่างเดียวไปสู่การระดมความร่วมมือและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นและพบว่าประชากรในโลกส่วนใหญ่ก็มีถิ่นที่อยู่อาศัยในแถบชนบทอีกด้วย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงร่วมกันศึกษาการใช้รูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นวงจรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อทำให้เกิดโครงการด้านการพัฒนาชุมชนได้อย่างไร จากการวิเคราะห์ผลเชิงเส้นในแนวนานพบว่ากระบวนการที่เกี่ยวกับลัทธิความเชื่อ ความสัมพันธ์ในสังคม ปัจจัยด้านการเมือง ด้านวัฒนธรรมและเชิงจิตวิทยา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้ได้แสดงถึงการประยุกต์ใช้กระบวนการเกี่ยวกับความเชื่อลัทธิทางศาสนาและวัฒนธรรมเชื่อมโยงไว้กับชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นโครงสร้างที่เข้มแข็งมีผลให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนในชุมชน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่ากระบวนการพัฒนาชุมชนจะไม่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าขาดการพิจารณาถึงปัจจัยความเชื่อด้านลัทธิศาสนาและวัฒนธรรม ดังเช่นมีการตั้งกลุ่ม LankaJathika Sarvodaya Shramadana Sangamaya (Sarvodaya) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนที่ใหญ่ที่สุดในศรีลังกา ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชนต่าง ๆ นับตั้งแต่มีการริเริ่มในปี 1995 เป็นต้นมา หลังจากการติดตามผล พบว่า มีจุดเชื่อมโยงในระดับสูงระหว่างปัจจัยด้านลัทธิทางศาสนาวัฒนธรรมและกระบวนการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมตลอดช่วงที่มีการดำเนินงานของกลุ่มดังกล่าว และยังใช้แนวคิด Sangamaya (โครงการเพื่อการแลกเปลี่ยนฝีมือแรงงาน) และรูปแบบการจัดตั้งกลุ่ม Sarvodaya เป็นกรอบสำหรับการวิจัยในอนาคตต่อไป

Harrington (2008) ได้ศึกษาการบริหารการมีส่วนร่วมในองค์กรก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษา พบว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการปรับปรุงองค์กร เมื่อองค์กรประสบปัญหา คือการบริหารจัดการที่มให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างทั่วทั้งองค์กร ก่อนที่จะจัดการไม่ได้ และกลายเป็นปัญหาที่เรื้อรังเกิดขึ้นในกระบวนการต่าง ๆ โดยมีปัจจัยที่สำคัญ คือ ผู้บริหารต้องทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจ ให้เป็นตัวอย่างแก่พนักงาน อีกทั้งต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับพนักงานทุกระดับ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับปรุงองค์กรเพื่อแก้ปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกกระบวนการ ซึ่งการจัดการแบบนี้ในทุกระดับ ก่อให้เกิดการยอมรับในความรับผิดชอบ และความโปร่งใส ในผลผลิตต่าง ๆ และเมื่อผู้บริหารแต่ละคนดำเนินการแบบเดียวกัน จะทำให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการปรับปรุงองค์กรโดยไม่เกิดการต่อต้าน ก่อให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพในที่สุด

Weitz –Shapiro, R. and Winter, M.S. (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะศึกษาจากตัวประชากรหรือพลเมืองในรัฐนั้น ๆ เป็นตัวแปรหลัก แต่ทั้งคู่ได้ร่วมกันศึกษาว่า “การเมืองเข้าไปมีส่วนร่วมกับการมีคุณภาพชีวิตที่ดี” มีผลต่อการพัฒนากรมธุรกิจธนาคารระดับนานาชาติ ซึ่งสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่วอชิงตันดีซี จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา 45 การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 มาตรา 45/1 ได้กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผล การปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวาง ในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

2540 ได้ให้หลักประกันกับประชาชนทุกคนในเรื่องโอกาสการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐ และการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองและควบคุมของรัฐ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ก็เป็นแนวทางสำคัญแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการกำหนดนโยบายและการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น

ที่ผ่านมา ประชาชนในพื้นที่ที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน้อยมาก และอาจไม่สนใจที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารของทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถึงแม้ว่าประชาชนจะมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ (Right to know) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดค่อนข้างน้อย โดยเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัย จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษา อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มากน้อยเพียงใด โดย ผู้วิจัยได้นำ 1) ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ John M Cohen and Norman T. Uphoff Cohen (1980, pp. 219–222 อ้างถึงใน ถวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5–8) 3) เกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ด้านที่ 4 การบริการสาธารณะ มาประยุกต์ใช้แบบบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 1,153,390 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร, 2562) ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 (อ้างถึงใน นพพร ณะชัยพันธ์, 2550)) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า $N =$ จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา

e = ค่าความคาดเคลื่อนของตัวอย่างไม่เกินร้อยละ .05

n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่กำหนดได้

จะได้

$$n = \frac{1,153,390}{1 + 1,153,390 (0.05)^2}$$

$$n = 399.86$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

อำเภอ		จำนวน (คน)	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองสกลนคร	196,948	68
2	กุสุมาลย์	47,941	17
3	กุตบัก	33,094	11
4	พรรณานิคม	80,735	28
5	พังโคน	53,055	18
6	วาริชภูมิ	52,887	18
7	นิคมน้ำจืด	14,833	5
8	วานรนิวาส	126,289	44
9	คำตากล้า	40,078	14
10	บ้านม่วง	71,089	25
11	อากาศอำนวย	71,913	25
12	สว่างแดนดิน	151,605	53
13	ส่องดาว	34,861	12
14	เต่างอย	24,329	8
15	โคกศรีสุพรรณ	34,511	12
16	เจริญศิลป์	45,255	16
17	โพนนาแก้ว	36,884	13
18	ภูพาน	37,083	13
รวม		1,153,390	400

ที่มา : องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร (2562)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอำเภอที่อาศัยอยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|---|
| 5 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับน้อยที่สุด |

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

- | | | | |
|-----------|-----------|---------|---|
| ค่าเฉลี่ย | 4.51-5.00 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมากที่สุด |
| ค่าเฉลี่ย | 3.51-4.50 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก |
| ค่าเฉลี่ย | 2.51-3.50 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง |
| ค่าเฉลี่ย | 1.51-2.50 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับน้อย |
| ค่าเฉลี่ย | 1.00-1.50 | หมายถึง | มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับน้อยที่สุด |

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับการมีส่วนร่วมในประสิทธิผลการ

บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|-----------------------------|
| 5 | หมายถึง | มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | มีส่วนร่วมในระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | มีส่วนร่วมในระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด |

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

- | | | | |
|-----------|-----------|---------|---------------------------------|
| ค่าเฉลี่ย | 4.51-5.00 | หมายถึง | มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด |
| ค่าเฉลี่ย | 3.51-4.50 | หมายถึง | มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก |
| ค่าเฉลี่ย | 2.51-3.50 | หมายถึง | มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง |
| ค่าเฉลี่ย | 1.51-2.50 | หมายถึง | มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย |
| ค่าเฉลี่ย | 1.00-1.50 | หมายถึง | มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด |

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|--------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วยมาก |
| 3 | หมายถึง | เห็นด้วยปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อย |
| 1 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อยที่สุด |

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

- | | | | |
|-----------|-----------|---------|-----------------------------------|
| ค่าเฉลี่ย | 4.51-5.00 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด |
| ค่าเฉลี่ย | 3.51-4.50 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก |
| ค่าเฉลี่ย | 2.51-3.50 | หมายถึง | มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง |

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะแบบสอบถาม

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำ 1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และ 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และนำประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรตาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็น

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์

1) ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff Cohen (1980, pp. 219–222 อ้างถึงใน ฤวิลวดี บุรีกุล, 2551, หน้า 5–8) 3) เกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ด้านที่ 4 การบริการสาธารณะ ออกมาเป็นข้อคำถามวัดระดับ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหา และความถูกต้อง

5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดย

นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 253–254)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่ ค่า +1 หมายถึงข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว โดยข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพรรณ สวัสดิ์ไธสง กรรมการบริหาร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.4 นายสมัย โพธิทองดี รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

5.5 นายวิชานัน หล่อประดิษฐ์ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

6. นำแบบสอบถามไปเสนอขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์เสนอแนะมา (เลขที่ใบรับรอง 075/2563)

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด โดยทดลองใช้ (Try Out) ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

8. นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากสูตรต่อไปนี้ (นพพร ณะชัยพันธ์, 2550, หน้า 22)

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ p หมายถึง ค่าความยากง่าย

r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก

R_U หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f หมายถึง จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

ซึ่งแบบสอบถามได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่างในข้อคำถาม ดังนี้

- 1) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง 0.378-0.887
- 2) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.397-0.887
- 3) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.378-0.785
- 4) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.395-0.867

9. นำข้อคำถามจากแบบสอบถามตอนที่ 2-ตอนที่ 4 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยมีสูตร ดังนี้ (Alpha Coefficient Method อ้างใน นพพร ณะชัยพันธ์, 2550, หน้า 19)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

1) แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .994

2) แบบสอบถามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .973

3) แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .988

4) แบบสอบถามประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .989

10. นำแบบสอบถามดังกล่าว ที่ผ่านการทดลองใช้ หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่น มาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน

2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ในอำเภอต่าง ๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

บรรยายลักษณะของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอำเภอที่อาศัยอยู่

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์ระดับ 1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
และ 3) ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2.1 ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาเพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีสูตร ดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์, 2549, หน้า 168)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{(N \sum x^2 - (\sum x)^2)(N \sum y^2 - (\sum y)^2)}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

N แทน จำนวนข้อมูลของชุดที่ 1 หรือ 2

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนแต่ละคู่ของชุดที่ 1 และ 2

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 1

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 2

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1 ยกกำลังสอง

$(\sum Y)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2 ยกกำลังสอง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง $+1.00$ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.91-1.00$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.71-0.90$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.31-0.70$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $0.01-0.30$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

2.2 การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร ตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent variable) แทนด้วย X อีกตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรตาม (Dependent variable) แทนด้วย Y เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ว่า ถ้าตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปแล้วตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ซึ่งสองตัวแปรนั้นจะต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ การวิเคราะห์การถดถอยสามารถเขียนรูปแบบความสัมพันธ์ของสองตัวแปรได้ในรูปของสมการถดถอยซึ่งสามารถพยากรณ์ค่าได้ในอนาคต หรือสามารถดูแนวโน้มของตัวแปรตามได้เมื่อเราทราบค่าตัวแปรอิสระ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557)

การวิเคราะห์การถดถอยเมื่อมีตัวแปรอิสระหนึ่งตัวแปรและตัวแปรตามหนึ่งตัวแปร แต่ถ้าหากตัวแปรตามหนึ่งตัวแปรกับตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัวแปร จะเรียกว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย เขียนความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta X_i + \varepsilon_i$$

เมื่อ β_0 แทนระยะตัดแกน y (y-intercept)
 β แทนความชันของเส้นถดถอย (slope)

$$\hat{Y}_i = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta} X_i \quad \text{หรือจะได้ว่า}$$

$$\hat{Y}_i = b_0 + bX_i$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
R^{2Adj}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
TNEW	แทน	ผลรวมของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
NEW_1	แทน	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสื่อลายลักษณ์อักษร
NEW_2	แทน	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสื่อภาพ
NEW_3	แทน	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสื่อเสียง
NEW_4	แทน	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสื่อบุคคล

TPAR	แทน	ผลรวมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
PAR ₁	แทน	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
PAR ₂	แทน	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
PAR ₃	แทน	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
PAR ₄	แทน	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล
TEFF	แทน	ผลรวมของประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
EFF ₁	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน
EFF ₂	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
EFF ₃	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
EFF ₄	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
EFF ₅	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย
EFF ₆	แทน	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
P-Value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ/ค่าความน่าจะเป็น
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน แยกออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สำหรับรายละเอียดในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอำเภอที่อาศัยอยู่ รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n=400)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	190	47.50
-หญิง	210	52.50
2. อายุ		
-ไม่เกิน 30 ปี	84	21.00
-อายุ 31-40 ปี	148	37.00
-อายุ 41-50 ปี	97	24.25
-อายุ 51-60 ปี	55	13.75
-มากกว่า 60 ปี	16	4.00
3. ระดับการศึกษา		
-ประถมศึกษา	69	17.25
-มัธยมศึกษา/ปวช.	77	19.25
-ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	134	33.50
-ปริญญาตรีขึ้นไป	120	30.00

ตาราง 2 (ต่อ)

(n=400)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
- เกษตรกร	103	25.75
- ค้าขาย	47	11.75
- ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	40	10.00
- รับจ้างทั่วไป	40	10.00
- พนักงานบริษัทเอกชน	67	16.75
- รับราชการ	64	16.00
- อาชีพอื่น ๆ	39	9.75
5. รายได้ต่อเดือน		
- ไม่เกิน 10,000 บาท	88	22.00
- 10,001-15,000 บาท	169	42.25
- 15,001-20,000 บาท	89	22.25
- ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	54	13.50

ตาราง 2 (ต่อ)

(n=400)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
6. อำเภอที่อาศัยอยู่		
-เมืองสกลนคร	68	17.00
-กุสุมาลย์	17	4.25
-กุดบาก	11	2.75
-พรรณานิคม	28	7.00
-พังโคน	18	4.50
-วาริชภูมิ	18	4.50
-นิคมน้ำจืด	5	1.25
-วานรนิวาส	44	11.00
-คำตากล้า	14	3.50
-บ้านม่วง	25	6.25
-อากาศอำนวย	25	6.25
-สว่างแดนดิน	53	13.25
-ส่องดาว	12	3.00
-ต่างขย	8	2.00
-โคกศรีสุพรรณ	12	3.00
-เจริญศิลป์	16	4.00
-โพนนาแก้ว	13	3.25
-ภูพาน	13	3.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีการศึกษาในระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75

มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001–15,000 บาท จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 และอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสกลนคร จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 3-7

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n=400)

ด้าน ที่	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	สื่อลายลักษณ์อักษร	3.06	0.99	ปานกลาง
2	สื่อภาพ	3.23	1.01	ปานกลาง
3	สื่อเสียง	3.05	1.05	ปานกลาง
4	สื่อบุคคล	3.11	1.05	ปานกลาง
	รวม	3.11	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สื่อภาพ ($\bar{X}=3.23$) รองลงมาคือ สื่อบุคคล ($\bar{X}=3.11$) สื่อลายลักษณ์อักษร ($\bar{X}=3.06$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สื่อเสียง ($\bar{X}=3.05$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อลายลักษณ์อักษร รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจดหมายแจ้งข่าว	3.11	1.10	ปานกลาง
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์)	3.14	1.13	ปานกลาง
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายผ้า ป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out)	3.28	1.13	ปานกลาง
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นพับ	2.98	1.12	ปานกลาง
5	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากหนังสือพิมพ์	2.93	1.17	ปานกลาง
6	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากวารสารรายปี และราย 3 เดือน	2.92	1.21	ปานกลาง
รวม		3.06	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อลายลักษณ์อักษร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายติดประกาศ

(แผ่นโปสเตอร์) ($\bar{X} = 3.14$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจดหมายแจ้งข่าว ($\bar{X} = 3.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจากวารสารรายปี และราย 3 เดือน ($\bar{X} = 2.92$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อภาพ รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.26	1.13	ปานกลาง
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.37	1.17	ปานกลาง
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก	3.28	1.14	ปานกลาง
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์	2.99	1.18	ปานกลาง
5	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูป ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ	3.28	1.21	ปานกลาง
รวม		3.23	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.99$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อเสียง รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.06	1.18	ปานกลาง
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง	3.01	1.12	ปานกลาง
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน	3.10	1.13	ปานกลาง
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการวิทยุ	3.02	1.09	ปานกลาง
รวม		3.05	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง ($\bar{X} = 3.01$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน	3.13	1.20	ปานกลาง
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.16	1.11	ปานกลาง
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.13	1.17	ปานกลาง
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน	3.03	1.11	ปานกลาง
รวม		3.11	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.13$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน ($\bar{X} = 3.03$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 8-12

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n=400)

ด้านที่	การมีส่วนร่วมของประชาชน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.93	1.05	ปานกลาง
2	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.90	1.07	ปานกลาง
3	การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.01	1.04	ปานกลาง
4	การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	2.86	1.09	ปานกลาง
	รวม	2.92	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 2.93$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\bar{X} = 2.90$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 2.86$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม
ในการตัดสินใจ รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.02	1.16	ปานกลาง
2	ท่านมีส่วนร่วม เสนอแนะข้อปัญหาความต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.91	1.18	ปานกลาง
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.94	1.18	ปานกลาง
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็นปัญหาความต้องการในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.90	1.16	ปานกลาง
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.96	1.14	ปานกลาง
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อวิเคราะห์และเสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.96	1.22	ปานกลาง
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.82	1.16	ปานกลาง
รวม		2.93	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.02$) รองลงมาคือ ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.82$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม
ในการดำเนินการ รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	2.91	1.15	ปานกลาง
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	2.96	1.18	ปานกลาง
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	2.85	1.14	ปานกลาง
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	2.94	1.14	ปานกลาง
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	2.97	1.21	ปานกลาง
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.86	1.21	ปานกลาง
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินวัสดุตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.83	1.18	ปานกลาง
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครโดยการเป็นคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.90	1.22	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการ ประสานงานให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร	2.86	1.19	ปานกลาง
	รวม	2.90	1.07	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยภาพรวมอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการ
ปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่ม
อาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ($\bar{X} =$
2.96) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริจาค
ทรัพย์สินวัสดุตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.83$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม
ในการรับผลประโยชน์ รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.08	1.17	ปานกลาง
2	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.99	1.15	ปานกลาง
3	ท่านได้มีโอกาสสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.99	1.16	ปานกลาง
4	ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.02	1.13	ปานกลาง
5	ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	3.10	1.14	ปานกลาง
6	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.88	1.080	ปานกลาง
	รวม	3.01	1.04	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดย

ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.08$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.88$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม
ในการประเมินผล รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.90	1.22	ปานกลาง
2	ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.91	1.18	ปานกลาง
3	ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.94	1.17	ปานกลาง
4	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.77	1.23	ปานกลาง
5	ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	2.80	1.17	ปานกลาง
6	ท่านเข้าร่วมติดตามร้องเรียนการบริหารงานในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	2.86	1.18	ปานกลาง
รวม		2.86	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.94$)

รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.77$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 13-19

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n=400)

ด้าน ที่	ประสิทธิผลการบริการสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	โครงสร้างพื้นฐาน	3.35	0.90	ปานกลาง
2	การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.26	0.89	ปานกลาง
3	การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.27	0.89	ปานกลาง
4	การส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.55	0.89	มาก
5	การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบ เรียบร้อย	3.40	0.85	ปานกลาง
6	การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	3.32	0.88	ปานกลาง
รวม		3.34	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.55$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.40$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.35$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.32$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.27$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.26$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
รายชื่อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวกปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา	3.51	0.95	มาก
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดเตรียมจัดหาน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน	3.29	1.09	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และมี การขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	3.34	1.04	ปานกลาง
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาส้วม	3.39	1.02	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี	3.22	1.01	ปานกลาง
รวม		3.35	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา ($\bar{X} = 3.51$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.39$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี ($\bar{X} = 3.22$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
 สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพ
 ชีวิต รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี	3.19	1.03	ปานกลาง
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการสนับสนุนและพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	3.26	1.07	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ	3.29	0.99	ปานกลาง
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส	3.28	0.99	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์	3.16	1.06	ปานกลาง
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	3.31	1.01	ปานกลาง
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย	3.35	1.11	ปานกลาง
8	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	3.29	1.10	ปานกลาง
รวม		3.26	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา
ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมาคือ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
($\bar{X} = 3.31$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญ
สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
 สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผน
 การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมี การสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในชุมชน	3.34	1.03	ปานกลาง
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนด แผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้ มาตรฐาน	3.24	0.98	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริม การสร้างรายได้ให้กับประชาชน	3.20	1.06	ปานกลาง
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนด แผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของ ประชาชนอย่างเหมาะสม	3.14	1.06	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการ แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ	3.16	1.10	ปานกลาง
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริม สนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	3.48	1.06	ปานกลาง
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัด กิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง	3.35	1.01	ปานกลาง
รวม		3.27	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีประสิทธิภาพในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.14$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
 สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริม
 ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	3.67	0.99	มาก
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา	3.48	1.04	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ	3.55	1.02	มาก
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน	3.44	0.99	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น	3.60	1.00	มาก
รวม		3.55	0.89	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.67$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.60$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก ส่วนข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน ($\bar{X} = 3.44$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
 สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชน
 และรักษาความสงบเรียบร้อย รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	3.58	0.91	มาก
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหา ยาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน	3.40	0.97	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่	3.32	1.01	ปานกลาง
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	3.34	0.94	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ของชุมชนเพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.36	0.95	ปานกลาง
รวม		3.40	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การ

ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.58$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหา ยาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน ($\bar{X} = 3.40$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.32$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริการ
สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการ
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รายข้อ

(n=400)

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรักษา ความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	3.38	1.01	ปานกลาง
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย	3.26	0.98	ปานกลาง
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัด สถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะ มูลฝอยที่เหมาะสม	3.26	0.97	ปานกลาง
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัด กิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแล รักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	3.35	1.01	ปานกลาง
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.33	0.95	ปานกลาง
รวม		3.32	0.88	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีประสิทธิภาพในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.26$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 20-22

ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่า ตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ศรีวานิช, 2552, หน้า 72)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 20

ตาราง 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	NEW ₁	NEW ₂	NEW ₃	NEW ₄	TNEW	PAR ₁	PAR ₂	PAR ₃	PAR ₄	TPAR	EFF ₁	EFF ₂	EFF ₃	EFF ₄	EFF ₅	EFF ₆	TEFF
Mean	3.06	3.23	3.05	3.11	3.11	2.93	2.90	3.01	2.86	2.92	3.35	3.26	3.27	3.55	3.40	3.32	3.34
NEW ₁	1	.644**	.621**	.606**	.646**	.631**	.795**	.602**	.609**	.655**	.646**	.688**	.656**	.330**	.614**	.608**	.667**
NEW ₂		1	.609**	.782**	.630**	.733**	.727**	.606**	.699**	.781**	.670**	.682**	.661**	.351**	.646**	.587**	.676**
NEW ₃			1	.619**	.622**	.625**	.783**	.775**	.737**	.626**	.600**	.602**	.567**	.281**	.515**	.485**	.576**
NEW ₄				1	.609**	.616**	.603**	.608**	.770**	.646**	.681**	.706**	.714**	.373**	.637**	.624**	.603**
TNEW					1	.662**	.636**	.660**	.614**	.691**	.700**	.723**	.701**	.360**	.653**	.624**	.608**
PAR ₁						1	.679**	.651**	.673**	.653**	.610**	.644**	.617**	.313**	.546**	.525**	.616**
PAR ₂							1	.628**	.659**	.655**	.650**	.676**	.644**	.307**	.566**	.545**	.641**
PAR ₃								1	.653**	.626**	.702**	.747**	.721**	.397**	.663**	.647**	.630**
PAR ₄									1	.644**	.631**	.665**	.631**	.333**	.579**	.566**	.642**
TPAR										1	.684**	.720**	.688**	.352**	.618**	.599**	.691**
EFF ₁											1	.644**	.788**	.600**	.787**	.750**	.686**
EFF ₂												1	.673**	.663**	.626**	.787**	.642**
EFF ₃													1	.724**	.639**	.600**	.642**
EFF ₄														1	.697**	.639**	.694**
EFF ₅															1	.645**	.621**
EFF ₆																1	.688**
TEFF																	1

จากตาราง 20 พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยภาพรวม (TNEW) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.608$)

การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวม (TPAR) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.691$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ได้แก่

1. สื่อลายลักษณ์อักษร (NEW_1) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.667$)

2. สื่อภาพ (NEW_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.676$)

3. สื่อเสียง (NEW_3) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.576$)

4. สื่อบุคคล (NEW_4) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.603$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) กับการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR_1) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.616$)

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.641$)

3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PAR_3) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.630$)

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.642$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยภาพรวม (TNEW) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.608$) ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวม (TPAR) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.691$) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ (r) ไม่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง จึงไม่มีปัญหาเรื่องภาวะพหุสัมพันธ์ร่วม จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาการถดถอยพหุคูณได้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แสดงรายละเอียดดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	B	Std.error	(β)	t	P-value
(Constant)	1.431	.093		15.440	.000
สื่อลายลักษณ์อักษร (NEW ₁)	.171	.059	.212	2.930	.004**
สื่อภาพ (NEW ₂)	.256	.054	.325	4.735	.000***
สื่อเสียง (NEW ₃)	.206	.052	.271	3.932	.000***
สื่อบุคคล (NEW ₄)	.383	.050	.501	7.708	.000***

R=.746. R²=.557, R^{2Ad}=.552, F=124.152, Sig=.000**

จากตาราง 21 พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล (NEW₄) ($\beta=.501$) ด้านสื่อภาพ (NEW₂) ($\beta=.325$) และด้านสื่อเสียง

(NEW₃) ($\beta=.271$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ส่วนด้านสื่อสายลักษณะอักษร (NEW₄) ($\beta=.212$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์=.552 โดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทุกด้านสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 55.20 โดยสามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .1.431 + .171(X_1) + .256(X_2) + .206(X_3) + .383(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = .212(Z_1) + .325(Z_2) + .271(Z_3) + .501(Z_4)$$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แสดงรายละเอียดดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	B	Std.error	(β)	t	P-value
(Constant)	1.655	.085		19.399	.000
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR ₁)	.126	.065	.166	1.941	.053
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR ₂)	.134	.059	.179	2.265	.024*
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PAR ₃)	.514	.056	.672	9.193	.000***
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR ₄)	.044	.059	.060	.738	.461

R=.736, R²=.542, R^{2Ad}=.537, F=116.738, Sig=.000**

จากตาราง 22 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการ
รับผลประโยชน์ (PAR₃) ($\beta=.672$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการ
มีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน (PAR₂) ($\beta=.179$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ
บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์=.537 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR₁)
และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการ
สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
(PAR₃) และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน (PAR₂) สามารถร่วมกัน
ทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้
ร้อยละ 53.70 โดยสามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้
ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .1.655 + .134(X_2) + .514(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .179(Z_2) + .672(Z_3)$$

ตาราง 23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
การมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	ยอมรับ

จากตาราง 23 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงยอมรับสมมติฐาน
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จึงยอมรับสมมติฐาน

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 24

ตาราง 24 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ / ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวนคน (n=400)	ร้อยละ
-ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	175	43.75
-ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	225	56.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 400 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ส่วนที่เหลือจำนวน 225 คน เป็นผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 56.25

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร สามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรเชิญตัวแทนประชาชนในแต่ละอำเภอเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการในท้องถิ่น และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

2. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เช่น โครงการประเพณี กีฬาและนันทนาการต่าง ๆ เปิดโอกาสให้เข้าร่วมรับฟังการแถลง ผลการดำเนินงาน การใช้จ่ายงบประมาณให้มากยิ่งขึ้น

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยการก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญญาณจราจรไปมาควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้า ส่งสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรให้ความสำคัญและเพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มากขึ้น

5. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการและด้อยโอกาสให้มากที่สุด และควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ

6. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรจัดระบบการบริหารงานกับหน่วยงานอื่นโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ๆ ให้มีความชัดเจนและเป็นระบบ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ทำให้ประชาชนอาจรับข้อมูลที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง

7. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้มากขึ้น ควรเน้นการประชาสัมพันธ์และลงพื้นที่พบปะประชาชนเพื่อรับทราบปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น

8. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ป้ายประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน

9. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนอย่างเหมาะสม

10. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรส่งเสริมสนับสนุนให้แต่ละอำเภอจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีและส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดึงดูดใจของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ผลสรุป ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีการศึกษาในระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 และอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสกลนคร จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สื่อภาพ ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมาคือ สื่อบุคคล ($\bar{X} = 3.11$) สื่อลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สื่อเสียง ($\bar{X} = 3.05$) โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านสื่อลายลักษณ์อักษร มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ

สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์) ($\bar{X} = 3.14$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจดหมายแจ้งข่าว ($\bar{X} = 3.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจากวารสารรายปี และราย 3 เดือน ($\bar{X} = 2.92$)

2.2 ด้านสื่อภาพ มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.99$)

2.3 ด้านสื่อเสียง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง ($\bar{X} = 3.01$)

2.4 ด้านสื่อบุคคล มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.13$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ

สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน ($\bar{X} = 3.03$)

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 2.93$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\bar{X} = 2.90$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 2.86$) โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.02$) รองลงมาคือ ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.82$)

3.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ($\bar{X} = 2.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.83$)

3.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหามาของชุมชนของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.08$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.88$)

3.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.77$)

4. ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.55$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.40$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.35$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.32$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.27$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.26$) โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

4.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีประสิทธิภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยในการใช้สัญจรไปมา ($\bar{X} = 3.51$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.39$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี ($\bar{X} = 3.22$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

4.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ($\bar{X} = 3.31$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X} = 3.16$)

4.3 ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.14$)

4.4 ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.66$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.60$) มีประสิทธิผลในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมและศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน ($\bar{X} = 3.44$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

4.5 ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.58$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหา ยาเสพติด และลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน ($\bar{X} = 3.40$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.32$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

4.6 ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณา
รายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัด
ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมี
การจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่
($\bar{X} = 3.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ
รณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.26$)

5. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อ
บุคคล (NEW_4) ($\beta = .501$) ด้านสื่อภาพ (NEW_2) ($\beta = .325$) และด้านสื่อเสียง (NEW_3)
($\beta = .271$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ส่วนด้านสื่อลายลักษณ์อักษร (NEW_1)
($\beta = .212$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ = .552
โดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทุกด้าน สามารถ
ร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
ได้ร้อยละ 55.20

6. การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
(PAR_3) ($\beta = .672$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการ (PAR_2) ($\beta = .179$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์
พยากรณ์ = .537 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR_1) และการมีส่วนร่วมในการ
ประเมินผล (PAR_4) ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับ
ผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการ (PAR_2) สามารถ

ร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
ได้ร้อยละ 53.70

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยจากการศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สื่อภาพ ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมาคือ สื่อบุคคล ($\bar{X} = 3.11$) สื่อลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สื่อเสียง ($\bar{X} = 3.05$) โดยสื่อภาพ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนสื่อเสียง ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง ($\bar{X} = 3.01$)

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมากนัก ยังขาดความรู้ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่เห็นว่าการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครทำให้สิ้นเปลืองเวลา อีกทั้งประชาชนได้เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในการสะท้อนปัญหาของประชาชนอยู่แล้ว

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมพล ประเทียบอินทร์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร 4 ประเด็น ได้แก่ สิทธิในการรับรู้ โอกาสในการรับรู้ ช่องทางในการรับรู้ และ สมรรถนะของหน่วยงานที่ให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ โสภี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์และการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบางนกแขวก พบว่า ประชาชนมีระดับการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรแก้ว คัมยะราช (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดา ยางธิสาร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินของประชาชนในตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมจากสื่อทุกประเภทอยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายประเภท พบว่า มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินจากโทรทัศน์ มากที่สุด มีการรับรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินจากผู้คนใกล้ชิด เพื่อน ครอบครัว มีการรับรู้ในระดับปานกลาง

ส่วนสื่อที่ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อยที่สุด คือ นิตยสารทางการเมือง มีการรับรู้ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลิกา เบ็ญจกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการปฏิบัติงานด้านการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ในระดับปานกลาง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการโดยจัดให้มีช่องทาง/สื่อในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้งสื่อลายลักษณ์อักษร สื่อภาพและเสียง รวมทั้งสื่อบุคคล โดยที่ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคลอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนสื่อลายลักษณ์อักษรมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และสื่อภาพและเสียงมีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ โชตยะกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชากรผ่านสื่อต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าระดับมาก มีอยู่ 2 ข้อ คือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของหมู่บ้านและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและจากเว็บไซต์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผลการวิจัยจากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 2.93$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\bar{X} = 2.90$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 2.86$) โดยด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณ อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 3.08$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.88$) ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ($\bar{X} = 2.77$)

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนบางส่วนยังคงยึดติดกับวัฒนธรรมการกระจายอำนาจจากส่วนกลางอยู่ (Top-down) ซึ่งเป็นผลมาจากการรวมศูนย์อำนาจปกครอง (centralization) ในอดีต และยังคงชอบที่จะเป็นผู้ตาม หรือผู้ถูกปกครองอยู่ เพราะอาจให้ความรู้สึกที่อบอุ่น มั่นคงกว่าการที่จะลุกขึ้นมาเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ที่มีผลต่อการพัฒนาสังคม และชุมชนท้องถิ่นของตนเอง และยังคงมองว่า เรื่องการเมืองการปกครองเป็นเรื่องของเจ้าขุนมูลนาย หรือกลุ่มคนชั้นสูงที่มีการศึกษา ไม่ใช่เรื่องของชาวบ้านหรือประชาชนทั่วไป ซึ่งประชาชนบางส่วนยังขาดทักษะประสบการณ์ในการดูแลปกครองตนเองอยู่ ขณะที่ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ยังยึดติดในรูปแบบเก่า ยังไม่ค่อยเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในการเข้าไปร่วมทำงานเป็นกลุ่มเครือข่ายของท้องถิ่นด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังขาดความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปร่วมแสดงออกซึ่งบทบาท หน้าที่ของตนในลักษณะที่เกี่ยวกับกิจการสาธารณะ ที่มีผลกระทบต่อสังคม และชุมชนท้องถิ่นตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนั้นแล้วประชาชนบางส่วนยังมีแนวความคิดทัศนคติที่ว่าตนเองไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะถือว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดหน่วยงานของรัฐ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดค่อนข้างน้อย โดยเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น จึงทำให้ขาดพลังขาดความร่วมมือ ขาดความสนใจจากประชาชน หากตนเองไม่ได้เข้าไปเป็นสมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการต่าง ๆ ในหมู่บ้านและชุมชน ก็จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากนั้น การที่ประชาชนในเขตจังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย จึงทำให้ไม่มีโอกาสหรือไม่สามารถแบ่งเวลาสำหรับการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นหรืออีกสาเหตุหนึ่ง ประชาชนจึงไม่มีโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงด้วยข้อจำกัดหลาย ๆ ประการ จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นแล้วอาจมีสาเหตุมาจากความเบื่อหน่ายของประชาชนที่นำเสนอเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค แต่ไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขหรือเอาใจใส่จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่า ถึงอย่างไรข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่จะนำไปสู่การจัดทำแผนก็จะได้ไม่นำมาใช้ประโยชน์และการดำเนินการแก้ปัญหาใด ๆ นอกจากนั้นแล้วประชาชนในเขตจังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่ยังมีสถานภาพทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ทางอาชีพ และระดับการศึกษาในระดับต่ำ จึงให้ความสำคัญในการประกอบอาชีพ และหารายได้มาสู่ตนเองและครอบครัว รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงไม่เอื้ออำนวยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมือง จึงไม่มีความกระตือรือร้นในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเท่าที่ควร

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวรรณ นนปะติ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรพล วงวันดี (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา รองลงมาคือ ด้านการริเริ่มการพัฒนา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวางแผนพัฒนา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดา ยางธิสาร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับแนวโน้มของ

พฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนคือ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับแนวโน้มของพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพนคือ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผน

3. ผลการวิจัยจากการศึกษาระดับประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.55$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.40$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.35$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.32$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.27$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.26$)

โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.66$) มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.60$) มีประสิทธิผลในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน ($\bar{X} = 3.44$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรม

กีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ($\bar{X} = 3.31$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X} = 3.16$)

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา เมื่อสภาพตำบลยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทั่วประเทศ บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการบริหารและพัฒนาพื้นที่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงลดน้อยลง บทบาทหน้าที่ของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ด้วยเหตุผลนี้ ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดห่างไกลกับการจัดการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนมากขึ้น ส่งผลให้ภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในสายตาของประชาชนมีความจำเป็นลดน้อยลงไปด้วย จากปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกันในการบริหารและพัฒนาพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น จึงได้กำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อมิให้บทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเกิดความซ้ำซ้อน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องของการจัดทำแผนการประสานงาน ให้ความร่วมมือและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่จัดบริการสาธารณะในกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถทำได้ และเป็นกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งเน้นการบริหารจัดการในภาพรวมระดับจังหวัด และจะเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ได้เมื่อได้รับความยินยอมจากเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่นั้น ๆ การถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะ แต่มิได้ถ่ายโอนบุคลากรและงบประมาณ ทำให้อำนาจหน้าที่และงบประมาณของท้องถิ่นมีจำกัด และไม่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง ดัดขัดในระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ทำให้ไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการ ไม่มีความเป็นอิสระเพียงพอ ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของข้าราชการส่วนภูมิภาคอย่างใกล้ชิด ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้จริง แม้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะมีอิสระในการออกกฎหมาย ระเบียบ และดำเนินการภายในอำนาจหน้าที่ แต่ในบางกรณี เช่น อำนาจในการถอดถอนนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดและการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด และในการจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง เช่น ด้านสาธารณสุขยังอยู่ภายใต้กรอบและกฎหมายภายใต้การกำกับของรัฐบาลส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตลอดเวลาที่ผ่านมามีอำนาจในการบริหารประเทศและการจัดบริการสาธารณะที่มีความสำคัญนั้นถูกรวมศูนย์ไว้ที่ราชการส่วนกลางและกลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นหลัก โดยในส่วนของท้องถิ่นจะเป็นภารกิจที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนในการดำเนินการมากนัก เช่น งานด้านสุขอนามัยพื้นฐาน งานด้านการรักษาความสะอาด งานซ่อมและบำรุงทางบางประเภท เป็นต้น โดยองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ทำหน้าที่เฉพาะด้านการอำนวยความสะดวก หรือการควบคุมให้ท้องถิ่นปฏิบัติงานเท่านั้น หากแต่ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งในทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานให้บริการ เกิดความซ้ำซ้อนในงบประมาณและบุคลากร ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความเป็นอิสระ มีหน้าที่เฉพาะในทางกฎหมายมากกว่าจะปฏิบัติได้จริง องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด แต่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เช่น โครงการบำบัดน้ำเสียรวม โครงการกำจัดขยะรวม องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้เอง ต้องใช้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะ กล้าประเสริฐ (2558) ได้ทำการศึกษา การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผลจากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพอาภรณ์ คำชมพู (2556) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ尼คมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ尼คมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับ

ปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิชาพร อ่อนสุระทุม (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอวังโคน จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติการ ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติการ และอันดับสุดท้ายได้แก่ด้านคุณภาพการให้บริการ

4. ผลวิจัยจากการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล (NEW_4) ($\beta=.501$) ด้านสื่อภาพ (NEW_2) ($\beta=.325$) และด้านสื่อเสียง (NEW_3) ($\beta=.271$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ส่วนด้านสื่อลายลักษณ์อักษร (NEW_1) ($\beta=.212$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ .552 โดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทุกด้าน สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 55.20

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ โสภี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐ กัญญา (2558) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วม

ของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุดคือ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล น้อยที่สุดคือการรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต 3) การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 54.90

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การให้ข้อมูลข่าวสารถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นระดับที่สำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของการที่ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน บ้ายประชาสัมพันธ์ ถ้าหากประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเมือง รับรู้ความเคลื่อนไหวของหน่วยงานราชการทำให้เกิดความคิด เกิดการรับรู้ข่าวสาร โดยเฉพาะข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ประชาชนได้ให้ความสนใจคอยติดตาม เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขณะนั้นว่าจะดำเนินงานบริหารงานไปในทิศทางใด ซึ่งข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กันมาก เป็นเรื่องของระบอบประชาธิปไตย พอประชาชนทราบข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะนำมาพูดคุยกัน นำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การที่ประชาชนได้รับรู้ถึงข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ ส่วนหนึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกที่จะอยากมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งปัจจัยด้านการสื่อสารส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งข้อมูลข่าวสารประกาศหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านสมาชิกสภาองค์การบริหารประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านหอกระจายข่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับข้อมูลข่าวสารจากประชาชนเพื่อการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

5. ผลการวิจัยจากการศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PAR₃) ($\beta=.672$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR₂) ($\beta=.179$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .537 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR₁) และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR₂) สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 53.70

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา วกักดีเพชร (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta=.555$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta=.364$) และ น้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ ($\beta=.338$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ .504 อธิบายได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนทำนาย ประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 50.40 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา สิงห์หันธ์ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริการภาครัฐของส่วนราชการ ในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวแปร ของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถ อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการบริการภาครัฐของส่วนราชการ ในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 46.80 ($R^2=.468$) และมีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การมีส่วนร่วมในการรับ

ผลประโยชน์ (PAR₃) มีค่าเบต้ามากที่สุด ($\beta=.441$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PAR₁) ($\beta=.167$) ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PAR₂) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิศร ยืนยง (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 84.40 สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐ กัญภัย (2558) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการวิจัยพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุดคือ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล น้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 54.90 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดมณี พรหมพิณีจ (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักสากลที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญและจำเป็นในสังคมประชาธิปไตย ซึ่งมีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกติกาสูงสุดของประเทศ สะท้อนให้เห็นเจตนารมณ์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน รวมถึงการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวคิดการบริหารภาครัฐแบบมีส่วนร่วม (Participatory governance)

และแนวคิดธรรมาภิบาล (Good governance) ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งกฎหมายหลายฉบับได้มีการประกันสิทธิของประชาชนด้านการมีส่วนร่วม และกำหนดหน้าที่ของภาครัฐในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการยังมีการกำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้เช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหัวใจหรือเป็นองค์ประกอบที่ขาดมิได้ การปกครองท้องถิ่นคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ปกครองตนเองหรือกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชนโดยคนในชุมชน ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนจึงมีความจำเป็น ดังเห็นว่ามี การกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องเป็นตัวแทนของประชาชนซึ่งมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการเลือกตั้งโดยตรงนอกจากนี้ยังกำหนดให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานและตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงจุดและแก้ปัญหาได้รวดเร็วเสริมสร้างความโปร่งใสรวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนความเป็นเจ้าของชุมชนและเสริมสร้างประชาธิปไตยท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ก็เป็นแนวทางสำคัญแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการกำหนดนโยบายและการทำงานของภาครัฐซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของประเทศในภาพรวมให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น โดยองค์กรระหว่างประเทศและประเทศที่พัฒนาแล้วได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังจะเห็นได้จากองค์การสหประชาชาติ (United Nation: UN) ได้บรรจุให้การจัดตั้งกลไกการตัดสินใจที่ให้คนทุกกลุ่มมีส่วนร่วม ร่วมกันในทุกระดับ (Ensure responsive, inclusive, participatory, and representative decision-making at all levels) เป็นหนึ่งใน “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDG)” เช่นเดียวกับองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (the Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) ที่เล็งเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้ภาครัฐสามารถดำเนินนโยบายได้ดีขึ้น รัฐบาลมีเสถียรภาพและความเชื่อมั่นสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยในประเทศให้ดียิ่งขึ้น (ส่วนนโยบายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.), 2561,

หน้า 2) ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมุ่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อ บรรลุวัตถุประสงค์การเกิดขึ้นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นคือเป็นรากฐานของการพัฒนา ประชาธิปไตยนั่นเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรให้ความสำคัญและเพิ่มการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ด้านสื่อเสียง โดยการใช้รถยนต์ติดเครื่องขยายเสียงประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการวิทยุ และด้านสื่อลายลักษณ์อักษร โดยการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวโดยการทำวารสารรายปี ราย 3 เดือน และหนังสือพิมพ์ ให้มากขึ้น

1.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วม ในการประเมินผลให้ดียิ่งขึ้น โดยการรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร และมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยการรณรงค์และ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินตาม โครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร และมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการ และสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งอาจดำเนินการโดยการลงพื้นที่ แต่ละอำเภอ เพื่อประชุมประชาคม จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน และชี้ให้ประชาชน เห็นถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาประสิทธิภาพการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ ส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี และด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยควรมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทาง เศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้ง กลุ่มอาชีพ

1.4 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ทุกด้าน อันได้แก่ สื่อบุคคล สื่อภาพ สื่อเสียง และสื่อลายลักษณ์อักษร เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามลำดับ

1.5 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามลำดับ

1.6 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครควรเชิญตัวแทนประชาชนในแต่ละอำเภอเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการในท้องถิ่น ควรจัดระบบการบริหารงานกับหน่วยงานอื่นโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ๆ อย่างองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้มากขึ้น ควรเน้นการประชาสัมพันธ์พบปะประชาชนเพื่อรับทราบปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน เช่น จังหวัดนครพนม มุกดาหาร กาฬสินธุ์ บึงกาฬ เพื่อที่จะได้ทราบถึงอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร การสร้างทีมงานของผู้บริหาร การทำงานเป็นทีม การบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ วัฒนธรรมองค์กร ที่อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รวมถึงการใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรแก้ว คีมียะราช. (2557). *การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเงินและการคลัง ของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหอม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัด สกลนคร*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดาเนินนโยบายของ รัฐบาลด้านการบริการจัดหางาน*. กรุงเทพฯ: กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.
- กำชัย จงจักรพันธ์. (2544). *การพัฒนากฎหมายข้อมูลข่าวสารในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: เดอะบูคส์เลิฟเวอร์.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2549). *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ปรับวิธีคิด เพิ่มความสามารถ และพลังสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: เอกสารเผยแพร่ศูนย์ศึกษาการพัฒนา ประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2561). *ความพึงพอใจต่อการ ให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา*. รายงานการวิจัย. สงขลา: คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จักรพงษ์ สงวนชม. (2549). *ภูมิปัญญาและการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการจัดการ ทรัพยากรดิน กรณีศึกษาหมู่บ้านกะเลา ตำบลหมีนศรี อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จันทร์ศรี ภูติอริยวัฒน์. (2551). *ภาวะผู้นำของคณบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎี บัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). *การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2559). *หลักการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จิราภรณ์ พงษ์ศรีทัศน์. (2553). *ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรและการจัดการความรู้ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์* ปร.ด., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมพล ประเทียบอินทร์. (2559). *การดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสถานีตำรวจภูธรสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์* รป.ม. สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ชาญชัย แสวงการ. (2542). *กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.*
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่. (2553). *การมีส่วนร่วมของประชาชนและการสนับสนุนการพัฒนา ขององค์กรประชาชน. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหาร ศาสตร์.*
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.*
- ฐิติอสิณา ใจเพียร. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน: ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเนชั่น.*
- ณัฐภัทร์ สัมฤทธิ์. (2556). *บทบาทหน้าที่และความจำเป็นขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ ปกครองท้องถิ่น. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ณัฐปรายย์ ชัยสินคุณานนท์, (2554). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามตม อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- ดุขฎี นิลดำ. (2548). *หลักการสื่อสารองค์กร. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนสุนันทา.*

- ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ. (2551). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ทวีศักดิ์ ปักษา. (2550). *ความคิดเห็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เทพอาภรณ์ คำชมพู. (2556). *ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). *ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนวัฒน์ คำกีลานนท์. (2550). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธนิศร ยืนยง. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ในจังหวัดนครนายก*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- นันทชพร อ่อนสุระทุม. (2556). *อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงไข่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นพพร ณะชัยพันธ์. (2555). *สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- นพวรรณ โสริ. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม*. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นราธิป ศรีราม. (2554). *หลักการบริหารท้องถิ่น หน่วยที่ 3*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บงกช คุณผล. (2552). *วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลองค์การของสถาบันอุดมศึกษากรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. การค้นคว้ารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- เบญญาภา ตันกันยา. (2557). *ทัศนคติของประชาชนต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง*. การค้นคว้าอิสระ รป.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประหยัด หงษ์ทองคำ. (2541). *การพัฒนาการเมืองโดยกระบวนการปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนพาพาสการพิมพ์.
- ปิยะ กล้าประเสริฐ. (2558). *การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี*. รายงานการวิจัย. ปทุมธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ. (2553). *ประสิทธิผลองค์การ: ปฏิบทแห่งมโนทัศน์*. *วารสารร่มพญักษ์*, 28(3), 134-182.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ. (2554). *ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร : ตัวแบบสมการโครงสร้าง*. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2549). *การวิจัยทางการศึกษา*. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ภูสิทธิ์ ชันดีกุล. (2553). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนกับการพัฒนาชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มัลลิกา เบ็ญจกุล. (2554). *ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระ รป.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2551). *การบริหารงานภาครัฐ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- รัชดา ยางธิดา. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับแนวโน้มของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเหล่าโพย อำเภอดอกศรีสุพรรณ จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ ropic. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัฐ กัญภัย. (2558). *การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง*. วิทยานิพนธ์ ropic. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยการจัดการและการเทคโนโลยีอีสเทิร์น.
- ลัดดาวรรณ นนปะติ. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ ropic. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลัดมณี พรหมพินิจ. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองลาด อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ropic. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2540). *การเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วชิราภรณ์ พรหมชินวงศ์. (2545). *ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 ของนักข่าวหนังสือพิมพ์*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวิมล พละบุตร. (2548). *การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางถนน ศึกษากรณีในเขตจังหวัดอุบลราชธานี*. ภาคนิพนธ์ ropic. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วาสนา วักดีเพชร. (2563). *อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ropic. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- วิชัย ภูโยธิน และ จำเนียร พะคังคิวิ. (2554). *การปกครองท้องถิ่นของไทย ม.4 – ม.6*.
กรุงเทพฯ: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2554). *ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการใช้สื่อมัลติมีเดียแบบมี
ปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับประถม มัธยมและอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ:
ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- วีรพล วงวันดี. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหาร
ส่วนตำบลนางัว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ รป.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2552). *ยุทธศาสตร์การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2550). *กฎหมายการปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ธรรมมผลการพิมพ์.
- สมจินตนา คุ่มภัย. (2553). *การเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
องค์การ: กรณีศึกษารัฐวิสาหกิจในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ รป.ด., สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สมาน รังสียกฤษฎ์ และสุธิ สุทธิสมบุญ. (2544). *หลักการบริหารเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ:
สัมพันธ์.
- ส่วนนโยบายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนารัฐบาล
ดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.). (2561). *การศึกษาแนวทางการส่งเสริม
การมีส่วนร่วมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Participation)*. รายงานการศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.).
- สุจิตรา สิงห์หันต์. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผล
ต่อประสิทธิผลการบริการภาครัฐของส่วนราชการ ในเขตอำเภอต่างอย
จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุดารัตน์ อ่อนละเอียด. (2551). *วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลองค์การ : กรณีศึกษา
กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ*. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.
- สุเมธ พุทธนันท์เมธา. (2549). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารโรงเรียน กรณีศึกษา
โรงเรียนบ้านป่าหนาม อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. บุรีรัมย์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- สุเมธ โชตยะกุล. (2554). *การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- สุระชัย ขอบชื่น. (2551). *การมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.*
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. (2550). *คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.*
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร. (2562). *แผนอัตรากำลัง 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2563. สกลนคร: องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร.*
- อดิพงษ์ ลูติพิทยา. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- อโนทัย ตริวานิช. (2552). *สถิติธุรกิจ. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์ ขอนแก่นการพิมพ์.*
- อรทัย ก๊กผล. (2552). *คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับนักบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.*
- อรทัย ก๊กผล และ นัตรระวี กิติโยดม. (2555). *บทวิเคราะห์ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.*
- อรพินท์ สพิชิตชัย. (2550). *การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.*
- Amaratunga, K. M. (2003). *Participation towards effective community development at the village levees in Sri Lanka: Sarvodaya way. Canada: Saint Mary's University.*
- Arnstein, Sherry R. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35, (4), pp. 216–224.

- Bastidas. (2004). *Comparison of the main ethanol dehydration technologies through process simulation*. ESCAPE20.
- Berlo, D. K. (1960). *The Process of Communication*. New York: Holt, Rinehart and Winton.
- Cameron, K.S. (1981). The Enigma of Organizational Effectiveness. *In Measuring Effectiveness*. D. Baugher, ed. San Francisco: Jossey–Bass. Pp. 1–13.
- Campbell,R.F.et.al. (1977). *Introduction to Educational Administration*. Boston: Allyn and Bacon.
- Carreira, Vanda Machado, Joao and J., Vasconcelos, Lia. (2016). *Engaging Citizen Participation– A Result of Trusting Governmental Institutions and Politicians in the Portuguese Democracy*. Social Sciences
- Clark, John. (1957). *Outline of Local Government of The United Kingdom* . London: Sir Lassie Piton and son.
- Cohen & Uphoff. (1980). *Effective Behavior in Organizations*. New York: Richard D. Irwin Inc.
- Cohen, S.L. (1996). Mobilizing Communities for Participation and Empowerment. In Servaes, J., Jacobson, T.L., & White, S.A. (eds.), *Participatory Communication for Social Change*. New Delhi: Sage.
- Conway. (2000). *Political Participation in the United States*. Washington D.C.: CQ Press.
- David K. Berlo. (1960). *The Process of Communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Davies, Anna. and Simon, Julie. (2012). *The Value and Role of Citizen Engagement in Social Innovation*. Brussel: European Commission, DG Research.
- Harrington, H.L. (2008). “Fostering reasoned decisions: Case–based pedagogy and the professional development of teachers”. *Teaching and Teacher Education*. 11 (3), pp.203–214.

- Harrington, R.J. (2008). Defining gastronomic identity: The impact of environment and culture on prevailing components, texture and flavors in wine and food. *Journal of Culinary Science and Technology*, 4(2-3), pp. 129-152.
- Hersey, P., & Duld, B. W. (1989). *Situational Leadership in Nursing*. California: Appleten & Lange.
- Hollo way, W. V. (1951). *State and Local Government in the United States*. New York: McGraw-Hill.
- Hoy, Wayne K. & Miskel, Cecil G. (1991). *Educational Administration: Theory, esearch, and Practice*. 4th ed. Singapore: McGraw – Hill.
- Hybels, S., & Weaver, R. L. (1995). *Communcation Effectively* (4th ed.). New York: Harper & McGraw-Hill.
- International Association of Participation-IAP2. (2006). *Planing for Effective Public Participation*. The International Association for Public Participation. A Module in IAP2's Certificate Program for Public Participation. Student book.
- Irvin, Renee and Stansbury, John. (2016) *Citizen Participation in Decision-making: Is it Worth the Effor*.
- John J. Clarke. (1957). *Outline of Local Government of The United Kingdom* . London : Sir Lassie Piton and son.
- Kanapol, R. et al. (2016). Local Administration Partnership : A Social Role to Strengthening Peace in Communities. *Journal of MCU Peace Studies*, 4 (1), 243-256.
- Mandarano, Lynn Meenar, Mahbubur and Steins, Christopher. (2010). *Building Social Capital in the Digital Age of Civic Engagement*. Journal of Planning Literature.
- Noris. (2017). *Human Resource Management*. Upper Saddle River., New Jersey: Pearson Education.
- Robbins, Stephen P. (1990). *Organization Theory: Structure, Design, and Applications*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall. Robert Marsh and Hiroshi Mannar.

- Robson, William A. (1953). *Local Government In Encyclopedia of Social Science*.
New York: The Macmillan Company.
- Schein, E. H. (1970). *Organizational Psychology* (2nd ed.). NJ: Prentice–Hall Inc.
- Sherry R. Arnstein. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35, (4), pp. 216–224.
- Singhal, A. (2001). *Facilitating Community Participation through Communication*.
New York: UNICEF.
- Steers, R.M. (1977). *Organization Effectiveness*. California: Goodyear Publishers Inc.
- Thorndike, R. M. (1978). *Correlation Procedures for Research*. New York: Gardner Press.
- Uraia. (2016). *What is Public Participation?*, Kenya’s National Civic Education Programme.
- Wannacum, N. (2015). Ditthadhammikattahasamvattanikadhamma–Based Performance Of the Official in Khon Kaen Provincial Office. *Journal of MCU PeaceStudies*, 3 (1), 87–102.
- Weick, K. E. (1976). Educational organizations as loosely coupled systems. *Administrative Science Quarterly*, 21, 1–19.
- Weitz –Shapiro, R. and Winter, M.S. (2008). Political Participation and Quality of Life, *Working Paper #638*, Inter–American Development Bank Research Department. Washington. DC.
- William, James, Principles of Psychology, 2 vols. (1952). *Republished In The Great Book Collection*. 55, Chicago: Encyclopædia Britannica.
- Wit, Daniel. (1967). *A Comparative Survey of Local Government and Administration*.p
Bangkok: Kurusapha Press.
- Wouters, E. F., et al. (2011). *Nordic walking improves daily physical activities in COPD*. Retrieved May 18, 2020, from <http://respiratoryresearch.com/content/11/1/112.html>

- Xu, Qingwen. (2002). *Resident participation and community of organization in china : Impacts and consequences of china's urban community services*. Denver: University of Denver.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third editio. Newyork: Harper and Row Publication.
- Yodsomsak, Sumrit. (2006). *Human Resource Management: Principle and Concept* (Edition1). Bangkok: World Trade Thailand Limited Partnership. (InThai)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๘๕๔๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ ยว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาครณ์ สวัสดิ์ไธสง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
 ๒. เครื่องมือการวิจัย
 ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ติชานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๘๕๔๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๘๕๕๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมัย โพธิทองดี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๘๕๕๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวิชานันท์ หล่อประดิษฐ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๘๕๔๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๑๑๘๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๘๖๓๖ ๑๕๕๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๑๒๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๒๔๒๖๔๒๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษารั้ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๘๗ ๐๒๒๘

โทรสาร ๐ ๔๒๘๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘๘๖๓๖๑๕๔๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ...สถาบันวิจัยและพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โทร. IP. Phone ๒๖๓
 ที่ อว. ๐๖๒๑.๐๘/๙๘๖ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง การแจ้งผลการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม

ตามที่ ท่านได้ยื่นเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เรื่อง (ภาษาไทย) อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร (ภาษาอังกฤษ) The influence of Informational awareness And public participation That affects the efficiency of public services of the Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization หมายเลขสำคัญโครงการ HE ๖๓ - ๐๗๖ นั้น

คณะกรรมการการวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายการรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น เนื่องจากเป็นโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ การสัมภาษณ์และการเฝ้าสังเกต เช่น โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับผลทดสอบทางการศึกษา (การประเมินความรู้ การวิเคราะห์ปัญหา เจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา) วิธีการสำรวจ วิธีการสัมภาษณ์ หรือการสังเกตพฤติกรรมในที่สาธารณะ ทั้งนี้ ข้อมูลของบุคคลที่ไม่สามารถสืบเสาะถึงตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล หรือเปิดเผยตัวตนของเจ้าของข้อมูล และเป็นโครงการวิจัยประเมินระบบงาน โครงการวิจัยบริหารจัดการ และโครงการวิจัยสถาบัน ซึ่งเป็นโครงการวิจัยที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าผู้รับผิดชอบหน่วยงานหรือองค์กร และมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาระบบหรือนโยบาย โดยการศึกษา ทดสอบ หรือ ประเมินระบบการให้บริการ ประโยชน์ต่อสาธารณชน วิธีการรับผลประโยชน์หรือบริการ รวมทั้ง ความเป็นไปได้หรือทางเลือกของโครงการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

สุธาสินี คุปตะบุตร

(นางสาวสุธาสินี คุปตะบุตร)

ประธานกรรมการการวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร



เลขที่ใบรับรอง ๐๗๕/๒๕๖๓

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอรับรองว่าโครงการวิจัยเรื่อง : อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร (The influence of Informational awareness And public participation That affects the efficiency of public services of the Sakon Nakhon Provincial Administrative Organization)

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวชนิดาภา ลีคำงาม

หน่วยงานต้นสังกัด : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารที่รับรอง

๑. แบบฟอร์มขอเสนอโครงการวิจัย
๒. แบบฟอร์มโครงการวิจัย
๓. เอกสารคำชี้แจงสำหรับอาสาสมัคร
๔. เครื่องมือวิจัย

ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล

รับรอง ณ วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สุชาสนี คุปตะบุตร

(นางสาวสุชาสนี คุปตะบุตร)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วันหมดอายุ วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล ตำแหน่งคณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาครณ์ สวัสดิ์ไธสง ตำแหน่งกรรมการบริหาร
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น ตำแหน่งกรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นายสมัย โพธิทองดี ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร
5. นายวิชานันท์ หล่อประดิษฐ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย



แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา “อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร” คำตอบจากแบบสอบถามฉบับนี้จะเก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

*** ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี***

นางสาวชนิตาภา ลีคำงาม

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ 12

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 51-60 ปี

5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษา/ปวช.

3. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

4. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

1. เกษตรกร

2. ค้าขาย

3. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

4. รับจ้างทั่วไป

5. พนักงานบริษัทเอกชน

6. รับราชการ

7. อาชีพอื่น ๆ

5. รายได้ต่อเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,001-15,000 บาท

3. 15,001-20,000 บาท

4. ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป

6. อำเภอที่อาศัยอยู่

โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สกลนคร

คำชี้แจง ท่านมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
สื่อลายลักษณ์อักษร						
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจดหมายแจ้งข่าว					
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์)					
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายผ้าป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out)					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
สื่อลายลักษณ์อักษร (ต่อ)						
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากแผ่นพับ					
5	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากหนังสือพิมพ์					
6	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนครจากวารสารรายปี และราย 3 เดือน					
สื่อภาพ						
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากเว็บไซต์ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร					
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก					
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศใน รายการโทรทัศน์					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
สื่อภาพ (ต่อ)						
5	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูป ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ					
สื่อเสียง						
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง					
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการ ประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน					
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศ ในรายการวิทยุ					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
สื่อบุคคล						
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน					
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร					
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากผู้บริหารขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร					
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร จากการจัดประชุมประชาคม หมู่บ้าน					

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ท่านมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มาก ที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปาน กลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อย ที่สุด)
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ						
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร					
2	ท่านมีส่วนร่วมเสนอแนะข้อปัญหาความ ต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภา องค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร					
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็น ปัญหาความต้องการในการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (ต่อ)						
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อวิเคราะห์และเสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ						
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด					
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด					
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด					
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (ต่อ)						
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะกรรมการในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล					
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะกรรมการในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะกรรมการในการบริจาคทรัพย์สินวัสดุตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครโดยการเป็นคณะกรรมการในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะกรรมการในการประสานงานให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์						
1	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
2	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
3	ท่านได้มีโอกาสสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
4	ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
5	ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
6	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล						
1	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
2	ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
3	ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
4	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					
5	ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
6	ท่านเข้าร่วมติดตามร้องเรียนการบริหารงานในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร					

**ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร**

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริการสาธารณะของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครว่ามีประสิทธิผล อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้
ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับ
ประสิทธิผลการบริการสาธารณะ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อความถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มาก ที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปาน กลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อย ที่สุด)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ ก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ จัดเตรียมจัดหาน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค บริโภคแก่ประชาชน					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมี การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่าง เพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมี การขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการ ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ต่อ)						
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี					
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส					
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์					
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก					
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ต่อ)						
8	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส					
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม					
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว (ต่อ)						
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริม สนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)					
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัด กิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง					
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงาน ประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการ จัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และ สถานที่สำคัญทางศาสนา					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ ส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรม อันดีของครอบครัวและชุมชน					
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณี ที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ ดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการ ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหา ยาเสพติด ติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน					
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครการ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ของชุมชน เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย					
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม					
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่					
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างไรบ้างโปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
สรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สกลนคร

1. สื่อลายลักษณ์อักษร

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

2. สื่อภาพ

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

3. สื่อเสียง

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

4. สื่อบุคคล

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

**ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร**

1. โครงสร้างพื้นฐาน

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

2. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

3. การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	5	5	1.00	ใช้ได้

4. การส่งเสริม ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

5. การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

6. การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

(จากการทดลองใช้แบบสอบถาม 30 ชุด)

เรื่อง

อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ในภาพรวม	.973	ใช้ได้
1.1 สื่อลายลักษณ์อักษร	.938	ใช้ได้
1.2 สื่อภาพ	.938	ใช้ได้
1.3 สื่อเสียง	.932	ใช้ได้
1.4 สื่อบุคคล	.960	ใช้ได้
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.988	ใช้ได้
2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	.956	ใช้ได้
2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	.954	ใช้ได้
2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	.967	ใช้ได้
2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	.954	ใช้ได้
3. ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.989	ใช้ได้
3.1 โครงสร้างพื้นฐาน	.935	ใช้ได้
3.2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	.932	ใช้ได้
3.3 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	.947	ใช้ได้
3.4 การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนาจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	.969	ใช้ได้

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
3.5 การจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย	.962	ใช้ได้
3.6 การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	.955	ใช้ได้
ภาพรวมทั้งฉบับ	.994	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

เรื่อง

**อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร**

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

สกลนคร

ประเด็น/ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
สื่อลายลักษณ์อักษร	
1 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจดหมายแจ้งข่าว	.785
2 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายติดประกาศ (แผ่นโปสเตอร์)	.494
3 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นป้ายผ้า ป้ายประชาสัมพันธ์ขนาดใหญ่ (Cut out)	.397
4 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแผ่นพับ	.496
5 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากหนังสือพิมพ์	.469
6 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจากวารสารรายปี และราย 3 เดือน	.688

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
สื่อภาพ		
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.742
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากแฟนเพจเฟซบุ๊ก ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.459
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากจอ LED ตามสี่แยก	.478
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการโทรทัศน์	.887
5	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากสื่ออื่น ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น ยูทูป ไลน์ ทวิตเตอร์ ฯลฯ	.723
สื่อเสียง		
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเสียงตามสายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.496
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากรถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง	.432
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศตามชุมชน	.432
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการประชาสัมพันธ์/ประกาศในรายการวิทยุ	.481

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
สื่อบุคคล		
1	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน	.653
2	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.465
3	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.458
4	ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร จากการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน	.422

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ		
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.785
2	ท่านมีส่วนร่วม เสนอแนะข้อปัญหาความต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.478
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.401

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (ต่อ)		
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็นปัญหาความต้องการในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.396
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.469
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อวิเคราะห์และเสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.478
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ		
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	.467
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	.411
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	.378
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	.403
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	.502
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.756

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (ต่อ)		
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.604
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยการเป็นคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.632
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.477
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์		
1	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณ อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.489
2	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.417
3	ท่านได้มีโอกาสสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.432
4	ท่านได้รับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.408
5	ท่านได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.389
6	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการพิจารณาคัดเลือกดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.396

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล		
1	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.604
2	ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.632
3	ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.477
4	ท่านมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.489
5	ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	.417
6	ท่านเข้าร่วมติดตามร้องเรียนการบริหารงานในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	.563

**ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการบริการสาธารณะขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนคร**

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา	.467
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดเตรียมจัดหาวัสดุสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน	.411
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	.463
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ	.403
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี	.746
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต		
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี	.467
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	.411
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ	.397
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส	.403
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์	.467

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ต่อ)		
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	.411
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ ออกกำลังกาย	.463
8	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	.403
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว		
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	.467
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน	.411
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน	.463
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม	.403
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ	.746
6	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	
7	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง	.467

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนาจารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น		
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	.411
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีการจัดการดูแล โบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา	.463
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมอนุรักษ์และ สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น พิพิธภัณฑสถานและหอจดหมายเหตุ	.403
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน	.843
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น	
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย		
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการดำเนินกิจกรรม ป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	.687
2	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการส่งเสริมสนับสนุน และป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติด ในชุมชน	.867
3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครดำเนินการฝึกอบรม เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนใน พื้นที่	.526
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครอำนวยความสะดวกด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	.578
5	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรม ของชุมชนเพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	.654

ประเด็น/ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	.425
2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย	.526
3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม	.456
4 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	.395
5 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครมีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	.624

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ชนิดาภา ลีคำงาม
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 214 หมู่ที่ 2 ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง สกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000 โทรศัพท์ 08 8636 1546
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ
สถานที่ทำงาน	กองพัสดุและทรัพย์สิน องค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร เลขที่ 1919 ถนนศูนย์ราชการ ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
พ.ศ. 2552	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์-พัฒนา ซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร
พ.ศ. 2564	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2557-2561	เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน
พ.ศ. 2561 ถึงปัจจุบัน	นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ